

הסכם בדבר רצועת עזה ואזור יריחו
תרגום לא רשמי - קהיר, 4 במאי 1994

מבוא

במסגרת תהליך השלום במזרח התיכון, אשר נפתח במדריד באוקטובר 1991, מאשרים מחדש את נחישותם לחיות בדו-קיום של שלום, כבוד הדדי וביטחון, תוך הכרה בזכויותיהם הלגיטימיות והפוליטיות ההדדיות;

מאשרים מחדש את שאיפתם להשיג הסדר שלום צודק, בר-קיימא ומקיף באמצעות התהליך הפוליטי המוסכם;

מאשרים מחדש את דבקותם בהכרה ההדדית ובהתחייבויות המובעות באיגרות מ-9

בספטמבר 1993, אשר נחתמו על-ידי, והוחלפו בין ראש ממשלת ישראל והיושב-ראש של אש"ף;

מאשרים מחדש את ההבנה כי הסדרי הביניים בדבר ממשל עצמי, ובתוך כך ההסדרים הנוגעים לרצועת עזה ולאזור יריחו הכלולים בהסכם זה, הינם חלק בלתי נפרד מתהליך השלום כולו, וכי המו"מ בדבר מעמד הקבע יוביל ליישומן של החלטות מועצת הביטחון 242 ו-8;

מתוך רצון ליישם את הצהרת העקרונות בדבר הסדרי ביניים של ממשל עצמי, אשר נחתמה בווינגטון הבירה, ב-1 בספטמבר 1993, וזיכרון הדברים המוסכם המצורף לה (להלן; "הצהרת העקרונות"), ובמיוחד הפרוטוקול בדבר נסיגת כוחות ישראלים מרצועת עזה ומאזור יריחו;

מסכימים בזאת להסדרים אשר יפורטו להלן, בנוגע לרצועת עזה ולאזור יריחו:

סעיף I

הגדרות

לצורכי הסכם זה:

א. רצועת עזה ואזור יריחו מסומנים במפות מספר 1 ו-2, המצורפות להסכם זה.

ב. המונח "היישובים" משמעותו אזורי היישובים בגוש-קטיף וארז, וכן היישובים האחרים ברצועת עזה, כמתואר במפה מספר 1, המצורפת.

ג. המונח "אזור המתקנים הצבאיים" משמעותו אזור המתקנים הצבאיים הישראליים לאורך הגבול המצרי ברצועת עזה, כמתואר במפה מספר 1; וכן

ד. המונח "ישראלים" כולל גם רשויות ישראליות הפועלות על-פי דין ותאגידים הרשומים בישראל.

סעיף II

נסיגה על-פי לוח זמנים של כוחות צבאיים ישראליים

1. ישראל תיישם נסיגה מזרזת ועל-פי לוח זמנים של כוחות צבא ישראליים מרצועת עזה ומאזור יריחו, אשר תחל מייד עם חתימת הסכם זה. ישראל תשלם נסיגה זו בתוך שלושה שבועות מתאריך זה.

2. בכפוף להסדרים הקבועים בפרוטוקול בדבר נסיגת כוחות צבא ישראליים והסדרי ביטחון, המצורף כנספח I, הנסיגה הישראלית תכלול פינוי של כל הבסיסים הצבאיים ושל מתקנים קבועים אחרים, אשר ימסרו למשטרה הפלסטינית אשר תקום בהתאם לסעיף IX להלן (להלן: "המשטרה הפלסטינית").

3. על מנת למלא אחר אחריותה של ישראל לביטחון החוץ ולביטחון הפנים ולסדר הציבורי ליישובים ולישראלים, ישראל תפרוס מחדש, בו-זמנית עם הנסיגה, את כוחותיה הצבאיים הנותרים ביישובים ובאזור המתקנים הצבאיים, בהתאם להוראות הסכם זה. בכפוף להוראות הסכם זה, פריסה מחדש זו תהווה יישום מלא של סעיף XIII של הצהרת העקרונות בנוגע לרצועת עזה ואזור יריחו בלבד.

4. לצורכי הסכם זה, הביטוי "כוחות צבא ישראליים" יכול שיכלול משטרה ישראלית וכוחות ביטחון ישראליים אחרים.

5. ישראלים, כולל כוחות צבא ישראליים, רשאים להמשיך להשתמש בכבישים באופן חופשי בתוך רצועת עזה ואזור יריחו. פלסטינים רשאים להשתמש בכבישים ציבוריים החוצים את היישובים באופן חופשי, כפי שנקבע בנספח I.

6. המשטרה הפלסטינית תתפרס ותקבל על עצמה את האחריות לסדר הציבורי ולביטחון הפנים של פלסטינים בהתאם להסכם זה ולנספח I.

סעיף III

העברת סמכות

1. ישראל תעביר סמכות כמפורט בהסכם זה מהממשל הצבאי הישראלי והמינהל האזרחי שלו, לרשות הפלסטינית, המוקמת בזאת, בהתאם לסעיף V להסכם זה, למעט הסמכות שישראל תמשיך להפעיל כמפורט בהסכם זה.

2. בנוגע להעברה ולקבלה של סמכות בתחומים אזרחיים, סמכויות ואחריות

יועברו ויתקבלו כפי שנקבע בפרוטוקול בדבר עניינים אזרחיים, המצורף כנספח II.

3. הסדרים להעברה תקינה ושקטה של הכוחות והאחריות המוסכמים קבועים בנספח II.

4. עם השלמתה של הנסיגה הישראלית והעברת הכוחות והאחריות כפי שמפורט בפסקאות 1 ו-2 לעיל ובנספח II, המינהל האזרחי ברצועת עזה ובאזור יריחו יבוטל והממשל הצבאי הישראלי יוסג. נסיגת הממשל הצבאי לא תמנע ממנו מלהמשיך להפעיל את הכוחות והאחריות המפורטים בהסכם זה.

5. ועדה משותפת לתיאום ולשיתוף פעולה בעניינים אזרחיים (להלן "וע"א") ושתי תת-ועדות משותפות לעניינים אזרחיים לרצועת עזה ולאזור יריחו בהתאמה, יוקמו בכדי לאפשר תיאום ושיתוף פעולה בעניינים אזרחיים בין הרשות הפלסטינית וישראל, כפי שמפורט בנספח II.

6. המשרדים של הרשות הפלסטינית ימוקמו ברצועת עזה ובאזור יריחו עד לכינונה של המועצה, אשר תיבחר בהתאם להצהרת העקרונות.

סעיף IV

מבנה והרכב הרשות הפלסטינית

1. הרשות הפלסטינית תורכב מגוף אחד שבו 24 חברים, אשר יוציא אל הפועל ויהיה אחראי לכל הכוחות והאחריות הביצועיים והחקיקתיים אשר מועברים אליו לפי הסכם זה, בהתאם לסעיף זה ויהיה אחראי להפעלת הפונקציות השיפוטיות בהתאם לסעיף VI, פסקת משנה 1(ב) להסכם זה.

2. הרשות הפלסטינית תנהל את המחלקות המועברות אליה, ותוכל להקים, בתוך מסגרת תחום סמכותה, מחלקות אחרות ויחידות מינהליות כפופות ככל שיידרש למילוי אחריותה. היא תקבע לעצמה את כללי הנוהל הפנימיים שלה.

3. אש"ף ידווח לממשלת ישראל על שמות חברי הרשות הפלסטינית וכן על כל שינוי בהרכב אנשיה. שינויים בהרכבה של הרשות הפלסטינית ייכנסו לתוקף עם חילופי מכתבים בין אש"ף לממשלת ישראל.

4. כל חבר של הרשות הפלסטינית יקבל על עצמו לנהוג בהתאם להסכם זה עם כניסתו לתפקידו.

סעיף V

תחום סמכות

1. סמכותה של הרשות הפלסטינית מקיפה את כל העניינים הנכללים בתחום סמכותה הטריטוריאלית, הפונקציונלית והאישית, כאמור להלן:

א. תחום הסמכות הטריטוריאלית מכסה את רצועת עזה ואזור יריחו, כפי

שמוגדר בסעיף א, פרט ליישובים ולאזור המתקנים הצבאיים.

תחום הסמכות הטריטוריאלית יכול לקרקע, תת-קרקע ומים טריטוריאליים, בהתאם להוראות הסכם זה.

ב. תחום הסמכות הפונקציונלית מקיף את כל הכוחות והאחריות כמפורט בהסכם זה. תחום סמכות זה אינו כולל יחסי חוץ, ביטחון פנים וסדר ציבורי של היישובים ואזור המתקנים הצבאיים והישראלים וביטחון חוץ.

ג. תחום הסמכות האישית חל על כל אדם המצוי בתחום הסמכות הטריטוריאלית כאמור לעיל, פרט לישראלים, זולת אם נקבע אחרת בהסכם זה.

2. לרשות הפלסטינית נתונים, במסגרת סמכותה כוחות ואחריות חקיקתיים, ביצועיים ושיפוטיים, כאמור בהסכם זה.

3. א. לישראל סמכות לגבי היישובים, אזור המתקנים הצבאיים, ישראלים, ביטחון חוץ, ביטחון פנים וסדר ציבורי של היישובים, אזור המתקנים הצבאיים וישראלים, וכן לגבי אותם כוחות ואחריות מוסכמים המפורטים בהסכם זה.

ב. ישראל תפעיל את סמכותה באמצעות הממשל הצבאי שלה, אשר ימשיך למטרה זו להיות מצויד בכוחות ובאחריות החקיקתיים, השיפוטיים והביצועיים הדרושים, בהתאם למשפט הבין-לאומי. הוראה זו לא תגרע מחקיקה ישראלית החלה באופן אישי על ישראלים.

4. הפעלת הסמכות בקשר למרחב האלקטרו-מגנטי והמרחב האווירי תהיה בהתאם להוראות הסכם זה.

5. הוראות סעיף זה כפופות להסדרים המשפטיים המיוחדים המפורטים בפרוטוקול הנוגע לעניינים משפטיים המצורף כנספח III. ישראל והרשות הפלסטינית רשאיות לשאת ולתת על הסדרים משפטיים נוספים.

6. ישראל והרשות הפלסטינית ישתפו פעולה בעניינים הנוגעים לעזרה משפטית בנושאים פליליים ואזרחיים באמצעות תת-הוועדה המשפטית של הווע"א.

סעיף VI

הכוחות והאחריות של הרשות הפלסטינית

1. בכפוף להוראות הסכם זה, הרשות הפלסטינית, במסגרת תחום סמכותה:

א. הינה בעלת סמכויות חקיקה כפי שנקבעו בסעיף VII של הסכם זה, כמו גם כוחות ביצועיים;

ב. תעשה משפט באמצעות מערכת שיפוטית בלתי תלויה;

ג. תהיה, בין היתר, בעלת כוח לנסח קווי מדיניות, לפקח על יישומם, להעסיק סגל עובדים, להקים מחלקות, רשויות ומוסדות, לתבוע ולהיתבע ולכרות

חוזים; וכן

ד. תהיה, בין היתר, בעלת הכוח להחזיק ולנהל מרשם ורשומות של האוכלוסין, ולהוציא תעודות, רשיונות ומסמכים.

2. א. בהתאם להצהרת העקרונות, לרשות הפלסטינית לא יהיו כוחות ואחריות בתחום יחסי החוץ, אשר כולל הקמה בחוץ-לארץ של שגרירויות, קונסוליות או כל סוג אחר של נציגויות ועמדות זרות או התרת הקמתן ברצועת עזה או באזור יריחו, ומינוי או קבלה של צוות דיפלומטי וקונסולרי והפעלת תפקידים דיפלומטיים.

ב. על אף הוראות ס"ק זה, יוכל אש"ף לנהל משא-ומתן ולחתום על הסכמים עם מדינות או עם ארגונים בין-לאומיים לתועלת הרשות הפלסטינית במקרים הבאים
בלבד:

(1) הסכמים כלכליים. לפי ההוראות המפורטות בנספח VI להסכם זה;

(2) הסכמים עם מדינות תורמות למטרת יישום ההסדרים למתן סיוע לרשות הפלסטינית;

(3) הסכמים למטרת יישום תוכניות הפיתוח האזורי המפורטות בנספח VI של הצהרת העקרונות או בהסכמים שנחתמו במסגרת המשא-ומתן הרב-צדדי; וכן

(4) הסכמים בעניינים תרבותיים, מדע וחינוך.

ג. דין ודברים בין הרשות הפלסטינית לבין נציגי מדינות זרות וארגונים בין-לאומיים, וכן הקמה ברצועת עזה ובאזור יריחו של משרדי ייצוג שאינם אלה המתוארים בתת ס"ק 2א לעיל, למטרת יישום ההסכמים הנזכרים בתת ס"ק 2ב(2) לעיל, לא ייחשבו יחסי-חוץ.

סעיף VII

סמכויות חקיקה של הרשות הפלסטינית

1. לרשות הפלסטינית יהיה הכוח, במסגרת תחום סמכותה, להוציא חקיקה, בכלל זה חוקי-יסוד, חוקים, תקנות ודברי חקיקה אחרים.

2. חקיקה שהוצאה על-ידי הרשות הפלסטינית תהיה תואמת את הוראות הסכם זה.

3. חקיקה שהוצאה על-ידי הרשות הפלסטינית תועבר לתת-ועדת חקיקה, שתוקם על-ידי מת"ק (להלן: תת-ועדת החקיקה). במשך תקופה של יום מיום מסירת החקיקה, תוכל ישראל לבקש שתת-ועדת החקיקה תחליט אם חקיקה זו חורגת מתחום הסמכות של הרשות הפלסטינית או אינה תואמת מבחינות אחרות את הוראות הסכם זה.

4. עם קבלת הבקשה הישראלית, תחליט תת-ועדת החקיקה, כעניין מקדמי, בדבר הכניסה לתוקף של החקיקה עד לקבלת החלטה לגופו של עניין.

5. במידה שתת-ועדת החקיקה אינה מסוגלת להגיע להחלטה ביחס לכניסה לתוקף של החקיקה בתוך 15 ימים, יועבר עניין זה לוועדה מבקרת. ועדה מבקרת זו תורכב משני שופטים, שופטים בדימוס או משפטנים בכירים (להלן: "שופטים"), אחד מכל צד, אשר ימונו מתוך רשימה המורכבת משלושה שופטים המוצעים על-ידי כל צד. כדי להחיש את ההליכים בפני מועצה מבקרת זו, יפתחו שני השופטים הבכירים ביותר, אחד מכל צד, כללי נוהל כתובים לא רשמיים.

6. חקיקה המופנית אל ועדת הביקורת תיכנס לתוקף רק אם ועדת הביקורת המבקרת תחליט שאין לה נגיעה לנושא ביטחוני הנכלל בתחום האחריות הישראלית, שאין היא מאיימת באופן רציני על אינטרסים ישראלים המוגנים בהסכם זה, וכי הכניסה לתוקף של החקיקה לא תוכל לגרום נזק או פגיעה בלתי הפיכים.

7. תת-ועדת החקיקה תנסה להגיע להחלטה לגופו של עניין בתוך יום מיום הבקשה הישראלית. אם אין תת-ועדה זו יכולה להגיע להחלטה כזו בתוך תקופת הימים הזו, יופנה העניין לוועדת הקישור הישראלית-הפלסטינית המשותפת, המאוזכרת בסעיף XV להלן (להלן "ועדת הקישור"). ועדת קישור זו תטפל בעניין מיידית ותנסה ליישבו בתוך יום.

8. מקום שהחקיקה לא נכנסה לתוקף בהתאם לס"ק 2ג(5) עד 2ג(7) לעיל, יישמר מצב זה עד להחלטת ועדת הקישור לגופו של עניין, אלא אם היא החליטה אחרת.

9. חוקים וצווים צבאיים שהיו בתוקף ברצועת עזה ובאזור יריחו לפני חתימת הסכם זה יישארו בתוקף, אלא אם תוקנו או בוטלו בהתאם להסכם זה.

סעיף VIII

הסדרים בדבר ביטחון וסדר ציבורי

1. על מנת להבטיח סדר ציבורי וביטחון פנימי לפלסטינים ברצועת עזה ובאזור יריחו, תקים הרשות הפלסטינית כוח משטרה חזק, כפי שנקבע בסעיף 9 להלן. ישראל תמשיך לשאת באחריות להגנה כנגד איומים חיצוניים, לרבות האחריות להגנת הגבול המצרי והקו הירדני, ולהגנה כנגד איומים חיצוניים מהים ומהאוויר, וכן באחריות לביטחון הכולל של ישראלים וישובים, במטרה לשמור על הביטחון הפנימי והסדר הציבורי שלהם, ויהיו לה כל הכוחות לנקוט את הצעדים הנחוצים לשם עמידה באחריות זו.

2. הסדרי ביטחון ומנגנוני ביטחון מוסכמים מפורטים בנספח I.

3. ועדה משותפת לתיאום ולשיתוף פעולה למטרות ביטחון הדדי (להלן

"וב"מ") וכן גם שלושה משרדי תיאום מחוזיים משותפים למחוז עזה, מחוז ח'אן-יונס ומחוז יריחו בהתאמה (להלן "מת"מ") מוקמים בזאת לפי הוראות נספח א.

4. ניתן יהיה לעיין מחדש בהסדרי הביטחון שנקבעו בהסכם זה ובנספח א לבקשת כל אחד מהצדדים, וניתן יהיה לתקנם בהסכמה הדדית של הצדדים הסדרים מיוחדים לעיון מחדש כלולים בנספח א.

סעיף IX

מינהלת כוח המשטרה הפלסטיני

1. הרשות הפלסטינית תקים כוח משטרה חזק, מינהלת כוח המשטרה הפלסטיני (להלן "המשטרה הפלסטינית"). החובות, התפקידים, המבנה, הפריסה והרכב המשטרה הפלסטינית, יחד עם ההוראות בנוגע לציודה ולפעילותה, קבועים בנספח א סעיף III. כללי התנהגות המסדירים את פעילויות המשטרה הפלסטינית קבועים בנספח א סעיף VIII.

2. לבד מהמשטרה הפלסטינית הנזכרת בסעיף זה וכוחות צבאיים ישראלים, לא יוקמו ולא יפעלו כוחות מזוינים אחרים ברצועת עזה או באזור יריחו.

פרט לנשק, תחמושת וציוד של המשטרה הפלסטינית המתוארים בנספח א סעיף III, ולא לה של הכוחות הצבאיים הישראליים, שום ארגון ואף פרט ברצועת עזה ובאזור יריחו לא ייצר, ימכור, ירכוש, יחזיק, ייבא או יכניס בכל דרך שהיא לתוך דרך שהיא לתוך רצועת עזה או אזור יריחו כלי ירי, תחמושת, נשק, חומרי נפץ, אבק שרפה או כל ציוד קשור אלא אם נקבע אחרת בנספח א.

סעיף X

מעברים

הסדרים לתיאום בין ישראל לבין הרשות הפלסטינית בנוגע למעברי עזה-מצרים ויריחו-ירדן, וכן כל מעבר בין-לאומי מוסכם אחר, קבועים בנספח א, סעיף X.

סעיף XI

מעבר בטוח בין רצועת עזה לבין אזור יריחו

הסדרים למעבר בטוח של בני אדם ותחבורה בין רצועת עזה לבין אזור יריחו קבועים בנספח א, סעיף IX.

סעיף XII

יחסים בין ישראל לבין הרשות הפלסטינית

1. ישראל והרשות הפלסטינית תחתורנה לטפח הבנה הדדית וסובלנות, ותימנענה, בהתאם לכך, מהסתה, ובכלל זה מתעמולה עוינת, זו נגד זו, ובלי לגרוע מעקרון חופש הביטוי, תנקוטנה אמצעים משפטיים כדי למנוע הסתה כזו

על-ידי ארגונים, קבוצות או יחידים כלשהם בתחומי סמכותן.

2. בלי לגרוע מיתר הוראות הסכם זה, ישראל והרשות הפלסטינית תשתפנה פעולה במאבק בפעילות פלילית העלולה להשפיע על שני הצדדים, ובכלל זה עבירות הקשורות בסחר בסמים בלתי חוקיים ובחומרים פסיכטרופיים, הברחה ועבירות נגד רכוש, ובכלל זה עבירות הקשורות בכלי רכב.

סעיף XIII

יחסים כלכליים

היחסים הכלכליים בין הצדדים קבועים בפרוטוקול בדבר יחסים כלכליים, שנחתם בפרס ב-29 באפריל 1994 ובנספחיו. הפרוטוקול ונספחיו, שהעתקים מאושרים שלהם מצורפים כנספח VI, יהיו כפופים להוראות הסכם זה ונספחיו.

סעיף XIV

זכויות אדם ושלטון החוק

ישראל והרשות הפלסטינית תפעלנה את כוחותיהן ואחריותן על-פי הסכם זה, בהתחשב בנורמות ובעקרונות מקובלים בקהילייה הבין-לאומית של זכויות אדם ושלטון החוק.

סעיף XV

ועדת הקישור המשותפת הישראלית-הפלסטינית

1. ועדת הקישור שהוקמה על-פי סעיף X של הצהרת העקרונות תבטיח יישום תקין של הסכם זה.

הוועדה תעסוק בסוגיות המחייבות תיאום, בסוגיות אחרות שיש בהן עניין משותף ובסכסוכים.

2. ועדת הקישור תורכב ממספר שווה של חברים מכל צד להסכם. היא תהא רשאית להוסיף טכנאים ומומחים על-פי הצורך.

3. ועדת הקישור תקבע לעצמה כללי נוהל, ובכלל זה תדירות ומקום או מקומות למפגשיה.

4. ועדת הקישור תקבל את החלטותיה בהסכמה.

סעיף XVI

קישור ושיתוף פעולה עם ירדן ומצרים

1. בהתאם לסעיף XII של הצהרת העקרונות, יזמינו שני הצדדים להסכם את ממשלות ירדן ומצרים ליטול חלק בכינון הסדרי קישור ושיתוף פעולה נוספים בין ממשלת ישראל והנציגים הפלסטינים מצד אחד, לבין ממשלות ירדן ומצרים מהצד האחר, לעידוד שיתוף פעולה ביניהם. הסדרים אלו יכללו כינונה של ועדה מתמדת.
2. הוועדה המתמדת תקבע בהסכמה את העקרונות להכנסתם של בני אדם שעזבו את הגדה המערבית ורצועת עזה ב-1967, ואת האמצעים הנחוצים למניעת שיבושים ואי-סדר.
3. הוועדה המתמדת תעסוק בנושאים אחרים שיש בהם עניין משותף.

סעיף XVII

יישוב מחלוקות וסכסוכים

- כל מחלוקת הנוגעת ליישום הסכם זה תופנה למנגנון התיאום ושיתוף הפעולה המתאים, שהוקם על-פי הסכם זה. הוראות סעיף XV של הצהרת העקרונות יחולו על כל מחלוקת מחלוקת כזו, שאינה מיושבת באמצעות מנגנון התיאום ושיתוף הפעולה המתאים, כלומר:
1. סכסוכים הנובעים מיישום או פרשנות של הסכם זה או של כל הסכם שיבוא בעקבותיו, הנוגעים לתקופת הביניים, ייושבו במשא-ומתן באמצעות ועדת הקישור.
 2. סכסוכים שלא ניתן ליישבם במשא-ומתן ניתן יהיה ליישב על-ידי מנגנון פיוס שיוסכם בין הצדדים.
 3. הצדדים להסכם רשאים להסכים להעביר לבוררות סכסוכים הנוגעים לתקופת הביניים, שלא ניתן ליישבם באמצעות פיוס. עם הסכמת שני הצדדים להסכם, יקימו הצדדים להסכם, למטרה זו, ועדת בוררות.

סעיף XVIII

מניעת פעולות עוינות

שני הצדדים ינקטו את כל האמצעים הנחוצים כדי למנוע מעשי טרור, פשע ועוינות המכוונים נגד כל אחד מהם, נגד יחידים המצויים בסמכות הצד האחר ונגד רכושם, וינקטו אמצעים משפטיים נגד עבריינים. נוסף על כך, הצד הפלסטיני ינקוט את כל האמצעים הנחוצים כדי למנוע פעולות עוינות כאלה המכוונות נגד היישובים, נגד התשתית המשרתת אותם ונגד אזור המתקנים הצבאיים, והצד הישראלי ינקוט את כל

האמצעים הנחוצים כדי למנוע פעולות עוינות כאלה אשר מקורן ביישובים
והמכוונות
נגד פלסטינים.

סעיף XIX

נעדרים

הרשות הפלסטינית תשתף פעולה עם ישראל על-ידי מתן כל הסיוע הנחוץ בעריכת
חיפושים על-ידי ישראל בתוך רצועת עזה ואזור יריחו אחר נעדרים ישראלים, וכן
על-ידי מתן מידע על-אודות ישראלים נעדרים. ישראל תשתף פעולה עם הרשות
הפלסטינית בחיפוש אחר נעדרים פלסטינים ובמתן מידע נחוץ על-אודותיהם.

סעיף XX

אמצעים בוני אמון

מתוך כוונה ליצור אווירה ציבורית חיובית ותומכת, שתלווה את יישום הסכם זה,
וליצור בסיס יציב לאמון הדדי ולתום לב, מסכימים שני הצדדים להסכם לנקוט
אמצעים בוני אמון, כמפורט להלן:

1. עם חתימת הסכם זה תשחרר ישראל או תמסור לרשות הפלסטינית בתוך
תקופה של 5
שבועות, כ-5 עצורים ואסירים פלסטינים, תושבי הגדה המערבית ורצועת עזה.
המשוחררים יהיו חופשיים לשוב לבתיהם בכל מקום בגדה המערבית או ברצועת
עזה.
אסירים שיימסרו לרשות הפלסטינית יהיו חייבים להישאר ברצועת עזה או באזור
יריחו עד תום תקופת עונשם.
2. לאחר חתימת הסכם זה, ימשיכו שני הצדדים להסכם לשאת ולתת בדבר
שחרורם של
אסירים ועצורים פלסטינים נוספים, בהתבסס על עקרונות מוסכמים.
3. יישום האמצעים שלעיל יהיה כפוף למילוי אחר הנהלים הקבועים במשפט
הישראלי
לשחרור ולהעברה של עצורים ואסירים.
4. עם קבלת סמכות פלסטינית, הצד הפלסטיני מתחייב לפתור את בעיית
הפלסטינים
שהיו בקשר עם הרשויות הישראליות. עד אשר יימצא פתרון מוסכם, מתחייב הצד
הפלסטיני שלא להעמיד לדין פלסטינים אלו ולא לפגוע בהם בכל דרך שהיא.
5.
פלסטינים מחוץ-לארץ, אשר כניסתם אל תוך רצועת עזה ואזור יריחו מותרת
בעקבות הסכם זה, ושהוראות סעיף זה ישימות לגביהם, לא יועמדו לדין בגין
עבירות
שבוצעו לפני 1 בספטמבר 1993.

סעיף XXI

נוכחות בין-לאומית זמנית

1. הצדדים להסכם מסכימים לנוכחות זמנית בין-לאומית או זרה ברצועת עזה ובאזור יריחו (להלן "נב"ז"), בהתאם להוראות סעיף זה.
 2. הנב"ז תורכב מ-4 אנשי צוות מקצועיים, ובכלל זה מדריכים ומומחים אחרים, מ-5 או 6 מהמדינות התורמות.
 3. שני הצדדים להסכם יבקשו מהמדינות התורמות להקים קרן מיוחדת למימון הנב"ז.
 4. הנב"ז תפעל במשך 6 חודשים. הנב"ז תוכל להאריך משך זמן זה, או לשנות את היקף פעולתה, בהסכמת שני הצדדים.
 5. הנב"ז תוצב ותופעל בתוככי הערים והכפרים הבאים: עזה, ח'אן-יונס, רפיח, דיר אל-בלח, ג'באלייה, עבסאן, בית-חאנון ויריחו.
 6. ישראל והרשות הפלסטינית יסכימו על פרוטוקול מיוחד ליישום סעיף זה, במטרה להשלים את המשא-ומתן עם המדינות התורמות המספקות כוח-אדם בתוך חודשיים.
- סעיף XXII
- זכויות, חבויות והתחייבויות
1. א. העברתם של כל הכוחות והאחריות לרשות הפלסטינית, כמפורט בנספח II, כוללת את כל הזכויות, החבויות וההתחייבויות הנוגעות לעניין, ואשר נובעות ממעשים או ממחדלים שאירעו לפני ההעברה. ישראל תפסיק לשאת בכל אחריות כספית למעשים או למחדלים כאלה, והרשות הפלסטינית תישא באחריות הכספית להם ולפעילותה שלה.
 - ב. כל תביעה כספית שתוגש בעניין זה כנגד ישראל תופנה לרשות הפלסטינית.
 - ג. ישראל תעמיד לרשות הרשות הפלסטינית כל מידע המצוי בידיה ואשר נוגע לתביעות, תלויות ועומדות, או צפויות להיות מוגשות, נגד ישראל, לבית-משפט או לטריבונל, בעניין זה.
 - ד. במקום שנפתחו הליכים משפטיים בקשר לתביעה מעין זו, ישראל תודיע על כך לרשות הפלסטינית ותאפשר לה להשתתף בהגנה מפני התביעה ולהעלות כל טענה מטעמה.
 - ה. במקרה שייפסק סכום כלשהו נגד ישראל על-ידי כל בית-משפט או בית-דין בקשר

לתביעה מעין זו, הרשות הפלסטינית תשפה את ישראל במלוא הסכום שייפסק.

1. בלי לפגוע באמור לעיל, במקום שבית-משפט או בית-דין הדין בתביעה מעין זו מוצא שהחבות מוטלת באופן בלעדי על עובד או שלוח אשר פעלו תוך חריגה מסמכות שהוענקה להם, באופן בלתי חוקי או בזדון, הרשות הפלסטינית לא תישא באחריות כספית.

2. העברת הסמכות כשלעצמה לא תשפיע על זכויות, חבויות או התחייבויות של כל אדם או אישיות משפטית שהיו בתוקף ביום חתימתו של הסכם זה.

סעיף XXIII

הוראות שונות

1. הסכם זה ייכנס לתוקף ביום חתימתו.

2. ההסדרים הקבועים בהסכם זה יישארו בתוקפם עד ובמידה שייקבע אחרת בהסכם הביניים הנזכר בהצהרת העקרונות, או בכל הסכם אחר בין הצדדים להסכם.

3. תקופת הביניים של חמש שנים הנזכרת בהצהרת העקרונות מתחילה ביום חתימת הסכם זה.

4. הצדדים להסכם מסכימים, כי כל עוד הסכם זה הינו בתוקף, גדר הביטחון שהוקמה על-ידי ישראל מסיבי לרצועת עזה תישאר במקומה, והקו המסומן על-ידי הגדר, כפי שהוא מצוין במפה המצורפת מס' 1, יהיה מכריע רק לצורך הסכם זה.

5. שום דבר בהסכם זה לא ישפיע או יפגע בתוצאות של משא-ומתן על הסכם הביניים או על מעמד הקבע שיונהג בהתאם להצהרת העקרונות. אף אחד מהצדדים להסכם לא ייחשב, על סמך כניסתו להסכם זה, כאילו ויתר על אף אחת מזכויותיו, תביעותיו או עמדותיו הקיימות או חזר בו מהן.

6. שני הצדדים להסכם רואים בגדה המערבית וברצועת עזה יחידה טריטוריאלית אחת, ששלמותה תישמר במשך תקופת הביניים.

7. רצועת עזה ואזור יריחו ימשיכו להוות חלק בלתי נפרד מהגדה המערבית ומרצועת עזה, ומעמדם לא ישתנה בתקופת הסכם זה. שום דבר בהסכם זה לא ייחשב כמשנה מעמד

זה.

8. המבוא להסכם זה וכל הנספחים, התוספות והמפות המצורפים לו, יהוו חלק בלתי נפרד ממנו.

נחתם בקהיר ביום 4 במאי 1994.

בשם ממשלת מדינת ישראל בשם אש"ף

עדים:

ארצות-הברית של אמריקה הפדרציה הרוסית

הרפובליקה הערבית של מצרים

נספח I

פרוטוקול בדבר נסיגת כוחות צבאיים ישראליים והסדרי הביטחון

סעיף I

הסדרים לנסיגת כוחות צבאיים ישראליים

1. בכפוף להוראות נספח זה, תחל נסיגת כוחות צבאיים ישראליים מרצועת עזה ומאזור יריחו בתאריך החתימה של הסכם זה, ותושלם בתוך שלושה שבועות (21 ימים) מתאריך זה.

2. א. הוועדה המשותפת לתיאום ושיתוף פעולה ביטחוני, שהוקמה על-פי סעיף II כלהלן, תפתח תוכנית שתבטיח תיאום מלא בין הכוחות הצבאיים הישראליים והמשטרה הפלסטינית במשך שלבי הנסיגה, הכניסה וההיערכות של המשטרה הפלסטינית.

ב. תיאום זה ייושם דרך משרדי התיאום המחוזיים המוקמים לפי סעיף II שלהלן, ויתחילו לפעול בתאריך החתימה של הסכם זה.

ג. התוכנית תכלול הסדרים לכניסת המשטרה הפלסטינית, הכנסת כלי נשק, תחמושת וציוד של המשטרה, ונושאים הקשורים לכך, לרבות הסדרים שמטרתם לסייע להעברה חלקה של אחריות, לרבות העברת סמכות אזרחית, לבל ייווצר חלל ריק של סמכויות.

סעיף II

תיאום ושיתוף פעולה בענייני ביטחון

1. ועדה משותפת לתיאום ולשיתוף פעולה ביטחוני

א. ועדה משותפת לתיאום ולשיתוף פעולה ביטחוני למטרות ביטחון הדדי (להלן "וב"ם") מוקמת בזאת.

ב. הוב"ם:

(1) תמליץ על קווים מנחים למדיניות ביטחון לאישור ועדת הקישור המשותפת הישראלית-הפלסטינית ותיישם קווים מנחים כאלה שאושרו;

(2) תעסוק בענייני ביטחון שיועלו על-ידי כל אחד מהצדדים;

(3) תספק את הערוץ המתאים לחילופי מידע בין שני הצדדים, הנחוץ לפתרון בעיות ביטחון; וכן

(4) תספק הנחיות למשרדי התיאום המחוזיים.

ג. הוב"ם תהיה מורכבת מ-5-7 חברים מכל צד. החלטות של הוב"ם יתקבלו בהסכמת שני הצדדים.

ד. הוב"ם תקבע לעצמה את כללי הנוהל. פגישות של הוב"ם יתקיימו כל שבועיים. במקרה שאחד הצדדים מבקש פגישה מיוחדת, היא תזומן בתוך ארבעים ושמונה (48) שעות.

ה. את פגישות הוב"ם יארח כל צד לסירוגין, אלא אם יוסכם אחרת בין שני הצדדים.

2. משרדי תיאום מחוזיים:

א. בזאת מוקמים שלושה (3) משרדי תיאום מחוזיים, אחד לכל אחד מהאזורים: עזה, ח'אן-יונס ויריחו (להלן "מת"ם").

ב. המת"מים:

(1) יעקבו אחר וינהלו את כל העניינים המחייבים תיאום, כפי שהוחלט על-ידי הוב"ם, בהתאם למדיניות ולקווים המנחים שנקבעו על-ידי הוב"ם;

(2) יעקבו אחר וינהלו את כל העניינים בעלי האופי המשותף שבתחום המחוז הספציפי של כל מת"ם, לרבות תיאום הפעילויות של צד אחד שעלולות להשפיע על הצד השני;

(3) יבחנו, יחקרו וידווחו לוב"ם על-אודות המצב הכולל בתוך המחוז של המת"ם, עם התייחסות מיוחדת לאירועים ספציפיים, תקריות ופעילויות המתרחשים במחוז;

(4) יכוונו את הסיורים המשותפים והיחידות הניידות המשותפות כמוגדר בסעיף זה, אשר פועלים במחוז של המת"ם; וכן

(5) ינחו את משרדי הקישור המוקמים לפי סעיף 1 להלן, אשר פועלים במעברים ובנקודות החציה, כפי שמפורט בסעיפים II ו-X להלן, יחד עם הוועדה המשותפת לתיאום ושיתוף פעולה בנושאים אזרחיים, אשר מוקמת לפי נספח II להסכם. (להלן הול"א).

ג. בכל מת"ם יהיה צוות קבוע של עד 6 קצינים מכל צד, שיהיה מורכב מפקד ומחמישה קציני משמרת.

ד. המת"מים יופעלו במשותף על-ידי שני הצדדים, 24 שעות ביממה. לפחות קצין משמרת אחד מכל צד יהיה נוכח במשך כל משמרת של שמונה שעות, וכן המספר הדרוש של עוזרים.

ה. במגמה למנוע חיכוך ולאפשר לשני הצדדים לטפל בתקריות אפשריות, יודאו שני הצדדים שהמת"ם הרלבנטי יקבל מייד הודעה על כל אחד מהאירועים הבאים:

(1) פעילות שגרתית, מתוכננת או בלתי מתוכננת או היערכות של כוחות צבאיים ישראליים או המשטרה הפלסטינית, שמשפיעה באופן ישיר על הצד האחר. הדבר כולל פעילות או היערכות בקרבת היישובים הישראליים או הכפרים הפלסטיניים, הכול לפי העניין;

(2) אירועים המאיימים על הסדר הציבורי;

(3) פעילויות המפריעות לזרימה החופשית בתנועה על הכבישים הראשיים, לרבות מחסומי דרכים ועבודות בכביש;

(4) תקריות שמעורבים בהם ישראלים ופלסטינים כאחד, כגון תאונות דרכים, חילוך נפגעים או אנשים בסכנת חיים, צעדי היתקלות או כל תקרית שבה נעשה שימוש בנשק;

(5) פעולת טרור מכל סוג ומכל מקור;

(6) הסתננויות מעבר לקווים של רצועת עזה ואזור יריחו; וכן

(7) כל המקרים שבהם ישראלים מאושפזים ברצועת עזה או אזור יריחו או

המקרים שבהם פלסטינים מרצועת עזה או מאזור יריחו מאושפזים בישראל.

ו. כל מת"ם יודיע למפקדות הישראליות והפלסטיניות המתאימות, וכן לסיורים המשותפים וליחידות הניידות המשותפות הפועלות במחוז הרלבנטי, על התרחשות של כל אחד מהאירועים שפורטו בתת פסקה ה' שלעיל.

ז. הוב"ם יכול לשנות את תוכן רשימת האירועים המתוארים בתת ס"ק 2ה לעיל.

ח. כל אירוע הכולל פגיעה בישראלים, בכל מקום בתוך רצועת עזה או אזור יריחו, ידווח מייד לישראל דרך המת"ם הנוגע לדבר. ישראל רשאית לנקוט כל אמצעי הדרוש לטיפול בנפגעים כאלה ולפינויים, ותתאם פעילות כזו דרך המת"ם הנוגע לדבר.

ט. המת"מים יצוידו באמצעי הקשר הנחוצים כדי לאפשר מגע ישיר ומייד עם הסיורים המשותפים והיחידות הניידות המשותפות, וכן עם מפקדות המחוז המתאימות.

3. סיורים משותפים

א. משימת הסיורים המשותפים היא להבטיח תנועה חופשית, בלתי מופרעת ובטוחה לאורך הדרכים ובשטחים המתוארים בסעיפים VI ו-V של נספח זה.

ב. אלא אם מחליט הוב"ם אחרת, כל סיור משותף יורכב משני כלי רכב בעלי הנעה בכל ארבעת הגלגלים, רכב אחד פלסטיני והשני ישראלי. כלי הרכב יסומנו כך שאפשר יהיה בקלות להבחין בינם לבין כלי הרכב האחרים בשטח. יהיו ארבעה אנשים בכל רכב: קצין, קשר, נהג ושומר.

ג. הסיורים המשותפים יסיירו 24 שעות ביממה, ברכב וברגל, לאורך נתיבי הפעילות שלהם, ובשטחים הסמוכים לדרכים, שביטחון התנועה בדרכים תלוי בהם, או לפי הנחיות המת"ם.

ד. בכבישים שתחת אחריות ביטחונית ישראלית, הרכב הישראלי יהיה הרכב המוביל. בכבישים שתחת אחריות ביטחונית פלסטינית, הרכב הפלסטיני יהיה הרכב המוביל. הסיור המשותף יהיה תחת הנחיית המת"ם הנוגע לדבר.

ה. הסיורים המשותפים יעקבו באופן שוטף אחרי התנועה בתוך אזור הפעולה שלהם, במגמה למנוע תקריות שעלולות לאיים או לסכן אנשים המשתמשים בדרכים. הם ידווחו כאמור, על כל תקרית או איום למת"ם הנוגע לדבר, ולמפקדות המחוזיות הישראליות והפלסטיניות.

ו. בהגיעו למקום תקרית, יגיש הסיור המשותף סיוע במידת האפשר. כאשר התקרית מטופלת על-ידי הרשויות הפועלות בשטח, הסיור המשותף יודא

שאמצעים

מתאימים ננקטו וידווח בהתאם למת"ם הנוגע לדבר.

ז. מייד בהיודע להם על התרחשות אחד מהאירועים המפורטים בתת ס"ק 2 ה שלעיל, ידווחו הסיורים המשותפים על האירוע למת"ם הנוגע לדבר, וכן למפקדות המתאימות של שני הצדדים.

4. יחידות ניידות משותפות

א. המשימה של היחידות הניידות המשותפות היא לספק מענה מהיר במקרה של תקריות ומצבי חירום, כדי להבטיח תנועה חופשית, בלתי מופרעת ובטוחה בצמתים שבהם הן ממוקמות, וכן לאורך נתיבי הפעילות שנקבעו להם.

ב. ההרכב של היחידות הניידות המשותפות יהיה דומה להרכב הסיורים המשותפים.

ג. התפקידים של היחידות הניידות המשותפות הם:

(1) לעקוב אחר התנועה לאורך הדרכים שנקבעו, מאתרים נייחים בצמתים מוסכמים, שמהם הן רשאיות לצאת, באופן אקראי, לסיורים בדרכים מוסכמות בהתאם להנחיית המת"ם הנוגע לדבר. במקרה כזה יהיו תפקידיהן כמו של הסיורים המשותפים.

(2) במקרה של תקרית שמעורבים בה גם ישראלים וגם פלסטינים, להגיע למקום התקרית על מנת להגיש סיוע ולחקור.

5. בחינה מחדש של סידורי הביטחון

הוב"ם תיפגש שישה חודשים אחרי חתימת הסכם זה, ולאחר מכן, במרווחי זמן של שישה חודשים, כדי לבחון מחדש את הסדרי הביטחון ולהמליץ על שינויים. תיקונים יאומצו בהסכמה הדדית המבוססת, בין שאר הגורמים, על הדיווחים הקבועים ועל ההמלצות שהתקבלו מהמת"מים.

סעיף III

מינהלת כוח המשטרה הפלסטיני

1. כללי

מנהלת כוח המשטרה הפלסטיני (להלן "המשטרה הפלסטינית") תפעל על-פי העקרונות הבאים:

א. היא תהיה אחראית לסדר הציבורי ולביטחון הפנים בתוך תחום הסמכות של הרשות הפלסטינית, בהתאם לסעיף V של ההסכם.

ב. תנועת שוטרים פלסטינים בין רצועת עזה ואזור יריחו תנוהל בהתאם לסעיף XI של נספח זה.

2.

תפקידים ופעילויות

א. בכפוף להוראות הסכם זה, באזורים שבתחום הסמכות הפלסטינית, תפקידי המשטרה הפלסטינית יהיו כדלהלן:

(1) ביצוע תפקידי משטרה רגילים, לרבות שמירה על ביטחון פנים וסדר ציבורי;

(2) הגנה על הציבור ורכושו ופעילות למתן הרגשת ביטחון ובטיחות.

(3) נקיטת כל האמצעים הדרושים למניעת פשע בהתאם לחוק;

(4) הגנה על מתקנים ציבוריים ומקומות בעלי חשיבות מיוחדת.

3. מבנה והרכב

א. המשטרה הפלסטינית תהווה יחידה שלמה אחת תחת שליטת הרשות הפלסטינית.

היא תהא מורכבת מארבעה ענפים:

(1) משטרה אזרחית (אל שורטה);

(2) ביטחון ציבורי;

(3) מודיעין;

(4) וכן שירותי חירום והצלה (אל דפא'ע אל למדני).

בכל מחוז, כל חברי ארבעת הענפים של המשטרה הפלסטינית יהיו כפופים לפיקוד מרכזי אחד.

ב. המשטרה הפלסטינית תקים יחידת משטרת חופים פלסטינית (להלן "משטרת החופים הפלסטינית") בהתאם לסעיף IX לנספח זה.

ג. המשטרה הפלסטינית תמנה 9 שוטרים לכל היותר על כל ענפיה.

4. גיוס

א. המשטרה הפלסטינית תורכב משוטרים שיגויסו במקום, וכן בחוץ-לארץ (מאנשים המחזיקים בדרכונים ירדניים או במסמכים פלסטיניים אשר נופקו על-ידי

מצרים). מספר המגויסים הפלסטינים מחוץ-לארץ לא יעלה על 7, אשר 1, מתוכם יגיעו שלושה חודשים לאחר חתימת ההסכם.

ב. פלסטינים שגויסו בחוץ-לארץ צריכים להיות מאומנים כשוטרים. תופסק מיידית העסקת שוטרים שהורשעו בפשעים חמורים, או נתגלו כמעורבים באופן פעיל בפעילויות טרור, לאחר תחילת העסקתם. רשימת הפלסטינים שגויסו מקומית או בחוץ-לארץ תסוכם על-ידי שני הצדדים.

ג. שוטרים פלסטינים המגיעים מחוץ-לארץ רשאים להיות מלווים על-ידי בני זוגם וילדיהם.

5. נשק, תחמושת וציוד

א. שוטרים במדים, וכן שוטרים נוספים בתפקיד המחזיקים באישור מיוחד, רשאים לשאת נשק.

ב. ברשות המשטרה הפלסטינית יהיו הנשק והציוד הבאים:

(1) 7 כלי נשק אישיים קלים.

(2) עד 12 מקלעים בקוטר של " או "5..

(עד 45 כלי רכב משוריינים גלגליים מסוג שיוסכם בין הצדדים, אשר 22 מתוכם יוצבו להגנת מתקני הרשות הפלסטינית. השימוש בכלי רכב משוריינים גלגליים באזור הביטחון, בדרכי הרוחב ובצדיהן הסמוכים, או בקרבת היישובים, יאושר על-ידי המת"ם הנוגע לדבר. תנועת כלי רכב כאלה לאורך הדרך המרכזית צפון-דרום (דרך מס' 4) ברצועת עזה תתבצע רק לאחר הודעה למת"ם הנוגע לדבר.

(4) מערכות קשר בכפוף לסעיף II של נספח II להסכם זה.

(5) מדים ייחודיים, תגי זיהוי וסימוני רכב.

ג. ציוד ותשתיות משטרה מתאימים אשר מומנו מתקציב המינהל האזרחי יועברו למשטרה הפלסטינית.

6. הכנסת נשק, ציוד וסיוע חוץ

א. על כל התרומות ממקורות זרים וסוגי סיוע אחרים למשטרה הפלסטינית לעמוד בהוראות הסכם זה.

ב. הכנסת נשק, תחמושת או ציוד עבור המשטרה הפלסטינית אל רצועת עזה ואזור יריחו, מכל המקורות, תתואם באמצעות הוב"ם.

7. פריסה

המשטרה הפלסטינית תתפרס בתחילה ברצועת עזה ובאזור יריחו כמתואר במפות המצורפות מס' 4 ו-5. על כל שינוי בפריסה זו יוסכם בוב"ם.

סעיף IV

הסדרי ביטחון ברצועת עזה

1. קו תיחום

למטרת ההסכם הנוכחי בלבד, ובלי לפגוע במעמד הסופי, הקו התיחום את הצד הצפוני והצד המזרחי של רצועת עזה תואם את הגדר על הקרקע, כפי שמסומן במפה המצורפת מס' 1 על-ידי קו ירוק רציף (להלן "קו התיחום") ולא תהיה לו כל השפעה אחרת.

2. אזור הביטחון

א. יהיה אזור ביטחון לאורך קו התיחום בתוך רצועת עזה, המסומנת במפה המצורפת מס' 1 כקו ירוק מקוטע (להלן "אזור הביטחון").

ב. בהתאם להוראות הסכם זה, המשטרה הפלסטינית תהא אחראית לביטחון באזור הביטחון.

ג. המשטרה הפלסטינית תאכוף אמצעי ביטחון מיוחדים, המכוונים למניעת הסתננויות מעזה לקו התיחום או הכנסת כל נשק, תחמושת או ציוד נלווה לאזור הביטחון, למעט הנשק, התחמושת או הציוד של המשטרה הפלסטינית, שאושר על-ידי המת"ם הנוגע לדבר.

ד. פעילויות של המשטרה הפלסטינית בתוך אזור הביטחון יתואמו באמצעות המת"ם הנוגע בדבר. פעילויות ביטחוניות בישראל בקרבת קו התיחום המשפיעות ישירות על הצד האחר, יתואמו עם המשטרה הפלסטינית באמצעות המת"ם הנוגע בדבר.

3. היישובים הישראליים

א. בהתאם להצהרת העקרונות, במהלך תקופת הביניים, אזור היישובים של גוש-קטיף וארז, וכן יתר היישובים ברצועת עזה, כמסומן בקו כחול במפה המצורפת מס' 1, יהיו תחת סמכות ישראלית.

ב. פלסטינים יהיו חופשיים לנוע לאורך דרך החוף ולאורך הדרך מצומת נצרים

לחוף הים.

4. האזורים הצהובים

א. בלי לפגוע בסמכות הפלסטינית באזורים המסומנים בקו אדום מקוטע, והצבועים בצהוב במפה המצורפת מס' 1 (להלן "האזורים הצהובים"), האחריות תחולק
כלהלן: לרשויות הישראליות תהיינה אחריות וכוחות מכריעים לביטחון, ולרשות הפלסטינית יהיו האחריות והכוחות לעניינים אזרחיים בכפוף להסכם זה. בנוסף, בהתייחס לאזורים הצהובים, יישמו שיתוף פעולה ותיאום בעניינים ביטחוניים, לרבות סיורים משותפים, כמוסכם.

ב. כניסת שוטרים פלסטינים לאזורים הצהובים, ופעילותם שם תיתכן, כפי שיוסכם באמצעות המת"ם הרלבנטי.

5. אזור המוואסי

א. באזור המוואסי, במזחי הדייגים של רפיח וח'אן-יונס ולאורך דרך החוף, יפעלו שני סיורים משותפים, מובלים על-ידי הרכב הישראלי.

ב. גישה של פלסטינים לאזור המוואסי, כמסומן במפה המצורפת מס' 1, תהיה בדרכים הבאות:

(1) רפיח-תל-סולטאן-מוואסי;

(2) ח'אן-יונס-הכפר אל-באחר; וכן

(דיר אל-בלח לאורך החוף למוואסי.

ג. חוף המוואסי

(1) על אף סמכותה של ישראל על אזור ההתיישבות בגוש-קטיף, רשאית הרשות הפלסטינית להפעיל חלקים של חוף המוואסי המשתרעים לכיוון מזרח עד לדרך החוף, שאורכם הכולל, יחד עם מזחי רפיח וח'אן-יונס, חמישה (5) קילומטרים.

(2) עם סיום נסיגת כוחות צבאיים ישראליים מרצועת עזה ואזור יריחו, תיידע ישראל את הרשות הפלסטינית על מיקומם של חלקים אלה.

(ניתן יהיה להשתמש בחלקים אלה למטרות הבאות:

א. ספורט ונופש, לרבות מתקנים להשכרת סירות;

ב. הפעלת בתי אוכל;

ג. הגדלת המזחים;

ד. הרחבת המתקנים לדייגים כגון משרדים, מחסנים ומתקנים לאחסנה בקירור.

4) בחלקים אלה, הרשות הפלסטינית, בהפעילה את סמכותה האזרחית, תוכל להעניק רשיונות לעסקים, לגבות תשלומים ומסים, לקבוע ולאכוף תקני בריאות ציבור ולפתח ולנהל את המגזר התיירותי.

5) בכל אחד ממזחי הדייגים תהיה הרשות הפלסטינית רשאית להחזיק בניין משרדים אשר יהיה מוגן.

6) לא תהיה כל בנייה של אתרים חדשים על-ידי ישראלים לאורך החוף.

7) במשך תקופה של שלושה חודשים מחתימת הסכם זה, ישראל רשאית לשקול, לאור המצב הביטחוני, שימוש על-ידי הרשות הפלסטינית של חלקים נוספים של החוף.

6. הגבול המצרי

אזור המתקנים הצבאיים לאורך הגבול המצרי ברצועת עזה, כמתואר במפה המצורפת מס' 1, על-ידי קו כחול וצבוע בוורוד, יהיה תחת סמכות ישראלית. עד להכרזת חנינה כללית לתושבי הכפר דהאניה ולעשיית ההסדרים לשם הגנתם, ישאר הכפר כחלק מאזור המתקנים הצבאיים. עם מימוש החנינה וההגנה הנ"ל, יהפוך הכפר דהאניה לחלק מן האזור הצהוב.

7. דרכי הרוחב ליישובים

א. בלי לגרוע מן הסמכות הפלסטינית ובהתאם להצהרת העקרונות:

1) בשלוש דרכי הרוחב המקשרות את היישובים הישראליים ברצועת עזה לישראל, קרי: דרך כיסופים-גוש-קטיף; דרך סופה-גוש-קטיף; ודרך קרני-נצרים, כמסומן בקו כחול בהיר על המפה המצורפת מס' 1, לרבות הצדדים הסמוכים שביטחון התנועה לאורך דרכים אלו תלוי בהם (להלן - "דרכי הרוחב"), יהיו לרשויות הישראליות כל האחריות והכוחות הנחוצים על מנת לנהל פעילות ביטחונית עצמאית, לרבות סיורים ישראליים.

2) סיורים ישראליים-פלסטיניים משותפים יפעלו לאורך דרכי הרוחב. סיורים משותפים שכאלה יובלו על-ידי הרכב הישראלי.

(מקום בו הרשויות הישראליות ינקטו צעדי היתקלות, הם יעשו כן במגמה להעביר למטרה הפלסטינית, בהזדמנות הראשונה, את המשך הטיפול בתקריות אשר

באחריות פלסטינית.

4) מעברים עיליים ייבנו בצמתים של דרכי הרוחב והדרך המרכזית צפון-דרום (דרך מס' 4).

5) הסדרים אלו ייבחנו מחדש על-ידי הוב"ם בתום שנה ממועד חתימת הסכם זה.

ב. במקום שבו דרכי הרוחב חופפות את אזור הביטחון, שני הצדדים, במסגרת הפעלת כוחותיהם ואחריותם, יתאמו באופן מלא את פעילותם על מנת למנוע חיכוך.

8. הדרך המרכזית צפון-דרום (דרך מס' 4)

סיור משותף מובל על-ידי רכב פלסטיני יופעל לאורך הדרך המרכזית צפון-דרום ברצועת עזה, בין כפר-דרום לנחל-עזה.

9. יחידות ניידות משותפות

א. יחידות ניידות משותפות ימוקמו בצמתים הבאים:

1) צומת ניסנית;

2) צומת נצרים;

3) צומת דיר אל-בלח;

4) צומת סופה-מורג;

ב. בצומת נצרים, הצד הישראלי של יחידה ניידת משותפת זו יבדוק כלי רכב ישראליים אשר לאחר מכן יוכלו להמשיך בדרכם ללא הפרעה. יחידה ניידת משותפת זו תפעל גם כסיור משותף בין צומת נצרים לנחל-עזה, בהתאם להנחיית המת"ם הנוגע בדבר.

1. תיאום ושיתוף פעולה ברצועת עזה

שני מת"מים יפעלו ברצועת עזה כדלהלן:

א. מת"ם אחד עבור מחוז עזה, שימוקם בנקודת חצייה ארז עם משרדי קישור משותפים הכפופים לו, בנקודות החצייה של ארז ונחל עוז.

ב. מת"ם אחד עבור מחוז ח'אן-יונס, שימוקם במחנה נוריה עם משרדי קישור

משותפים הכפופים לו, בנקודת החצייה סופה ובמסוף רפיח.

סעיף V

הסדרי ביטחון באזור יריחו

1. הבהרות בנוגע לאזור יריחו

בהתייחס להגדרת אזור יריחו, כמסומן במפה המצורפת מס' 2, מובהר בזאת כי דרך מס' 9, החוצה את עוג'ה מצפון לדרום והכביש ממזרח למערב, המקשר את דרך מס' 9 עם ייט"ב, וצדיהן הסמוכים, יישארו תחת הסמכות הישראלית. לצורך סעיף זה, רוחבו של כל כביש כזה וצדיו הסמוכים, כפי שמתואר במפה המצורפת מס' 2, ישתרע לפחות 12 מטרים בכל צד כנמדד ממרכזו של הכביש.

2. סיור משותף, מובל על-ידי כלי הרכב הפלסטיני, יפעל לאורך הכביש העיקרי צפון-דרום, החוצה את יריחו (דרך מס' 9).

3. יחידות ניידות משותפות

א. יחידה ניידת משותפת תמוקם בצומת עוג'ה, בהצטלבות דרך מס' 9 והכביש לייט"ב. יחידה זו תובל על-ידי כלי הרכב הישראלי ועשויה להיות מונחית על-ידי המת"ם לטפל בתקריות מסוימות שבהן מעורבים פלסטינים, על הדרך שבין עוג'ה ליריחו.

ב. יחידה ניידת משותפת תמוקם בצומת נחל-אלישע בכביש על הדרך מיריחו לפרויקט מוסא אלאמי.

4. תיאום ושיתוף פעולה באזור יריחו

מת"ם אחד הממוקם בנקודת החצייה ורד-יריחו, יפעל באזור יריחו ויחזיק משרד קישור משותף הכפוף לו במסוף אלנבי.

5. א. עד לכניסה לתוקף של הסכם הביניים, האתר הקדוש של נבי-מוסא יהיה תחת חסות הרשות הפלסטינית.

ב. בזמן אירועים דתיים המתקיימים שלוש פעמים בשנה ובאירועים מיוחדים אחרים, שיתואמו עם הרשויות הישראליות, תהיה לפלסטינים הזכות לעלייה דתית לרגל לאל-מע'תאס, תחת דגל פלסטיני.

ג. פרויקטים פלסטיניים פרטיים וכן מיזמים משותפים, בהתאם להצהרת

העקרונות, ימוקמו, כמוסכם, בחוף ים המלח.

ד. יוענק מעבר בטוח מאזור יריחו לנבי-מוסא, אל-מע'תאס ולמפעלים ולמיזמים, כמוסכם בתת ס"ק ג' לעיל, על חוף ים המלח, למטרות הנזכרות לעיל.

6. בתוך שלושה חודשים מחתימת הסכם זה, רשאית ישראל לשקול, לאור המצב הביטחוני, את אפשרות הרחבת אזור יריחו.

סעיף VI

הסדרי ביטחון בנוגע לתכנון ובנייה

1. על אף ההוראות המתייחסות לתכנון ובנייה הקבועות במקום אחר בהסכם זה, הוראות סעיף זה יחולו בנוגע לאזורים המפורטים מטה.

2. הסדרים אלה ייבחנו מחדש בתוך פרק זמן של שישה חודשים מחתימת הסכם זה, וכל שישה חודשים לאחר מכן, במגמה לשנותם, תוך התחשבות ראויה בתוכניות פלסטיניות להקמת פרויקטים כלכליים ובצרכים הביטחוניים של שני הצדדים.

3. המגבלות הקבועות מטה בנוגע לבינוי מבנים ומתקנים באזורים מסוימים לא תחייבנה הריסתם או סילוקם של מבנים או מתקנים קיימים.

4. המבנים, המתקנים והתכסית הטבעית והמלאכותית הקיימים ברצועת עזה במרחק 1 מטר מקו התיחום יישארו כפי שהם כעת.

5.

בתוך 5 המטרים הבאים של אזור הביטחון, ובתוך האזורים הצהובים, ניתן להקים מבנים ומתקנים בכפוף לתנאים הבאים:

א. ניתן להקים מבנה או מתקן אחד על כל חלקה, שגודלה לא יפחת מ-25 דונם; וכן

ב. מבנה או מתקן כאמור לא יחרוג משתי קומות בגודל שלא יעלה על 18 מ"ר לקומה.

הרשות הפלסטינית תשמר את האופי החקלאי בעיקרו של יתרת השטחים שבאזור הביטחון.

6. לא יוקמו מבנים או מתקנים בצדי דרכי הרוחב עד למרחק של 75 מטרים ממרכז דרכים אלה.

7. באזור יריחו, לא ייבנו גשרים או מבנים אחרים מעל דרך מספר 9, אשר עלולים למנוע את תנועתם על הדרך של כלי רכב אשר גובהם עד 5.25 מטרים.

8. למטרות אכיפת סעיף זה, ארצות-הברית תספק לשני הצדדים תמונות לוויין של רצועת עזה המציגים את המבנים, המתקנים ואת התכסית הטבעית והמלאכותית הקיימים במועד חתימת הסכם זה.

סעיף VII

נקודות החצייה

1. כללי

א. ישראל מצהירה שהחלו עבודות למיקום מחדש של נקודות החצייה ארז, נחל-עוז וסופה, הנמצאים עתה בתוך רצועת עזה, למקום בתוך ישראל הצמוד לקו התיחום. ישראל תשתדל להשלים עבודות אלו לא יאוחר מ-12 חודש ממועד חתימה הסכם זה בנוגע לנקודת החצייה ארז, ולא יאוחר מ-8 חודשים ממועד חתימת הסכם זה בנוגע לנקודת החצייה נחל-עוז וסופה. עד להשלמת עבודות אלו, תישאר בידי ישראל השליטה בנקודות חצייה אלה, והיא תפעיל אותן בהתאם להוראות סעיף זה.

ב. ישראלים הנכנסים לרצועת עזה ואזור יריחו ישאו תיעוד ישראלי (אם הם מעל גיל 16) ובמקרה של נהיגה ברכב, רשיון נהיגה ותיעוד רישום רכב המוכרים בישראל. תיירים בישראל הנכנסים לרצועת עזה ואזור יריחו ישאו את דרכוניהם ותיעוד מתאים אחר.

ג. כניסת תושבים של רצועת עזה ואזור יריחו לישראל תהיה כפופה לחוקים ולנהלים הישראליים המסדירים כניסה לישראל, ותושבים אלה יידרשו לשאת את תעודת הזהות כמוסכם בהסכם זה, וכן גם תיעוד שיפורט על-ידי ישראל וייוודע לרשות הפלסטינית באמצעות הול"א.

ד. הוראות הסכם זה לא יפגעו בשימוש במעבר בטוח או בזכותה של ישראל, מטעמי ביטחון ובטיחות, לסגור את נקודות החצייה לישראל ולאסור או להגביל את הכניסה לישראל של תושבים ושל כלי רכב מרצועת עזה ואזור יריחו.

2. מעבר בין רצועת עזה וישראל

א. מעבר בין רצועת עזה וישראל יהיה דרך אחת או יותר מנקודות החצייה הבאות:

(1) נקודת החצייה ארז;

(2) נקודת החצייה נחל-עוז;

(נקודת החצייה סופה;

ב. הרשות הפלסטינית רשאית להקים נקודת בדיקה, בתוך רצועת עזה, על הדרך המובילה לנקודת החצייה ארז ועל הדרך המוליכה לנקודת החצייה נחל-עוז, באתרים שיתואמו בין שני הצדדים, למטרת בדיקה וזיהוי של נוסעים וכלי רכב. מישראלים ומתיירים לישראל העוברים דרך נקודות בדיקה אלה ניתן לדרוש רק כי יזהו את עצמם על-ידי הצגת תיעוד ישראלי או דרכון, כקבוע בתת ס"ק 1ב לעיל. הדרישות לעיל לא תחולנה על אנשי הכוחות הצבאיים הישראליים במדים.

ג. הרשות הפלסטינית רשאית להקים נקודת בדיקה, בתוך רצועת עזה. על הדרך המוליכה לנקודת החצייה סופה, באתר המקובל על שני הצדדים, למטרת בדיקה וזיהוי של נוסעים וכלי רכב פלסטיניים. כלי רכב ישראליים יהיו רשאים לעקוף נקודת בדיקה זו ללא הפרעה.

ד. נוסף על כך, מעבר של ישראלים ותיירים לישראל, בין רצועת עזה וישראל, יוכל להתקיים דרך נקודות החצייה הבאות:

(1 נקודת החצייה קרני;

(2 נקודת החצייה כיסופים;

(נקודת החצייה כרם-שלום;

(4 נקודת החצייה אלי-סיני;

ה. ישראלים ותיירים לישראל, אשר עברו דרך אחת מנקודות החצייה דלעיל לתוך רצועת עזה לא יידרשו לעבור כל ביקורת זיהוי או דרישות אחרות מעבר להוראות שנקבעו לכניסה לרצועת עזה שצוינו בסעיף זה. תיירים ברצועת עזה ואזור יריחו ממדינות שלהן יחסים דיפלומטיים עם ישראל, אשר עברו דרך מעבר בין-לאומי, לא יידרשו לעבור כל בקרת כניסה נוספת לפני כניסתם לישראל.

ו. הסדרים לתנועת סחורות בין רצועת עזה וישראל דרך נקודת החצייה קבועים בנספח VI.

ז. קצין קישור פלסטיני יהיה נוכח בכל אחת מנקודות החצייה שעל דרכי הרוחב.

3. מעבר לאזור יריחו וממנו

א.

מעבר בין אזור יריחו ויתר הגדה המערבית יהיה כפוף לאותם כללים

המסדירים את תנועתם של אנשים וכלי-רכב בתוך הגדה המערבית, ולא יהיה צורך לבצעו דרך נקודות חצייה מוגדרות.

ב. מעבר בין אזור יריחו וישראל דרך הגדה המערבית יהיה כפוף לכללים החלים כעת, המסדירים תנועת אנשים וכלי רכב בין הגדה המערבית וישראל.

סעיף VIII

כללי התנהגות בנושאי ביטחון

1. בכפוף להוראות הסכם זה, אנשי הסגל הממונה על ביטחון וסדר ציבורי של שני הצדדים, יפעילו את כוחותיהם ואחריותם בהתאם להסכם זה, תוך התייחסות ראויה לנורמות הבין-לאומיות המקובלות של זכויות האדם ושלטון החוק ויונחו על-ידי הצורך להגן על הציבור, לשמור על כבוד האדם ולהימנע מהטרדה.

2. באזורים הצהובים ועל דרכי הרוחב ובצדדים הסמוכים אליהן, המשטרה הפלסטינית לא תעצור, תפריע או תעכב כלי רכב הנושאים לוחיות זיהוי ישראליות ולא ידרשו זיהוי כלשהו.

3. בדרך המרכזית צפון-דרום (דרך מס' 4) ברצועת עזה בין צומת נצרים וכפר דרום, ובדרך צפון-דרום הראשית החוצה את אזור יריחו (דרך מס' 9), ניתן לעצור כלי רכב בעלי לוחיות זיהוי ישראליות על-ידי סיור משותף או על-ידי יחידה ניידת משותפת. החלק הישראלי של סיור או יחידה כזאת יוכל לבצע את בדיקת הזיהוי והתיעוד של כלי הרכב.

4. מבלי לפגוע בהוראות סעיף זה, בנוגע לאזורים המוזכרים בס"ק 2 ו- לעיל, כללי ההתנהגות הבאים יחולו בכל שאר חלקי רצועת עזה ואזור יריחו:

א. המשטרה הפלסטינית תוכל לעצור כלי רכב בעלי לוחיות זיהוי ישראליות, במטרה לבדוק את רשיון הנהיגה ותיעוד הזיהוי של הנוסעים (אם הם מעל גיל 16).

ב. בשום מקרה, ישראלים לא יעוכבו, יעצרו או יושמו במעצר או במאסר על-ידי הרשויות הפלסטיניות. אף-על-פי-כן, כאשר ישראלי נחשד בביצוע עבירה, המשטרה הפלסטינית תוכל לעכבו במקום, תוך הבטחת ביטחונו, בהתאם להוראות נספח III, עד להגעתם של סיור משותף או יחידה ניידת משותפת, אשר תוזעק למקום באופן מיידי על-ידי המשטרה הפלסטינית, או של נציגים ישראלים אחרים אשר נשלחו על-ידי המת"ם הנוגע לדבר.

5. ניתן יהיה לדרוש מהולכי רגל להציג תיעוד מזהה (אם הם מעל גיל 16). לאחר מכן, ינהגו בהם בהתאם להוראות סעיף זה.

6. אנשי הכוחות הצבאיים הישראליים במדים, כמו גם כלי רכב של הכוחות הצבאיים הישראליים, לא ייעצרו על-ידי המשטרה הפלסטינית בשום מקרה, ולא יהיו כפופים לדרישות זיהוי כלשהן. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, במקרה של חשד בנוגע לאדם או כלי רכב כאמור, המשטרה הפלסטינית תוכל להודיע על כך לרשויות הישראליות באמצעות המת"ם הנוגע לדבר, על מנת לבקש סיוע מתאים.

7. על אף הוראות סעיף זה, המשטרה הפלסטינית תוכל לעכב, בהתאם להוראות נספח III, במקום, אנשים הכפופים לדרישות זיהוי על-פי סעיף זה, אשר טוענים כי הם ישראלים, אולם אינם יכולים להציג תיעוד זיהוי מתאים, עד להגעת סויר משותף או יחידה ניידת משותפת, אשר ייקראו למקום על-ידי המשטרה הפלסטינית, או עד להגעת נציגים ישראלים אחרים אשר יישלחו למקום על-ידי המת"ם הרלוונטי.

8. א. כל צד יאכוף על האזרחים הנתונים לסמכותו איסור על החזקה או נשיאה של נשק ללא רשיון.

ב. הרשות הפלסטינית רשאית להנפיק רשיונות להחזקה או נשיאת אקדח לשימוש אזרחי. ההסדרים להענקת רשיונות כאלה, וכן סוגי האנשים שניתן להעניק להם רשיונות כאלה, יסוכמו בוב"ם.

9. כללי היתקלות

א. לצורך סעיף זה, "היתקלות" משמעותה תגובה מיידית למעשה או תקרית, היוצרים סכנה לחיים או לרכוש, המכוונת למניעה או לסיום פעולה או תקרית כזאת, או לתפיסת המבצעים.

ב. בתוך השטח הנתון לשיפוט הרשות הפלסטינית, במקומות שבהם הרשויות הישראליות מבצעות את תפקידיהן הביטחוניים בהתאם לנספח זה, ובקרבתם המיידית, יותר לרשויות הישראליות לנקוט צעדי היתקלות במקרים אשר אירוע או תקרית דורשים זאת. במקרים כאלה, הרשויות הישראליות ינקטו את כל הצעדים הדרושים כדי לשים קץ לאירוע או לתקרית זו במגמה להעביר בהקדם האפשרי את המשך הטיפול בתקרית הנופלת בתחום האחריות הפלסטינית, לידי המשטרה הפלסטינית. הרשות הפלסטינית תיודע מייד, באמצעות המת"ם הנוגע לדבר, בצעדי היתקלות אלה.

ג. היתקלות תוך שימוש בנשק חם אסורה, אלא כמוצא אחרון, לאחר שנכשלו כל

הניסיונות לשלוט במעשה או בתקרית כגון: הזהרת המבצע או ירי באוויר.
שימוש
בנשק מכוון להרתעת המבצע ולא להריגתו. השימוש בנשק חם ייפסק עם חלופ
הסכנה.

ד. כל פעילות הכוללת שימוש בנשק חם, למעט צרכים מבצעיים מידיים, תהיה
טעונה הודעה מראש למת"ם הרלבנטי.

1. אם אדם נפצע או זקוק לעזרה, עזרה כזו תסופק על-ידי הצד שיגיע ראשון
לאתר.
אם אדם זה נתון לסמכותו של הצד האחר, הצד המסייע יידע את המת"ם הנוגע
לדבר
ויחולו ההוראות המתאימות של סעיף II לנספח זה, וכן הוראות סעיף II לנספח II,
בנוגע להסדרי הטיפול והאשפוז.

סעיף IX

הסדרים למעבר בטוח בין רצועת עזה לבין אזור יריחו

1. כללי

א. יהיה מעבר בטוח בין רצועת עזה לאזור יריחו לתושבי רצועת עזה ואזור
יריחו למבקרים לאזורים אלה מחוץ-לארץ, כמפורט בסעיף זה.

ב. ישראל תבטיח מעבר בטוח בשעות האור (מזריחה לשקיעה) לאנשים
ולתחבורה.

ג. מעבר בטוח יבוצע דרך נקודות החצייה המסומנות הבאות:

(1) נקודת חצייה ארז;

(2) נקודת חצייה ורד-יריחו;

ד. ישראל תאפשר מעבר בטוח דרך אחד או יותר מהנתיבים המסומנים על המפה
המצורפת מס' .

2. השימוש במעבר בטוח

א. כמפורט להלן, אנשים המשתמשים במעבר בטוח ישאו, בנוסף לתיעוד האישי
ולתיעוד של כלי הרכב, את המסמכים הבאים:

(1) כרטיס מעבר בטוח;

(2) ו(לנהגים בלבד) אישור מעבר בטוח לכלי הרכב.

הסדרים ליישום מעבר בטוח, וכן הסדרים להנפקת כרטיסי מעבר בטוח ואישורי מעבר בטוח לכלי רכב על-ידי ישראל יידונו ויוסכמו בול"א.

ב. תושבי רצועת עזה ואזור יריחו בעלי אישור כניסה לישראל יוכלו להשתמש בו כבתעודת מעבר בטוח.

ג. כרטיסי מעבר בטוח ואישורי מעבר בטוח לכלי רכב יוחתמו על-ידי הרשויות הישראליות בנקודת החצייה, תוך ציון זמן היציאה מנקודת החצייה וזמן ההגעה המשוער.

ד. תושבי רצועת עזה ואזור יריחו שהכניסה לישראל אסורה עליהם יוכלו לקבל אישור מישראל להשתמש במעבר בטוח בהתאם להסדרים מיוחדים אשר ייעשו בכל מקרה ומקרה באמצעות הוב"ם.

ה. הסדרים מיוחדים יחולו לגבי מעבר מנהיגים פלסטינים, פקידים בכירים של הרשות הפלסטינית ואישים מכובדים. הול"א תגדיר את היקפם וסוגם של הסדרים מיוחדים אלה, בהתייעצות עם הוב"ם.

ו. שיטת המעבר של שוטרים פלסטינים בתפקיד בין רצועת עזה לבין אזור יריחו תתואם באמצעות הוב"ם.

ז. כל נושא נוסף הקשור לשימוש במעבר בטוח יתואם באמצעות הוב"ם.

3. מעבר ושיטת מעבר

א. חל איסור על אנשים וכלי רכב במעבר תחת הסדרים אלה להפסיק את נסיעתם או לסטות מהמסלולים המוקצים, ועליהם להשלים את המעבר בתוך הזמן הנקוב שהוחתם על הכרטיסים והאישורים למעבר בטוח, אלא אם נגרם עיכוב כתוצאה ממקרה חירום רפואי או תקלה טכנית.

ב. אנשים המשתמשים במעבר בטוח יהיו כפופים לחוקים ותקנות החלים בישראל ובגדה המערבית, בהתאמה.

ג. חל איסור על אנשים וכלי רכב המשתמשים במעבר בטוח לשאת חומרי נפץ, נשק חם או כל סוג אחר של נשק או תחמושת, למעט מקרים מיוחדים שיוסכמו בוב"ם.

4. הוראות כלליות בנוגע לנתיבים

א. ההסדרים הנ"ל לא ישפיעו בכל דרך על מעמד הנתיבים המשמשים למעבר בטוח.

ב. נתיבים המשמשים למעבר בטוח ייסגרו ביום כיפור, יום הזיכרון לחללי צה"ל ויום העצמאות.

ג. מבלי לפגוע בשימוש במעבר בטוח, ישראל רשאית לשנות זמנית הסדרי מעבר בטוח מטעמי ביטחון או בטיחות. הודעה על שינוי זמני כזה תינתן לרשות הפלסטינית דרך הוב"ם. מכל מקום, נתיב אחד לפחות של מעבר בטוח יישאר פתוח.

ד. ישראל תודיע לרשות הפלסטינית על תקריות שבהן מעורבים אנשים המשתמשים במעבר בטוח.

סעיף X

מעברים

1. כללי

א. בעוד שישראל נשארת בתקופת הביניים האחראית לביטחון חוץ, לרבות לאורך הגבול המצרי והקו הירדני, מעבר הגבול יתבצע בהתאם להסדרים הכלולים בסעיף זה. הסדרים אלו מכוונים ליצירת מנגנון אשר מאפשר כניסת אנשים וטובין ויציאתם, בשקפם את המציאות החדשה אשר נוצרה על-ידי הצהרת העקרונות הישראלית-הפלסטינית, תוך הענקת ביטחון מלא לשני הצדדים.

ב. ההסדרים הכלולים בסעיף זה יתייחסו למעברי הגבול הבאים:

(1) מעבר גשר אלנבי;

(2) מעבר רפיח.

ג.

הסדרים אלו ייושמו על-ידי הצדדים להסכם, עם השינויים הדרושים, לגבי נמלי-ים מוסכמים, נמלי-תעופה מוסכמים או מעברים בין-לאומיים מוסכמים אחרים, כגון גשרי עבדאללה ודאמיה.

ד. שני הצדדים נחוושים בדעתם לעשות כל שביכולתם לשמירה על כבוד העוברים דרך מעברי הגבול. למטרה זו, המנגנון המוקם יושתת במידה רבה על הליכים מקוצרים ומודרניים.

ה. בכל מעבר גבול יהיה מסוף אחד, המורכב משני אגפים. האגף הראשון ישרת תושבים פלסטינים של רצועת עזה והגדה המערבית ומבקרים לאזורים אלו (להלן "האגף הפלסטיני"), האגף השני ישרת ישראלים ואחרים (להלן "האגף הישראלי"). יהיו

אזור

בדיקה ישראלית סגור ואזור בדיקה פלסטיני סגור, כמפורט מטה.

ו. הסדרים מיוחדים יחולו על אח"מים העוברים דרך האגף הפלסטיני. משרד הקישור שיקום בהתאם לס"ק 5 של סעיף זה (להלן: "לשכת קישור") יגדיר את היקף ואופי הסדרים מיוחדים אלו.

2. שליטה וניהול של המעברים

א. למטרת סעיף זה, "מעבר" משמעו השטח ממחסום הגבול בגבול המצרי או מגשר אלנבי, העובר דרך המסוף וכולל אותו וכן:

(1) בהתייחס למעבר גשר אלנבי, מן המסוף ועד לאזור יריחו;

(2) בהתייחס למעבר רפיח, מן המסוף ועד לקצה האזור הצבאי של ישראל לאורך הגבול המצרי.

ב. (1) בידי ישראל תהיה האחריות לביטחון בכל שטח המעבר, כולל המסוף.

(2) למנהל כללי ישראלי תהיה האחריות לניהול המסוף ולביטחונו.

(3) למנהל הכללי יהיו שני סגנים אשר ידווחו לו:

א. סגן ישראלי שיהיה המנהל של האגף הישראלי. לישראל תהיה אחריות בלעדית לניהול האגף הישראלי;

ב. סגן פלסטיני, שימונה על-ידי הרשות הפלסטינית, ואשר יהיה המנהל של האגף הפלסטיני.

(4) לכל סגן יהיה עוזר לביטחון ועוזר למינהל. המשימות של הסגנים הפלסטינים לביטחון ולמינהל יסוכמו על-ידי שני הצדדים.

(5) יהיה תאום מרבי בין הצדדים. שני הצדדים ישמרו על שיתוף פעולה ותיאום בנושאים שיש בהם עניין משותף.

(6) המנהל הכללי ימשיך להשתמש בקבלנים פלסטינים לאספקת שירותי אוטובוס ושירותים מינהליים ולוגיסטיים אחרים.

(7) שוטרים פלסטינים הנוכחים במסוף יהיו חמושים באקדחים. פריסתם תיקבע על-ידי שני הצדדים. פקידים פלסטינים אחרים הנוכחים במסוף לא יהיו חמושים.

(8) הפרטים הנוגעים לניהול ולביטחון ולנושאי משרד הקישור יידונו על-ידי שני הצדדים.

(9) שני הצדדים יעבדו בצוותא במטרה לחפש דרכים לסידורים נוספים במסוף רפיח.

(1) שני הצדדים יבחנו מחדש נהלים אלו בתום שנה.

ג. להוציא את ההסדרים הכלולים בסעיף זה, ההליכים וההסדרים החלים כיום מחוץ למסוף, ימשיכו לחול בכל המעבר.

ד. (1) משעברו הנוסעים הנכנסים דרך המסוף, הם ימשיכו לאזור יריחו או לרצועת עזה, בהתאם למקרה, ללא כל הפרעה מצד הרשויות הישראליות (מעבר בטוח).

(2) נוסעים יוצאים יהיו רשאים להמשיך למסוף ללא כל הפרעה מצד הרשויות הישראליות לאחר אימות משותף, שבידי נוסעים אלו כל התיעוד הנחוץ ליציאה מן האזור לירדן או למצרים, כמפורט בהסכם זה.

3. הסדרים לכניסה ממצרים ומירדן דרך האגף הפלסטיני

א. בכניסה לאגף הפלסטיני יהיו שוטר פלסטיני ודגל פלסטיני מונף.

ב. לפני כניסתם לאגף הפלסטיני, הנוסעים יזהו את מטענם האישי והוא יונח על רצועת שינוע. כל צד יוכל לבדוק מטען כזה בתוך אזור הבדיקה שלו, בהשתמשו בצוותו שלו, ואם נחוץ, יוכל לפתוח את המטען לבדיקה בנוכחות הבעלים והשוטר פלסטיני.

ג. אנשים הנכנסים לאגף הפלסטיני יעברו דרך שער מגנטי. שוטר ישראלי ושוטר פלסטיני יוצבו בכל צד של השער. במקרה של חשד, כל צד יהא רשאי לדרוש בדיקה גופנית, שתבוצע בתאי בדיקה שימוקמו בסמוך לשער. נוסעים יבדקו על-ידי שוטר פלסטיני בנוכחות שוטר ישראלי. כמו-כן, ניתן יהיה לבדוק מטען אישי נלווה בנקודה זו.

ד. לאחר השלמת השלב הנ"ל, אנשים הנכנסים לאגף הפלסטיני יעברו דרך אחד משלושה נתיבים למטרות זיהוי ובדיקת תיעוד, כדלקמן:

(1) הנתיב הראשון ישמש תושבים פלסטינים מרצועת עזה ואזור יריחו. נוסעים אלו יעברו דרך דלפק פלסטיני, שם יבדקו תעודותיהם וזהותם. תעודותיהם יבדקו על-ידי פקיד ישראלי, אשר אף יבדוק את זהותם באופן עקיף ובלתי נראה.

(2) הנתיב השני ישמש תושבים פלסטינים אחרים של הגדה המערבית. נוסעים אלו יעברו תחילה דרך דלפק פלסטיני, שם יבדקו תעודותיהם וזהותם. לאחר מכן הם ימשיכו דרך דלפק ישראלי, שם יבדקו תעודותיהם וזהותם. שני הדלפקים יופרדו על-ידי זכוכית מוכהה ודלת מסתובבת.

(3) הנתיב השלישי ישמש מבקרים לרצועת עזה ולגדה המערבית. הליך זהה

לזה שבפסקה (2) לעיל יחול על מבקרים אלו, אך הם יעברו בתחילה דרך דלפק ישראלי, ולאחר מכן ימשיכו דרך הדלפק הפלסטיני.

ה. במקרה של חשד ביחס לנוסע בכל אחד מן הנתבים המתוארים בס"ק ד' לעיל, כל צד רשאי לתשאל נוסע כזה באזור הבדיקה הסגור שלו. חשד המצדיק תשאול באזור הבדיקה הסגור יכול שיהיה אחד מאלה:

(1) הנוסע היה מעורב, ישירות או בעקיפין, בפעילות פלילית או בפעילות פלילית מתוכננת, בפעילות טרוריסטית או בפעילות טרוריסטית מתוכננת ואינו מן הנהנים מהוראות החנינה של הסכם זה.

(2) הנוסע מסתיר נשק, חומרי נפץ או ציוד הקשור לכך.

(3) בידי הנוסע תיעוד מזויף או לא-תקף, או שהפרטים הכלולים בתיעוד אינם תואמים את אלה הכלולים במרשם האוכלוסין (במקרה של תושב) או במאגר הנתונים (במקרה של מבקר), בכפוף לכך ששאלות הנוגעות לחוסר התאמה כזה יועלו בתחילה בדלפק, והנוסע יתושאל באזור הבדיקה הסגור רק במידה שהחשד לא הוסר; או

(4) הנוסע מתנהג בבירור באופן חשוד במהלך המעבר במסוף. אם, בסיום תשאול זה החשד לא הוסר, ניתן לעכב נוסע כזה לאחר יידוע הצד השני. במקרה שחשוד פלסטיני יעוכב על-ידי הצד הישראלי, שוטר פלסטיני יתבקש להיפגש עם החשוד לאחר הודעה למשרד הקישור, כל טיפול נוסף באדם המעוכב ייעשה בהתאם לנספח III.

ו. באגף הפלסטיני, לכל צד תהיה הסמכות למנוע את הכניסה מאנשים שאינם תושבי רצועת עזה והגדה המערבית. למטרת הסכם זה, "תושבי רצועת עזה והגדה המערבית" פירושו אנשים, אשר בתאריך כניסת הסכם זה לתוקף רשומים כתושבי האזורים האלה במרשם האוכלוסין המנוהל על-ידי הממשל הצבאי של רצועת עזה והגדה המערבית, כמו גם אנשים, אשר מאוחר יותר יקבלו תושבות קבע בשטחים אלו בהסכמת ישראל, כמפורט בהסכם זה.

ז. בהמשך להליך הנ"ל, הנוסעים יאספו את מטענם וימשיכו לאזור המכס. כמתואר בנספח VI.

ח. הצד הפלסטיני יצייד נוסעים אשר כניסתם אושרה בהיתר כניסה שיוחמם על-ידי הצד הפלסטיני ויצורף לתעודותיהם.

בסיום הבדיקה הישירה והבדיקה העקיפה של תעודותיהם וזהותם של הנוסעים העוברים דרך הנתב הראשון, והחתמת היתרי הכניסה שלהם, יצייד הפקיד

הפלסטיני
את הנוסע בכרטיס לבן המונפק על-ידי הפקיד הישראלי. פקיד פלסטיני המוצב
ביציאה
של האגף הפלסטיני יודא שבידי הנוסע כרטיס לבן כנ"ל ויאסוף את הכרטיסים
תחת
בדיקה ישראלית עקיפה ובלתי נראית.

נוסעים העוברים דרך הנתיבים השני והשלישי, יצוידו על-ידי הפקיד
הישראלי בכרטיס כחול, לאחר בדיקת תעודותיהם וזהותם, ואימות היתרי הכניסה
שלהם. פקיד ישראלי ופקיד פלסטיני המוצבים ביציאה של האגף הפלסטיני יאמתו
ויאספו את הכרטיסים. כרטיסים לבנים וכחולים אשר ייאספו, ייבדקו על-ידי פקידים
ישראלים ופלסטינים.

במקרים שבהם צד כלשהו מונע את כניסתו של נוסע לא-תושב, נוסע זה
ילווה אל מחוץ למסוף וישלח חזרה לירדן או למצרים, בהתאם למקרה, לאחר
יידוע
הצד האחר.

4. הסדרים ליציאה למצרים ולירדן דרך האגף הפלסטיני

נוסעים היוצאים למצרים או לירדן דרך האגף הפלסטיני ייכנסו למסוף בלי
מטענם. לאחר מכן, אותם הליכים המתוארים בסעיף לעיל יחולו עליהם, אך סדר
המעבר דרך הדלפקים הישראלי והפלסטיני יהיה הפוך.

5. לשכת קישור

א. תהיה לשכת קישור בכל נקודת מעבר במטרה לטפל בעניינים שיעלו בנוגע
לנוסעים העוברים דרך האגף הפלסטיני, לנושאים הדורשים תיאום, ולחילוקי דעות
בנוגע ליישום הסדרים אלה. מבלי לפגוע באחריות ישראל לביטחון, תטפל הלשכה
גם
בתקריות.

ב. משרד זה יורכב ממספר שווה של נציגים מכל צד וימוקם במקום מסוים בתוך
כל מסוף.

ג. משרד זה יהיה כפוף לתת-הוועדה המתאימה של הול"א.

6. שונות

א. הסדרים מיוחדים יוסכמו על-ידי שני הצדדים בנוגע למעבר טובין,
אוטובוסים, משאיות וכלי רכב פרטיים. עד שיושג הסכם זה ההסדרים הנוכחיים
ימשיכו לחול.

ב.
ישראל תשתדל להשלים את השינויים המבניים במסופי רפיח וגשר אלנבי לא

יאחר מתאריך השלמת נסיגת כוחות ישראליים מרצועת עזה ואזור יריחו.

אם שינויים מבניים אלו לא יושלמו עד המועד הנ"ל, ההסדרים המתוארים בסעיף זה יחולו, למעט ההסדרים שלא ניתן יהיה להחילם ללא השינויים המבניים.

ג. על מנת להיכנס לרצועת עזה ולאזור יריחו ולצאת משם דרך נקודות המעבר, ישתמשו תושבי האזורים האלו בתעודות כמפורט בנספח II. עד לכניסתו לתוקף של הסכם הביניים, תושבים אחרים של הגדה המערבית ימשיכו להשתמש בתעודות הקיימות המונפקות על-ידי הממשל הצבאי והמינהל האזרחי שלו.

סעיף XI

הביטחון לאורך קו החוף ובים עזה

1. אזורי פעילות ימית

א. היקף אזורי פעילות ימית

הים שליד חוף רצועת עזה יחולק לשלושה אזורי פעילות ימית, L, K, ו- M, כמתואר במפה מס' 6 המצורפת להסכם זה, וכמפורט להלן:

(1) אזורים K ו- M

א. אזור K משתרע עד 2 מייל ימי לתוך הים מהחוף בחלקו הצפוני של ים עזה, ולרוחב של 1.5 מייל ימי דרומה.

ב. אזור M משתרע 2 מייל ימי בים מהחוף, ולרוחב מייל ימי אחד (1) מהמים המצריים.

ג. בכפוף להוראות ס"ק זה, אזורים K ו- M יהיו אזורים סגורים, שבהם יוגבל השיט לפעילות של חיל הים הישראלי.

(2) אזור L

א. אזור L מתוחם בדרום על-ידי אזור M, ובצפון באזור K, ומשתרע לאורך 2 מייל ימי מהחוף אל תוך הים.

ב. אזור L יהיה פתוח לדיג, נופש ופעילויות כלכליות, בהתאם להוראות הבאות:

א. סירות דיג לא תצאנה מאזור L אל הים הפתוח ויותר להן שימוש במנועים של עד 25 כ"ס למנועים חיצוניים ועד למהירות מקסימלית של 15 קשר למנועים פנימיים. הסירות לא ישאו כלי נשק או תחמושת ולא ידוגו באמצעות חומרי נפץ.

II. סירות נופש יורשו להפליג למרחק של עד מייל ימי מהחוף, אלא אם כן, במקרים מיוחדים יוסכם אחרת במרכז לתיאום ולשיתוף פעולה ימי, המאוזכר בס"ק למטה. סירות נופש יוכלו להיות מצוידות במנוע של עד 1 כ"ס. אופנועים ימיים וכלי שיט המונעים בסילון מים לא יוכנסו לאזור L ולא יופעלו בו.

III. כלי שיט זרים הנכנסים לאזור L לא יתקרבו יותר מ-12 מייל מהחוף, למעט בקשר לפעילויות המכוסות בס"ק 4 להלן.

ב. הוראות כלליות בדבר אזורי הפעילות הימית

1) סירות הדיג וסירות הנופש המוזכרות לעיל, וקברניטיהן המפליגים באזור L, ישאו רשיונות מטעם הרשות הפלסטינית, אשר המתכונת והתקנים שלהם יתואמו באמצעות הוב"ם.

2) לסירות יהיו סימני זיהוי, אשר ייקבעו על-ידי הרשות הפלסטינית. הרשויות הישראליות יודעו באמצעות הוב"ם, לגבי סימני זיהוי אלה.

(תושבי יישובים ישראליים ברצועת עזה, הדגים באזור L, ישאו רשיונות ואישורי כלי שיט ישראליים.

4) כחלק מאחריות ישראל לבטיחות ולביטחון בשלושת אזורי הפעילות הימית, יוכלו כלי שיט של חיל הים הישראלי להפליג באזורים אלו, על-פי הצורך וללא הגבלה, יוכלו לנקוט את כל הצעדים הנדרשים כנגד כלי שיט החשודים בשימוש לפעילויות טרור או להברחת נשק, תחמושת, סמים, טובין או לכל פעילות בלתי חוקית אחרת. המשטרה הפלסטינית תיוודע על פעולות כאלה והנהלים הנובעים מכך יתואמו דרך המרכז לתיאום ולשיתוף פעולה ימי.

2. משטרת החופים הפלסטינית

א. משטרת החופים הפלסטינית תוכל לפעול באזור L, עד למרחק של 6 מייל ימי מהחוף. במקרים מיוחדים, היא תוכל להפעיל פיקוח על סירות דיג פלסטיניות, העוסקות בדיג באזור L, באזור נוסף של 6 מייל ימיים, עד לגבול של 12 מייל ימי מקו החוף, לאחר אישור ותיאום באמצעות המרכז לתיאום ולשיתוף פעולה ימי.

ב. למשטרת החופים הפלסטינית יהיו עד 8 סירות, בעלות דחק של עד טון. הן יפליגו במהירות של עד 2 קשר.

ג. הסירות ישאו נשק בקוטר של עד 7.62 מ"מ.

ד. סירות משטרת החופים הפלסטינית רשאיות להניף דגל פלסטיני ולשאת סימני

זיהוי משטרתיים, והן יפעילו אורות זיהוי.

ה. הצדדים ישתפו פעולה בכל העניינים הימיים, לרבות עזרה הדדית בים ונושאי זיהום ואיכות הסביבה.

ו. סירות משטרת החופים הפלסטינית ישתמשו בתחילה במזח עזה.

ז.

סירות השייכות לישראלים נתונות באופן בלעדי לשליטה, סמכות ושיפוט של ישראל וחיל הים הישראלי.

3. מרכז לתיאום ולשיתוף פעולה ימי

א. מרכז לתיאום ולשיתוף פעולה ימי (להלן מר"י) יפעל כחלק מהוב"ם לתיאום פעילויות ימיות אזרחיות וענייני משטרת חופים לאורך חוף רצועת עזה.

ב. המר"י יפעל במסגרת המת"ם המתאים, ויקבע לעצמו את כללי הנוהל אשר על-פיהם יפעל.

ג. המר"י יפעל 24 שעות ביממה.

ד. המר"י יאויש באנשי חיל הים הישראלי ומשטרת החופים הפלסטינית, כל צד יספק קצין קישור ועוזר קצין קישור.

ה. קשר רדיו טלפון ישיר (קו חם) יוקם בין כלי השיט של חיל הים הישראלי לבין כלי השיט של משטרת החופים הפלסטינית.

ו. תפקיד המר"י הוא לתאם:

(1) סיוע בין משטרת החופים וחיל הים הישראלי כפי שיידרש לטיפול בתקריות בים;

(2) אימוני משטרת החופים שבהם נעשה שימוש בנשק חם;

(3) פעילויות משותפות למשטרת החופים ולחיל הים הישראלי כאשר קיים צורך מבצעי בתכנון מראש;

(4) קשר רדיו בין כלי השיט של משטרת החופים וחיל הים הישראלי במקרה שלא הוקמה תקשורת "קו חם" בין כלי השיט של שני הצדדים;

(5) פעולות חיפוש והצלה; וכן

(6) פעולות ימיות הקשורות לנמל מוסכם, כאשר יוקם ברצועת עזה.

4. נמל רצועת עזה

א. תוכניות להקמת נמל ברצועת עזה בהתאם להצהרת העקרונות, מיקומו ונושאים
הקשורים לכך שיש בהם אינטרס ועניין הדדי לשני הצדדים, וכן רשיונות לכלי שיט ולצוותים המפליגים למסעות בין-לאומיים, יידונו ויוסכמו בין ישראל והרשות הפלסטינית בהתחשב בהוראות סעיף X של הסכם זה. למטרה זו תוקם ועדה מיוחדת על-ידי שני הצדדים.

ב. רשות נמל עזה המוזכרת בהצהרת העקרונות, תפעל בשם הרשות הפלסטינית בהתאם להוראות הסכם זה.

ג. עד לבניית הנמל, ההסדרים לכניסה וליציאה של כלי שיט, נוסעים וטובין בדרך הים, וכן מתן רשיונות לכלי שיט ולצוותים המפליגים למסעות בין-לאומיים במעבר לרצועת עזה ולאזור יריחו, ייעשו דרך נמלים ישראלים בהתאם לכללים ולהוראות המתאימים החלים בישראל ובהתאם להוראות נספח VI.

סעיף XII

ביטחון המרחב האווירי

1. הפעלת כלי טיס לשימוש הרשות הפלסטינית ברצועת עזה ואזור יריחו תהיה בתחילה כדלהלן:

א. שני (2) מסוקי תובלה להובלת אח"מים בתוך ובין רצועת עזה ואזור יריחו.

ב. ארבעה (4) מטוסי תובלה בעלי כנף קבועה שקיבולתם עד עשרים אנשים, להובלת אנשים בין רצועת עזה לאזור יריחו.

2. שינויים במספר, בסוג ובקיבולת של כלי הטיס יכולים להיות נדונים ומוסכמים בתת-ועדה משותפת לתעופה (להלן "ומ"ת") אשר תוקם במסגרת הוב"ם.

3. הרשות הפלסטינית רשאית להקים ולהפעיל לאלתר מסלולים זמניים למסוקים ולמטוסי כנף קבועה, המוזכרים בתת ס"ק 1 א ו-1 ב לעיל, ברצועת עזה ובאזור יריחו, בהתאם להסדרים ולנהלים שיידונו ויוסכמו בומ"ת.

4. לכל פעילות תעופתית או שימוש במרחב האווירי על-ידי כלי אווירי ברצועת עזה ואזור יריחו יידרש אישור מוקדם של ישראל. כל אלה יהיו בפיקוח בקרת תעבורה אווירית ישראלית, הכוללת, בין היתר, ניטור וויסות של נתיבי אוויר, בנוסף לתקנות ודרישות אשר ייושמו בהתאם לפרסומי מידע תעופתיי ישראלים, שחלקים הנוגעים לדבר ממנו יפורסמו לאחר התייעצות עם הרשות הפלסטינית.

5. כלי טיס הממריאים מן, והנוחתים ברצועת עזה ואזור יריחו, יהיו רשומים ומורשים בישראל או במדינה אחרת החברה בארגון הבין-לאומי לתעופה אזרחית. צוותי

אוויר של כלי טיס כאלה יהיו מורשים בישראל או במדינות אחרות כאמור, בתנאי שרשיונותיהם יאושרו ויקבלו את המלצת הרשות הפלסטינית וקיבלו תוקף על-ידי ישראל.

6. המטוסים המוזכרים בסעיף זה לא ישאו נשק חם, תחמושת, חומרי נפץ או מערכות נשק, אלא אם שני הצדדים אישרו זאת. הסדרים מיוחדים לשומרים חמושים המלווים פקידיים בכירים יסוכמו בומ"ת.

7. מיקום עזרי ניווט וציוד תעופה אחר יאושר על-ידי ישראל באמצעות הומ"ת.

8. א. הרשות הפלסטינית תבטיח שרק פעילות אווירית בהתאם להסכם זה תבוצע ברצועת עזה ואזור יריחו.

ב. ניתן יהיה להעביר כוחות וסמכויות אחרים לרשות הפלסטינית באמצעות הומ"ת.

ג.

הרשות הפלסטינית רשאית להקים מחלקת תעופה אזרחית פלסטינית, שתפעל בשמה בהתאם להוראות סעיף זה והסכם זה.

9. א. פעילות תעופתית בישראל תמשיך להתקיים מעל לרצועת עזה ואזור יריחו בהגבלות המקובלות בישראל לגבי טיסות אזרחיות וצבאיות מעל לאזורים צפופי אוכלוסין.

ב. ישראל תיידע את הרשות הפלסטינית בנוגע לפעולות חילוץ שבחירום, חיפושים וחקירות של תאונות אוויריות המבוצעים ברצועת עזה ובאזור יריחו. חיפושים וחקירות של תאונות של כלי טיס אזרחיים ייערכו על-ידי ישראל בשיתוף הרשות הפלסטינית.

1. שירותי אוויר מסחריים, פנימיים ובין-לאומיים לרצועת עזה ואזור יריחו, מרצועת עזה ואזור יריחו וביניהם, יוכלו להיות מופעלים על-ידי מפעילים פלסטיניים, ישראלים או זרים המאושרים על-ידי שני הצדדים והמתועדים ומורשים בישראל או במדינות חברות בארגון התעופה האזרחית הבין-לאומית שלהן קשרי תעופה דו-צדדיים עם ישראל. הסדרים לשירותי אוויר כאמור, שתחילתם בשירות בין עזה לבין קהיר, תוך שימוש בשני מטוסים בעלי כנף קבועה ובעלי קיבולת של עד 5 נוסעים כל אחד, וכן הסדרים בנוגע להקמתם והפעלתם של נמלי תעופה ומסופים ברצועת עזה ואזור יריחו, יידונו ויוסכמו על-ידי שני הצדדים בומ"ת. כל שירותי אוויר מסחריים בין-לאומיים כאמור יבוצעו בהתאם להסכמי התעופה הדו-צדדיים של ישראל. שלב היישום יידון ויוסכם בומ"ת.

נספח II
פרוטוקול בדבר עניינים אזרחיים

סעיף I

קישור ותיאום בעניינים אזרחיים

א. ועדה משותפת לתיאום ולשיתוף פעולה בעניינים אזרחיים

1. מוקמת בזאת ועדה משותפת לתיאום ולשיתוף פעולה (להלן "וע"א").

2. תפקידי הוע"א הם לתאם בין הרשות הפלסטינית מצד אחד, לישראל והמינהל האזרחי, שימשיך לתפקד ביתר חלקי הגדה המערבית, מצד שני, בנוגע לנושאים היום-יומיים הבאים:

א. נושאים אזרחיים, כולל סוגיות הנוגעות להעברת סמכויות ואחריות מהממשל הצבאי הישראלי והמינהל האזרחי שלו לידי הרשות הפלסטינית.

ב. נושאים העולים ביחס לדרכים, קווי מתח ותשתית אחרת, המחייבים תיאום בהתאם להסכם זה.

ג. שאלות ביחס למעבר אל רצועת עזה ואזור יריחו ומהם, ומעבר בטוח בין רצועת עזה ואזור יריחו, כולל נקודות מעבר ומעברים בין-לאומיים.

ד. מגעים יום-יומיים בין שני הצדדים ביחס לנושאים כגון תעסוקה, אישורים, אשפוז, תעבורה, רישוי, העברת מידע וכו'.

ה. פרויקטים משותפים, נושאים שיש בהם עניין הדדי ונושאים אחרים המחייבים תיאום ושיתוף פעולה.

3. הוע"א תרכב ממספר שווה של נציגים מישראל ומהרשות הפלסטינית, ותתכנס לפחות פעם בחודש, אלא אם הוסכם אחרת. כל צד יכול ליזום כינוס ישיבה מיוחדת באתראה קצרה.

4. הוע"א תקבע בהסכמה את סדרי הנוהל שלה.

5. נושאים עקרוניים למדיניות שלא יוסדרו בתוך הוע"א יועברו לוועדת הקישור המשותפת הישראלית-הפלסטינית.

ב. תת-ועדות משותפות אזוריות לעניינים אזרחיים

1. הוע"א תקים שתי תת-ועדות משותפות אזוריות לעניינים אזרחיים (להלן "תת-הוועדות") לרצועת עזה ואזור יריחו, בהתאמה.

2. כל תת-ועדה תטפל בעניינים האזרחיים היום-יומיים המפורטים בס"ק א 2 לעיל.

תת-הוועדה של אזור יריחו תתאם גם את היחסים בין הרשות הפלסטינית לבין הממשל הצבאי והמינהל האזרחי ביתר חלקי הגדה המערבית.

3. כל תת-ועדה תוכל להקים קבוצות עבודה אד-הוק אם וכאשר מתעורר הצורך בכך.

4. כל תת-ועדה תורכב ממספר שווה של נציגים מישראל ומהרשות הפלסטינית ותתכנס לא פחות מפעם בשבועיים.

ג. כללי

1. יוקמו אמצעי תקשורת במגמה להבטיח קשר ישיר ויעיל 24 שעות ביממה, כדי לטפל בכל נושא דחוף שיתעורר בתחום העניינים האזרחיים.

2. כל צד יודיע לצד האחר את שמות נציגיו לכל ועדה לפני ישיבה. שני הצדדים יארגנו ויארחו את הוע"א ותת-הוועדות לסירוגין, אלא אם הוסכם אחרת.

3. ההוראות המפורטות לעיל לא תמנענה מגעים יום-יומיים בין נציגי ישראל והרשות הפלסטינית בכל העניינים שיש בהם עניין הדדי.

סעיף II

העברת כוחות ואחריות של המינהל האזרחי

א. 1.

העברת הכוחות והאחריות מהממשל הצבאי הישראלי והמינהל האזרחי שלו לרשות הפלסטינית תתואם באמצעות הוע"א ותיושם בהתאם להסדרים דלהלן בצורה מסודרת, חלקה ושלווה.

2. ההכנות להעברת כוחות ואחריות אלה תתחלנה מייד עם חתימת הסכם זה ותושלמנה תוך 21 יום.

א. הרשויות הישראליות תיתנה כל סיוע דרוש לרשות הפלסטינית, לרבות גישה למשרדים, מרשמים, רישומים, מערכות וציוד וכל מידע נתונים וסטטיסטיקה הנחוצים להעברת כוחות ואחריות.

ב. ישראל תעביר לרשות הפלסטינית את כל המידע המפורט בתת ס"ק 8 להלן.

3. במועד הקבוע להעברת הכוחות והאחריות תעביר ישראל מחזקת הממשל הצבאי הישראלי והמינהל האזרחי שלו לידי הרשות הפלסטינית משרדים, הקצאות תקציביות, כספים וחשבונות, ציוד, מרשמים, תיקים, תוכניות מחשב וכל המטלטלין האחרים הנחוצים לתפקודה.

ב. כל הכוחות והאחריות של המינהל האזרחי יועברו לידי הרשות הפלסטינית ברצועת עזה ובאזור יריחו, בהתאם להוראות להלן:

1. ענייני פנים

תחום זה כולל, בין היתר, עניינים מוניציפאליים, רישוי עיתונים ופרסומים, צנזורה על סרטים ומחזות ומינוי מוכתארים. ברצועת עזה יכלול נושא זה גם כבאות ואגודות עות'מניות.

2. דיג

א. תחום זה יכלול, בין היתר, רישוי דייגים, חקלאות ימית ורישוי כלי שיט.

ב. הגבלות ביטחוניות קבועות בנספח I סעיף IX.

3. מדידות

תחום זה כולל, בין היתר, רישוי מודדים וביצוע מדידות בשטחים הנמצאים בתחום הסמכות של הרשות הפלסטינית.

4. סטטיסטיקה

א. העברת הכוחות והאחריות בתחום זה כוללת, בין היתר, העברת דוחות מחקר ופרסומים, אשר הוכנו על-ידי המחלקה לסטטיסטיקה.

ב. היישום והתוקף של מפקדי אוכלוסין, שהרשות הפלסטינית רשאית לערוך, יהיו כפופים להוראות תת ס"ק 27 א להלן.

ג. שיטות לשתוף פעולה בנוגע לאיסוף נתונים על תנועת נכסים, שירותים ועובדים בין ישראל לרצועת עזה ואזור יריחו מפורטות בנספח VI.

5. ביקורת

6. עובדי המינהל האזרחי

הרשות הפלסטינית מאשרת ומתחייבת כי היא תמשיך להעסיק את הפלסטינים המועסקים כעת על-ידי המינהל האזרחי ברצועת עזה ובאזור יריחו וכי תשמור על זכויותיהם.

7. משפטים

א. תחום זה כולל, בין היתר, ניהול המערכת המשפטית הפלסטינית ברצועת עזה ובאזור יריחו, רישוי עורכי-דין, רישום חברות ורישום פטנטים וסימני מסחר באזורים אלה.

ב. הוראות הדנות בעניינים משפטיים הנוגעים לתחום הסמכות המסחרית והאזרחית, וכן בעזרה משפטית, קבועות בנספח III.

8. עבודה

א. ישראל והרשות הפלסטינית יקבעו סדרי דין מוסכמים להכרה הדדית בתעודות מקצועיות ודיפלומות.

ב. הגבלות לגבי פיקוח ורישוי של ייצור ושימוש בחומרי נפץ ואבק שריפה יהיו בהתאם להוראות נספח I, סעיף VIII, ס"ק 8.

9. חינוך

ישראל והרשות הפלסטינית יבטיחו כי מערכות החינוך שלהן תתרומנה לשלום בין ישראל והעם הפלסטיני ולשלום באזור כולו.

1. רווחה חברתית

תחום זה כולל, בין היתר, רישוי אגודות צדקה והפיקוח עליהן.

11. שמאות

12. שיכון

1. תיירות

א. תחום זה כולל, בין היתר, רישוי בתי-מלון, חנויות למזכרות וסוכני נסיעות.

ב. מדיניות תיירות כללית ותיאום בין ישראל לרשות הפלסטינית, קבועים בנספח VI.

14. פארקים

העברת הכוחות והאחריות בתחום זה אינה פוגעת בהוראות הדנות באתרים דתיים וארכיאולוגיים.

15. ענייני דת

א. הרשות הפלסטינית תבטיח גישה חופשית לכל המקומות הקדושים ברצועת עזה ובאזור יריחו, כפי שנקבעו על-ידי הכתות הדתיות הנוגעות בדבר, ותגן על מקומות אלה.

ב. האמור לעיל אינו בא לגרוע מן ההסדרים לגבי אתרים ארכיאולוגיים, הקבועים בתת ס"ק להלן.

ג. מבקרים במקומות הקדושים יתנהגו בהתאם לכללי התנהגות המקובלים במקומות קדושים.

ד. כתות דתיות יודיעו לרשות הפלסטינית על-אודות המקומות הקדושים שלהן ברצועת עזה ובאזור יריחו. למטרות ס"ק זה הרשות הנוגעת בדבר לעניין מקומות קדושים יהודיים תהא ממשלת ישראל.

ה. רשימת המקומות הקדושים היהודיים הקיימים מצורפת לנספח זה כתוספת א'.

ו. ישראל מצהירה ששום נכס (לרבות קרקע, בניינים ומוסדות) השייך

לוואקף האסלאמי ברצועת עזה ובאזור יריחו לא נלקח על-ידי הממשל הצבאי או המינהל האזרחי שלו, למעט נכסים שניתן שנעשה בהם שימוש לצורכי ציבור, כגון בתי-ספר וכבישים.

ז. עד לכניסתו לתוקף של הסכם הביניים, האתר הקדוש נבי-מוסא יהיה תחת חסותה של הרשות הפלסטינית למטרות דת.

ח. במהלך אירועים דתיים אשר מתקיימים שלוש פעמים בשנה ובאירועים מיוחדים אחרים אשר יתואמו עם הרשויות הישראליות, תהא לפלסטינים הזכות לעלות לרגל למטרות דתיות לאל-מע'תאס תחת הדגל הפלסטיני.

ט. עניינים דתיים בבית-הכנסת "שלום על ישראל" ביריחו יהיו תחת חסותן של הרשויות הישראליות.

16. גמלאות לשכירים

א. תחום זה כולל, בין היתר, את זכויות הפנסיה של עובדי המינהל האזרחי, וכן עובדים של גורמים אחרים אשר זכאים לגמלאות מהמינהל האזרחי ברצועת עזה ובאזור יריחו.

ב. כחלק מכוחותיה ואחריותה, תיקח על עצמה הרשות הפלסטינית את ההתחייבות החוקית והחוזית של המינהל האזרחי כלפי עובדים פלסטינים לגבי גמלאות ותשלומן.

ג. ברצועת עזה, עם העברת הכוחות והאחריות, תיקח על עצמה הרשות הפלסטינית סמכויות והתחייבויות שבתוקף בהתאם למערכת הקיימת. ישראל תעביר לרשות הפלסטינית, או לקרן הפנסיה והביטוח אם זו תוקם, את ההכנסות נטו של הקרן (כל התשלומים בתוספת ריבית, לאחר ניכוי של תשלומי פנסיה והוצאות שוטפות), כפי שהצטברה במשרד האוצר הישראלי.

ד. באזור יריחו הרשות הפלסטינית תיקח על עצמה את האחריות לתשלום פנסיה תקציבית.

ה. לאחר העברת האחריות בתחום זה, אם ישראל תיתבע על-ידי עובד/ת כלשהו/כלשהי או יורשיו/ה בגין סכום כלשהו המגיע לו/לה בתור גמלה, תשפה הרשות הפלסטינית את ישראל בגובה מלוא הסכום שנפסק לטובת העובד/ת או יורשיו/ה

על-ידי
בית-דין או בית-משפט כלשהו.

ו. נפתחו הליכים משפטיים כאמור לגבי תביעה שכזו, תיידע ישראל את הרשות הפלסטינית ותאפשר לה להצטרף להגנה מפני התביעה.

17. מסחר ותעשייה

א. תחום זה כולל, בין היתר, רישוי מלאכות ותעשיות, פיקוח על מוצרים ושירותים ועל מידות ומשקלות והסדרת המסחר.

ב. הרשות הפלסטינית תקבע הסדרים להבטחת תנאי בטיחות לייצור, שימוש והובלה של גז ודלק.

ג. הייצור והשימוש בכלי נשק, תחמושת או חומרי נפץ מוסדרים בנספח I, סעיף VIII ס"ק 8.

ד. הקשרים הכלכליים בין ישראל לבין רצועת עזה ואזור יריחו וסוגיות הנוגעות לייבוא ויצוא מרצועת עזה ומאזור יריחו מוסדרים בנספח VI.

ה. נושאים הנוגעים לאיכות הסביבה מוסדרים בתת ס"ק 5 להלן.

18. בריאות

א. תחום זה כולל, בין היתר, את מערכת ביטוח הבריאות.

ב. הרשות הפלסטינית תיישם את הסטנדרדים הקיימים לחיסון פלסטינים ותשפר אותם בהתאם לסטנדרדים הבין-לאומיים המקובלים בנושא.

ג. הרשות הפלסטינית תיידע את ישראל בדבר אשפוזו של כל ישראלי בבית-חולים פלסטיני, כאמור בנספח I סעיף II. הסדרים להעברת ישראלים מאושפזים כאמור יסוכמו במסגרת הווע"א.

ד. ישראל והרשות הפלסטינית יסכימו על הסדרים בנוגע לטיפול ואשפוז של פלסטינים בבתי-חולים ישראלים.

ה. ישראל והרשות הפלסטינית יחליפו מידע לגבי מגפות ומחלות מדבקות ויפתחו שיטות להעברת תיקים ומסמכים רפואיים.

ו. ייבוא מוצרים רפואיים לרצועת עזה ולאזור יריחו דרך נמלי הים והאוויר הישראליים יהיה בהתאם להסדרים הכלליים בנושא יבוא כאמור בנספח VI.

19. תחבורה

- א. תחום זה כולל, בין היתר, רישוי תחבורה ציבורית.
- ב. בהפעלת כוחותיה ואחריותה תקבע הרשות הפלסטינית הסדרים נאותים להמשך הפעלתם של קווי התחבורה הציבורית הישראלית ליישובים.
- ג. ברצועת עזה ובאזור יריחו ייושמו סטנדרטים גבוהים ומתאימים בתחום התחבורה.
- ד. ההסדרים בתחום התחבורה יותאמו כל העת לשיפורים בסטנדרדים בין-לאומיים, הנובעים מן ההתפתחות הטכנולוגית ומשיקולי איכות הסביבה. יינתן משקל ראוי להתאמת הסטנדרדים של הרשות הפלסטינית ושל ישראל.
- ה. הסדרים בתחום התחבורה, לרבות תמרור, ייושמו במטרה להבטיח בטיחות לכול, לתרום לצמיחה הכלכלית ולהגן על הסביבה המשותפת.
- ו. בנוגע למטאורולוגיה, יהיה סיוע הדדי ושיתוף פעולה בין רשויות החיזוי הישראלית והפלסטינית.
- ז. נושא הקמת קווי תחבורה ותקשורת מאזור יריחו ומרצועת עזה לישראל ולגדה המערבית ולהיפך מוסדר בתוספת ב' לנספח זה.
- ח. ההסדרים בנוגע להעברת כוחות ואחריות בנוגע לפעילות ימית ואווירית קבועים בנספח א.

2. חקלאות

- א. ישראל והרשות הפלסטינית יעשו ככל שביכולתן לשמור את הסטנדרדים הווטרינריים ולשפר אותם.
- ב. ישראל והרשות הפלסטינית ינקטו את כל האמצעים כדי להגיע לסטנדרדים שווים ותואמים בנוגע לפיקוח על מחלות מידבקות של בעלי חיים, לרבות חיסון כללי של בעלי חיים וציפורים, בידוד, סימון וסטנדרדים לקביעת כמות מרבית של חומרים כימיים.
- ג. ייעשו הסדרים הדדיים למניעת החדרה והתפרצות של מזיקים חקלאיים ומחלות חקלאיות ולחיסולם, וכן הסדרים בנוגע לסטנדרדים לקביעת כמות מרבית של חומרים כימיים במוצרים חקלאיים.

ד. הרשות הווטרנירית והרשות להגנה על הצומח של ישראל ושל הרשות הפלסטינית יתאמו ויחליפו באופן סדיר מידע בנוגע למחלות בעלי חיים, וכן למחלות ומזיקים חקלאיים, ויקימו מנגנון להעברה מיידית של הודעות על התפרצות מחלות אלה.

ה. קשרים כלכליים בתחום החקלאות בין ישראל והרשות הפלסטינית, לרבות העברת תוצרת חקלאית, מוסדרים בנספח 4.

ו. מומחים משני הצדדים ידונו בפרטי ההסדרים בנוגע להגנה על החי והצומח במסגרת הווע"א.

21. תעסוקה

א. הסדרים לחלוקת היתרי עבודה בישראל וביישובים יסוכמו בין ישראל והרשות הפלסטינית.

ב. הסדרים בנוגע לזכויות עובדים ומועסקים מרצועת עזה ואזור יריחו העובדים בישראל קבועים בנספח 4.

22. רישום מקרקעין

כל הכוחות והאחריות בנוגע לרישום מקרקעין יועברו לרשות הפלסטינית למעט ביישובים ובאזור המתקנים הצבאיים.

2. שמורות טבע

א. ישראל והרשות הפלסטינית ישמרו ויגנו על הטבע בכלל וישמרו על מינים של בעלי חיים, צמחים ופרחים מזנים מיוחדים.

ב. הרשות הפלסטינית תשמור על המעמד הנוכחי של שמורות טבע מוכרזות ותגן עליהן.

24. חשמל

א. הרשות הפלסטינית תמשיך, ככל שמתאים, לרכוש חשמל עבור אזור יריחו מחברת החשמל המזרח-ירושלמית.

ב. עד לייסוד מערכת חלופית עבור רצועת עזה על-ידי הרשות הפלסטינית, תמשיך הרשות הפלסטינית לרכוש באופן זמני חשמל מחברת החשמל לישראל (חח"י), ולשם כך תתקשר בהסכם מסחרי עם חח"י. הסכם זה יתייחס להסדרת חובות, לרכוש חח"י, ולאחזקת קווי החשמל המובילים ללקוחות פלסטינים.

ג. מבלי לגרוע מהכוחות והאחריות המועברים כמפורט לעיל לרשות הפלסטינית, היא תאפשר אספקת חשמל לאזור יישובי גוש-קטיף וליישוב כפר-דרום על-ידי חח"י וכן אחזקה על-ידי חח"י של קווי החשמל אל מקומות אלו וקווי החשמל החוצים את אזור יריחו. ההסדרים לאספקת חשמל ולאחזקת הקווים לאזור יישובי גוש-קטיף וליישוב כפר-דרום יוסדרו באמצעות הסכם מסחרי בין הרשות הפלסטינית וחח"י.

ד. ענייני איכות סביבה הנוגעים לתחום החשמל כפופים להוראות בדבר הגנת איכות הסביבה כמפורט להלן בתת ס"ק 5 להלן.

25. עבודות ציבוריות

א. תחום זה כולל, בין היתר, את מחלקת השיכון ברצועת עזה.

ב. כעיקרון, אחזקה ותיקון של דרכי הרוחב המובילות אל היישובים ואל אזור המתקנים הביטחוניים יבוצעו על-ידי הרשות הפלסטינית.

ג. מקום שאחזקה ותיקונים אלו לא בוצעו בתוך זמן סביר, תבקש הרשות הפלסטינית באמצעות הווע"א, שישראל תבצע אחזקה ותיקונים אלו.

ד. הרשות הפלסטינית תודיע ותעדכן את ישראל באמצעות הווע"א על כל פעילות העלולה להפריע לזרימה התקינה של תנועה בדרכים, לרבות עבודות בדרכים ותיקונים ובנייה בהיקף נרחב בקרבת הדרכים.

26. שירותי דואר

א. תחום זה כולל, בין היתר, ניהול משרדי דואר וחלוקת דברי דואר ברצועת עזה ובאזור יריחו.

ב. הרשות הפלסטינית רשאית להנפיק בולי דואר, דברי דואר (להלן):

בולים) וחותמות דואר בכפוף להוראות הבאות:

1. בולים יכללו את הביטוי "הרשות הפלסטינית", הערך הנקוב ונושא הבול בלבד.
 2. הערך הנקוב יצוין בהילך החוקי המוסכם ברצועת עזה ואזור יריחו, כמפורט בנספח VI, בלבד.
 3. העיצוב, הסמלים ונושאי הבולים, דברי הדואר וחותמות הדואר שיונפקו על-ידי הרשות הפלסטינית יהיו בהתאם לעקרונות המפורטים בסעיף XII להסכם זה.
 4. חותמת הדואר תכלול את שם משרד הדואר המופקד על החתמת הבול ותאריך ביצוע פעולה זו בלבד.
- ג. שני הצדדים יתאמו וישתפו פעולה בקביעת תעריפי שירותי דואר בין-לאומי, במגמה למנוע נזק כלכלי לכל אחד מן הצדדים.
- ד. ההסדרים למשלוח ולקבלת כל דברי דואר, לרבות חבילות, בין רצועת עזה ואזור יריחו לישראל והגדה המערבית יוסדרו בהסכם מסחרי בין רשות הדואר הישראלית והמינהל האזרחי מצד אחד והרשות הפלסטינית מן הצד האחר.
- ה. ההסדרים למשלוח כל דברי דואר, לרבות חבילות, בין רצועת עזה ואזור יריחו למדינות אחרות יוסדרו בהסכם מסחרי בין רשות הדואר הישראלית לבין הרשות הפלסטינית. הסדרים נוספים יידונו בוע"א.
- ו. עקרונות המכס המפורטים בנספח 4 יחולו גם על דברי דואר, לרבות חבילות, הנשלחות לרצועת עזה ולאזור יריחו.
27. מרשם אוכלוסין ותיעוד
- א. הרשות הפלסטינית תקבל את מרשם האוכלוסין הקיים ברצועת עזה ובאזור יריחו, וכן את התיקים המתייחסים לתושבי אזורים אלו.
- ב. תעודת הזהות הקיימת של תושבי רצועת עזה ואזור יריחו הנוכחיים, וכן של תושבים חדשים בהם, תוחלף בתעודת זהות חדשה.
- ג. החזקת תעודת הזהות המוזכרת לעיל, וכאשר נדרש, של היתר כניסה ישראלי, יידרשו לצורך כניסתם של תושבי רצועת עזה ואזור יריחו לישראל.
- ד. במעבר הבטוח בין רצועת עזה ואזור יריחו של תושבי אזורים אלו תידרש החזקת תעודת הזהות הנ"ל וכן מסמכים נדרשים אחרים.
- ה. כדי להבטיח סדרי מעבר תקינים ולמנוע שיבושים בהם, תעדכן הרשות הפלסטינית את ישראל באורח סדיר באמצעות הוע"א, על כל שינוי במרשם

האוכלוסין

שלה, במגמה לאפשר לישראל לשמור על מרשם מעודכן ושוטף.

ו. יציאה לחוץ-לארץ דרך המעברים או דרך נקודות יציאה ישראליות של תושבי רצועת עזה ואזור יריחו תהיה אפשרית רק באמצעות דרכון/תעודת מסע מוסכמים. כותרת זו תירשם על גבי הכריכה באותיות בעלות גודל שווה.

ז. (1) אנשים ממדינות אשר אין להן יחסים דיפלומטיים עם ישראל המבקרים ברצועת עזה ובאזור יריחו יידרשו להצטייד באשרת ביקור מיוחדת, שתונפק על-ידי הרשות הפלסטינית ותאושר על-ידי ישראל. בקשות לאשרות כנ"ל תוגשנה על-ידי קרוב משפחתו של המבקר שהינו תושב האזור, באמצעות הרשות הפלסטינית, או על-ידי הרשות הפלסטינית עצמה.

(2) מבקרים ברצועת עזה ואזור יריחו יורשו לשהות באזורים אלו לתקופה מרבית של שלושה חודשים, שתוענק על-ידי הרשות הפלסטינית ותאושר על-ידי ישראל. הרשות הפלסטינית תהא רשאית להאריך תקופה זו של שלושה חודשים לתקופה מרבית נוספת של ארבעה חודשים ותודיע על הארכת זו לישראל. כל הארכה נוספת מחייבת את אישור ישראל.

ח. אנשים ממדינות שלהן יחסים דיפלומטיים עם ישראל המבקרים ברצועת עזה ואזור יריחו יידרשו להצטייד או באשרת ביקור כמפורט לעיל או להחזיק בדרכון בר תוקף ובאשרת כניסה לישראל, כאשר זו נדרשת.

ט. כניסה לרצועת עזה ולאזור יריחו של פלסטינים שאינם תושבי אזורים אלו והמבקרים בהם תטופל על-ידי הרשות הפלסטינית בהתאם להוראות תת ס"ק (ז) ו-(ח) לעיל.

י. הרשות הפלסטינית תוודא שמבקרים המוזכרים לעיל לא ישהו תקופה העולה על הנקוב באשרת הכניסה על הארכותיה המוסמכות.

יא. ניתן יהיה לנפק תעודות אח"מ מיוחדות כמפורט בנספח I.

יב. הרשות הפלסטינית רשאית להעניק תושבות קבע ברצועת עזה ובאזור יריחו, בכפוף לאישורה המוקדם של ישראל.

יג. צורתם ותוכנם של תעודות הזהות והדרכון/תעודת מסע המאזכרים לעיל, וכן ההסדרים ליישום הוראות סעיף זה, מפורטים בתוספת ג', המצורפת לנספח זה.

28.

קרקעות מדינה, קרקעות נפקדים ונכסי דלא נידי אחרים:

א. כל הכוחות והאחריות של הממונה על נכסי דלא נידי וקרקעות נפקדים וכן הכוחות והאחריות לגבי קרקעות ונכסי דלא נידי של המדינה ברצועת עזה ובאזור יריחו יועברו לרשות הפלסטינית בהתאם לאמור להלן.

ב. במהלך תקופת הביניים, העברת הכוחות והאחריות של הממונים על הרכוש הממשלתי והנטוש ברצועת עזה ובאזור יריחו, למעט אלה המתייחסים למטלטלין, לא תחול על מקרקעין ונכסי דלא נידי אחרים בתחום היישובים ואזור המתקנים הצבאיים. סוגיה זו תידון במסגרת המשא-ומתן על הסדר הקבע.

ג. מעמד קרקעות ושאר נכסי דלא נידי, אשר קודם לחודש יוני 1967, היו נתונים במשמורתו של האפוטרופוס הירדני על נכסי האויב בגדה המערבית, או בניהולו של המנהל הכללי אשר מונה על-פי צו מספר 25 מיום 5.1 ברצועת עזה, יידון במסגרת המשא-ומתן על הסדר הקבע. עד למשא-ומתן כאמור ישמר מעמדם הנוכחי של קרקעות ונכסי דלא נידי אלו.

29. תקשורת

א. התחום האלקטרומגנטי:

(1) התדרים המפורטים במסמך הטכני בנושא תקשורת, המצורף לנספח זה כתוספת ד', מוקצים לשימוש הרשות הפלסטינית ברצועת עזה ובאזור יריחו על מנת לספק את צרכיה הנוכחיים.

(2) תנאים לשימוש בתדרים אלו, וכן פרטים הנוגעים להספק, עיתוי, כיוון ושיטות שידור, מפורטים אף הם בתוספת הנ"ל.

(3) התדרים ישרתו, בין היתר, רשת טלוויזיה ורשת רדיו.

(4) הרשות הפלסטינית תוודא שיעשה שימוש אך ורק בתדרים הנ"ל וכי שימוש זה לא יפריע או ישבש את פעילות ישראל בתחום התקשורת האלחוטית, וישראל תוודא שלא יהיו שיבוש או הפרעה בתדרים אלו.

(5) תאימות הסטנדרטים של מערכות וציוד תקשורת המיובאים או המותקנים

לשימוש ברצועת עזה ובאזור יריחו, וכן הסטנדרדים להפעלת ציוד זה, הינם כמסוכם וכקבוע בתוספת ד' המצורפת.

6) הוע"א תקים, ככל שיעלה הצורך, ועדה משותפת של מומחים טכניים משני הצדדים על מנת לדון ולטפל בכל סוגיה המתעוררת בעקבות הסכם זה, לרבות מילוי צרכים עתידיים של הרשות הפלסטינית.

ב. תקשורת:

1) עד להקמת מערכת תקשורת חלופית על-ידי הרשות הפלסטינית ברצועת עזה ובאזור יריחו, תמשיך מערכת הטלפונים ושאר שירותי התקשורת הקשורים לה, לרבות מערכת בזק בין-לאומית, להיות מופעלת ברצועת עזה ובאזור יריחו באמצעות "בזק" - החברה הישראלית לתקשורת בע"מ (להלן: "בזק") ולשם כך תכרות הרשות הפלסטינית חוזה מסחרי עם "בזק".

2) מבלי לגרוע מן הכוחות והאחריות של הרשות הפלסטינית, תאפשר הרשות הפלסטינית אספקת שירותי תקשורת ליישובים ולאזור המתקנים הצבאיים, וכן אחזקה על ידי "בזק" של תשתית התקשורת המשרתת אותם והתשתית החוצה את רצועת עזה ואזור יריחו.

3. ארכיאולוגיה

א. הרשות הפלסטינית תגן ותשמור על כל האתרים הארכיאולוגיים ברצועת עזה ובאזור יריחו, תשמור על החופש האקדמי, ובמיוחד החופש לפרסם עבודות מחקר המבוססות על חפירות, ותנקוט את כל הצעדים הנחוצים נגד שוד עתיקות וסחר בלתי חוקי בהן.

ב. הוע"א תקים ועדת מומחים משותפת לשני הצדדים לטיפול בכל הנושאים המשותפים בתחום הארכיאולוגיה. פעולות אשר עלולות להשפיע על האתרים המפורטים בתוספת א' יועברו אף הן לוועדה זו לדיון ולהמלצה. הרשות הפלסטינית תכבד את ההמלצות האמורות. חילוקי דעות בנושא זה בוועדת המומחים המשותפת יועברו לווע"א, אשר תטפל בהם בהתאם להוראות הסכם זה.

ג. בכפוף לשיקולים אקדמיים ובהתאם לחוק, בתתה רשיונות חפירה לארכיאולוגים, חוקרים ואנשי אקדמיה המעוניינים לבצע חפירות ברצועת עזה

ובאזור יריחו, תפעל הרשות הפלסטינית בלא אפליה.

ד. הרשות הפלסטינית תבטיח גישה חופשית לכל האתרים הארכיאולוגיים.

ה. מתוך התחשבות נאותה בדרישה הפלסטינית כי ישראל תחזיר את כל הממצאים הארכיאולוגיים אשר נחשפו ברצועת עזה ובאזור יריחו החל ב-1967, יידון נושא זה במסגרת המשא-ומתן על הסדר הקבע. לצורך מטרה זו תעביר ישראל רשימה של אתרים ארכיאולוגיים שלגביהם ניתנו רשיונות חפירה משנת 1967, לרבות, מקום שניתן, תיאור כללי של הממצאים שנחשפו שם ומקום הימצאם.

1. מים וביוב

א.

כל מערכות ומקורות המים והביוב (להלן: מים) ברצועת עזה ובאזור יריחו יתופעלו, ינהלו ויפוחחו (לרבות קידוחים) על-ידי הרשות הפלסטינית, באופן שימנע נזקים למקורות מים.

ב. כחריג לאמור בתת ס"ק א לעיל, מערכות המים הקיימות המספקות מים ליישובים ולאזור המתקנים הצבאיים ומערכות המים ומקורות המים שבתוכם ימשיכו להיות מנוהלים ומתופעלים על-ידי חברת "מקורות".

ג. כל השאיבות ממקורות מים ביישובים ובאזור המתקנים הצבאיים תיעשנה בהתאם לכמויות הקיימות של מי שתייה ומים לחקלאות. מבלי לגרוע מן הכוחות והאחריות של הרשות הפלסטינית, הרשות הפלסטינית לא תפגע בכמויות אלה.

ישראל תספק לרשות הפלסטינית את כל הנתונים הנוגעים למספר הבארות ביישובים ולכמויות ואיכות המים שנשאבים מכל באר, על בסיס חודשי.

ד. מבלי לגרוע מן הכוחות והאחריות של הרשות הפלסטינית, תאפשר הרשות הפלסטינית אספקת מים לאזור ההתיישבות גוש-קטיף וליישוב כפר-דרום על-ידי

"מקורות", וכן את האחזקה על-ידי "מקורות" של מערכות אספקת המים המספקות מים למקומות אלה, ושל קווי המים החוצים את אזור יריחו.

ה. הרשות הפלסטינית תשלם ל"מקורות" תמורת עלות המים המסופקים מישראל ואת ההוצאות הריאליות אשר "מקורות" נשאה בהן על מנת לספק מים לרשות הפלסטינית.

ו. כל היחסים בין הרשות הפלסטינית לבין "מקורות" יוסדרו בחוזה מסחרי.

ז. הרשות הפלסטינית תנקוט את הצעדים הדרושים כדי להבטיח את השמירה על כל מערכות המים ברצועת עזה ובאזור יריחו.

ח. עם חתימת הסכם זה, יקימו שני הצדדים תת-ועדה אשר תטפל בכל הנושאים שיש בהם עניין משותף, לרבות החלפת כל הנתונים הנוגעים לניהול ולתפעול של מקורות מים ומערכות מים, ולמניעה הדדית של נזק למקורות מים.

ט. תת-הוועדה תסכים על סדר יומה, סדרי עבודתה ואופן התכנסותה ותהא רשאית לזמן מומחים או יועצים כפי שתמצא לנכון.

2. תכנון ובנייה

א. כוחות ואחריות בתחום זה, למעט ביישובים ובאזור המתקנים הצבאיים, יועברו לרשות הפלסטינית, בכפוף לאמור להלן.

ב. תוכניות מתאר, חוקי עזר ותקנות אשר בתוקף ברצועת עזה ובאזור יריחו ערב חתימת הסכם זה ימשיכו להיות בתוקף, אלא אם תוקנו או בוטלו בהתאם להסכם זה.

ג. הרשות הפלסטינית רשאית לתקן, לבטל או לפרסם תוכניות מתאר ולהעניק רשיונות ופטורים בתחום סמכותה, בתנאי שפעולות אלה נעשות בהתאם להוראות הסכם זה.

ד. כחלק מסדרי דינה, תפרסם הרשות הפלסטינית תוכניות מתאר כנדרש בחוק. הרשות הפלסטינית תעביר לוע"א העתק מכל תוכנית כאמור.

ה. אם יראה לישראל כי תוכנית שכזו אינה עולה בקנה אחד עם הוראות הסכם זה, לרבות נספח 1, היא רשאית תוך שלושים (30) ימים מיום קבלת התוכנית על-ידי וע"א, להעבירה לדיון בפני תת-ועדה מיוחדת של הוע"א, ו/או לדרוש מידע נוסף בקשר לתוכנית זו. הרשות הפלסטינית תכבד את המלצות תת-הוועדה. עד לתום הדיון בתת-הוועדה, ועד יישוב הנושא באופן התואם את הוראות הסכם זה, לא יושלמו

הליכי התכנון.

3. מיסוי ישיר

תחום זה כולל, בין היתר, מס הכנסה על יחידים ועל חברות, מסי רכוש, מסים עירוניים והיטלים, כאמור בנספח 4.

4. מיסוי עקיף

תחום זה כולל, בין היתר, מע"מ, מסי קניה על ייצור מקומי ומסי יבוא, כאמור בנספח 4.

5. איכות הסביבה

א. ישראל והרשות הפלסטינית יפעלו להגנה על איכות הסביבה ולמניעת סכנות לסביבה, מפגעים סביבתיים ורעשים.

ב. ישראל והרשות הפלסטינית יאמצו, יחילו ויבטיחו את קיום הסטנדרדים המוכרים במישור הבין-לאומי בנוגע לרמות המותרות של זיהום קרקע, אוויר, מים וים, ולרמות המקובלות לטיפול ולסילוק שפכים נוזלים ומוצקים; לשימוש ולטיפול בחומרים מסוכנים לרבות חומרי הדברה, קוטלי חרקים וקוטלי עשבים וסטנדרדים למניעה ולסילוק של רעש, ריח, מזיקים ומטרדים אחרים אשר יכולים לפגוע בצד השני, ביישובים ובאזור המתקנים הצבאיים.

ג.

הרשות הפלסטינית תנקוט את כל הצעדים הדרושים על מנת למנוע הזרמה בלתי מבוקרת של ביוֹב ברצועת עזה ובאזור יריחו וזיהום מקורות מים, לרבות מקורות תת-קרקעיים, עיליים ונהרות, ותנקוט את הצעדים הדרושים כדי לקדם את הטיפול הנאות בשפכים תעשייתיים ותברואתיים.

ד. במקרה שנראה לישראל או לרשות הפלסטינית כי עלול להישקף איום לאיכות סביבתן, יעביר הצד הנוגע לדבר כל המידע הנוגע לפעילות הפיתוח והשפעתה על הסביבה.

ה. ישראל והרשות הפלסטינית יפעילו כל אחת מערכת אתראה לשעת-חירום כדי להגיב על אירועים או תאונות אשר עלולים ליצור זיהום סביבתי, נזק או סיכון. יוקם מנגנון ליידוע ולתיאום הדדי למקרים של אירועים או תאונות כאלו.

ו. ישראל והרשות הפלסטינית ישתפו פעולה בהחלת עקרונות מוסכמים וסטנדרדים הנוגעים להגנה על הים התיכון, הגנה על שכבת האוזון, הפיקוח על הובלת פסולת מסוכנת וסילוקה, הגבלה על סחר במינים של בעלי חיים וצמחים הנתונים בסכנת הכחדה והשמירה על מינים של חיות בר נודדות.

ז. ישראל והרשות הפלסטינית יקימו במסגרת הו"ע"א ועדת מומחים לאיכות הסביבה לתיאום נושאי איכות הסביבה, אשר תתכנס כל אימת שיתעורר הצורך בכך.

6. גז ודלק

א. תחום זה כולל, בין היתר, הפצה, אספקה, רישוי, מכירה, חיפוש וייצור גז ודלק ברצועת עזה ובאזור יריחו.

ב. בתתה רשיונות לבנייה ולהפעלה של מתקני גז ודלק (לרבות תחנות גז ודלק), הרשות הפלסטינית תשמור על מרחק בטיחות מהיישובים ומאזור המתקנים הצבאיים.

ג. הצבע של כל בלוני הגז אשר בשימוש ברצועת עזה ובאזור יריחו יהיה שונה מזה שבשימוש בישראל.

ד. ישראל והרשות הפלסטינית מסכימות לשתף פעולה בנוגע לחיפוש ולייצור של נפט וגז במקרים של מבנים גיאולוגיים משותפים הנמצאים בחלקם בישראל או בגדה המערבית ובחלקם ברצועת עזה או באזור יריחו.

ה. העברת מוצרי גז או דלק דרך ישראל והגדה המערבית או אליהם תיעשה בהתאם לסטנדרדים הישראליים בנושא בטיחות, ביטחון ושמירה על איכות הסביבה, ובהתאם להסדרים בנוגע לכניסה לישראל.

ו. מדיניות קביעת מחירים, מיסוי, ייבוא ושיווק של גז ודלק מוסדרים בנספח 4.

7. ביטוח

א. תחום זה כולל, בין היתר, רישוי חברות ביטוח, סוכני ביטוח ופיקוח על פעולותיהם.

ב. הסדרים הנוגעים לביטוח חובה של כלי רכב ופיצוי נפגעי תאונות דרכים בנוגע לתחבורה בין רצועת עזה לאזור יריחו מוסדרים בנספח 4.

8. אוצר

א. בהתחשב בצורך בהעברה חלקה של כוחות ואחריות, תספק ישראל לרשות הפלסטינית, באמצעות צוות של רואי-חשבון פלסטינים, את כל הפרטים הנוגעים לתקציב המינהל האזרחי אשר הוקצה לרצועת עזה ולאזור יריחו ואת ההכנסות, ההוצאות והחשבונות. כן תספק ישראל פרטים הנוגעים לשיטה הפיננסית הקיימת במינהל האזרחי ברצועת עזה ובאזור יריחו.

ב. 1) ישראל תעביר לרשות הפלסטינית את כל הכספים וחשבונות הבנק של המינהל האזרחי ברצועת עזה ובאזור יריחו, וכן את המטלטלין.

2) ישראל תעביר לרשות הפלסטינית רשימה של יחידות המינהל האזרחי, של משרדיהן, המחסנים ומקומות האחסון שלהן.

(בכל מקרה שנכסי דלא נידי כאלה ממוקמים ברכוש פרטי, לרבות רכוש נפקדים, תעביר ישראל לרשות הפלסטינית את החוזים שבין המינהל האזרחי לבין בעלי הנכסים.

ג. 1) ישראל תביא לסיומם של כל חוזי השירות של המינהל האזרחי ברצועת עזה ובאזור יריחו, המפורטים בתוספת ה' המצורפת לנספח זה. עם העברת הכוחות והאחריות, תעביר ישראל לרשות הפלסטינית עותקים של מכתבי אישור מאת הקבלנים המצהירים, כי אין להם כל טענה או תביעה בקשר לחוזים אלה.

2) חוזי פיתוח של המינהל האזרחי שתוקפם הינו מעבר למועד העברת הכוחות והאחריות, כמפורט בתוספת ה', יועברו לרשות הפלסטינית וישארו בתוקפם.

(חוזי המינהל האזרחי, שעניינם שכירה או חכירה של נכסי ווקף, נכסי נפקדים או רכוש פרטי יועברו לרשות הפלסטינית וישארו בתוקפם.

4) כל החוזים אשר נכרתו על-ידי הממונה על הרכוש הממשלתי והנטוש להשכרה ולהחכרה של מקרקעין יועברו לרשות הפלסטינית וישראל תודיע על כך לשוכרים ולחוכרים. מובן, כי בעקבות העברת חוזים אלה יהיה לרשות הפלסטינית שיקול דעת מלא לקבל כל החלטה בנוגע להם.

ד. לאחר העברת הכוחות והאחריות בתחום זה, אם תיתבע ישראל בקשר לחוזים וההתחייבויות המפורטים בתת פסקה ג' לעיל, תשפה הרשות הפלסטינית את ישראל במלוא הסכום שייפסק על-ידי כל בית-משפט או בית דין.

ה. בכל מקרה שבו יינקטו הליכים משפטיים בקשר לתביעה כאמור, תיידע ישראל את הרשות הפלסטינית ותאפשר לה להצטרף להגנה מפני התביעה.

ו. עם העברת הכוחות והאחריות, תהא הרשות הפלסטינית אחראית בלעדית לכל תביעה הנוגעת לפעולותיה לאחר ההעברה.

ז. ישראל תעביר לרשות הפלסטינית עותקי החוזים המפורטים בתוספת ה' על מנת לאפשר לה לקבל החלטות באשר לכריתת חוזים חדשים. אם חוזים אלו כתובים בשפה הערבית, תמציא ישראל לרשות הפלסטינית את תרגומם לערבית.

תוספות לנספח II

תוספת א

1. בית-הכנסת בנערן (עין דיוק).

2. בית-הקברות היהודי בתל סמאראת.

3. בית-הכנסת "שלום על ישראל" בירחו.

4. בית-הכנסת היהודי בעיר עזה.

תוספת ב

ייתוסף בעתיד.

תוספת ג

מפרט טכני בנוגע למרשם אוכלוסין ותיעוד

1. צורת דרכונים/מסמכי נסיעה

א. מאפיינים כלליים

(1) שפות: ערבית ואנגלית.

(2) צבע חיצוני: ירוק.

(3) הכיתובים על הכריכה החיצונית יהיו הרשות הפלסטינית, דרכון/ מסמך נסיעה (יכתבו באותיות בגודל זהה).

(4) לכל אדם, בלא קשר לגיל, יהיה המסמך שלו/שלה.

(5) תוקף המסמך יהיה עד לשלוש שנים.

(6) מספר העמודים: לא פחות מ-2 עמודים (יבדק על-פי סטנדרדים בין-לאומיים).

(7) מספר הדרכון/מסמך נסיעה ינוקב לפחות במחצית ממספר העמודים.

ב. העמוד הפנימי של הכריכה החיצונית

(1) אותו כיתוב כמו זה שעל הכריכה החיצונית.

(2) הנוסח: בערבית ובאנגלית כמפורט להלן:

"דרכון/מסמך נסיעה זה נופק בהתאם להסכם הממשל העצמי הפלסטיני בהתאם להסכם אוסלו שנחתם בווינגטון ב-1 בספטמבר 1999".

(3) שאר הנוסח: כרגיל.

(4) תחתית העמוד: חתימה חותמת של הרשות הפלסטינית.

ג. עמוד מספר 1

מספר הדרכון/מסמך הנסיעה.

ד. עמוד מספר 2 - המדבקה

(1) אותו מידע שקיים כיום. הצורה: תידון בעתיד.

(2) כל שם יצוין באופן שיקל את הקריאה (שם פרטי, שם משפחה וכו').

ה. עמוד מספר

(1) כתובת המחזיק.

(2) נוסח: "נושא מסמך זה... "

ו. עמודי אשרות

אין הערות.

ז. עמוד אחרון (2 או אחר)

הנוסח של פסקה 1 יהיה:

"דרכון/מסמך נסיעה זה, כל עוד בתוקף, יאפשר לבעליו, עם חזרתו מחו"ל, להיכנס לרצועת עזה ולאזור יריחו".

הערה: משמעות ה"ל לאפשר מעבר דרך ביקורת גבולות ישראלית ללא צורך באשרת כניסה.

תוספת ד

מפרט טכני: טלקומוניקציה

בהתאם לעקרונות הטלקומוניקציה כפי שהוסכם עליהם ב-2 בפברואר 1994, ההסדרים האלה והפרטים הטכניים נקבעו על-ידי שני הצדדים:

1. כללי

הרשות הפלסטינית תשתמש או תקצה, במסגרת תחום סמכותה, קטעי תדרים שיכסו את כל השירותים הנדרשים בתחומי התדרים U.H.F., L.F., M.F., H.F., V.H.F. עד ל-960 MHz לסיפוק הצרכים בהווה ובעתיד, כמפורט בעקרונות ה"ל. צורכי התקשורת הגדלים של הרשות הפלסטינית בתחומי המגזרים המינהלי, המשטרה והאזרחי יסופקו במסגרת של תיאום ושיתוף פעולה.

לצורך זה, הרשות הפלסטינית תגיש את דרישותיה באמצעות תת-הוועדה
המשותפת של
מומחים טכניים. תדרים או קטעי תדרים בתחום התדרים הנ"ל, יוקצו או תחליף
שיספק
את השירות הנדרש בתוך אותו תחום תדרים, או התחליף האפשרי הטוב ביותר
לכך, אשר
יתקבל על-ידי הצד הפלסטיני ואשר ישראל תסכים עליו בתת-הוועדה המשותפת
של
מומחים טכניים.

2. פרטים טכניים של הדרישות הראשוניות

להלן הקבוצה הראשונה של דרישות ראשוניות בעדיפות מיידית, יחד עם כניסת
המשטרה
הפלסטינית והקמת הרשות הפלסטינית.

פרטים נוספים ודרישות נוספות יוגשו באמצעות תת-הוועדה המשותפת של
מומחים
טכניים בשלב מאוחר יותר.

א. אלחוט:

(1) DCO - יפעל בתדרים בין 410 ל 430 MHz.

(2) PDPF.

(3) טלפונים אלחוטיים.

ב. רדיו וטלוויזיה.

ג. מיקרוגל: הדרישות הפלסטיניות לתקשורת מיקרוגל מעל לתדר 1 GHz יסופקו
במסגרת אותו הסדר ויותאמו לפרמטרים הטכניים שפורטו בפסקה ב.2. של
העקרונות
הנ"ל.

נספח III

פרוטוקול בנוגע לעניינים משפטיים

סעיף I

סמכות שיפוט פלילית

1. סמכות השיפוט הפלילית של הרשות הפלסטינית חלה על כל העבירות

המתבצעות
באזורים שבתחום הסמכות הטריטוריאלית שלה (להלן, לצורכי נספח זה, "השטח")
בכפוף
להוראות סעיף זה.

2. לישראל נתונה סמכות שיפוט פלילית ייחודית על העבירות הבאות:

א. עבירות המבוצעות ביישובים ובאזור המתקנים הצבאיים בכפוף להוראות נספח זה; וכן

ב. עבירות המבוצעות בשטח על-ידי ישראלים.

3. בהפעלת סמכות השיפוט הפלילית שלהם יהיה לכל צד הכוח, בין היתר, לחקור, לעצור, להעמיד לדין ולהעניש עבריינים.

4. בנוסף, ובלי לגרוע מתחום הסמכות הטריטוריאלית של הרשות הפלסטינית, יש לישראל הכוח לעצור ולהחזיק במשמורת אנשים החשודים בכך שעברו עבירות אשר נופלות בגדר סמכות השיפוט הפלילית הישראלית, כמצוין בסעיפים-קטנים 2 ו-7 של סעיף זה ואשר מצויים בשטח, במקרים הבאים:

א. האדם הינו ישראלי, בהתאם לסעיף II של נספח זה; או

ב. (1). האדם אינו ישראלי והוא חשוד בכך שעבר זה מקרוב עבירה במקום שרשויות ישראליות מבצעות בו את תפקידיהן הביטחוניים בהתאם לנספח I, והוא נעצר בקרבת המקום שבו נעברה העבירה. המעצר ייעשה תוך שאיפה להעביר את החשוד, יחד עם כל הראיות, למשטרה הפלסטינית בהזדמנות הקרובה ביותר.

(2). במקרה כזה האדם חשוד בביצוע עבירה כלפי ישראל או ישראלים, ויש צורך בהליכים משפטיים נוספים בקשר לאותו אדם, ישראל רשאית להחזיק אותו או אותה במשמורת, והשאלה לגבי הפורום הנאות להעמדתו לדין של חשוד כזה תידון על-ידי הוועדה המשפטית, כל מקרה לגופו.

5. במקרה של עבירה המתבצעת בשטח על-ידי מי שאינו ישראלי כנגד ישראל או ישראלים, הרשות הפלסטינית תנקוט אמצעים לחקור את המקרה ולהעמיד לדין, ותדווח לישראל על תוצאות החקירה וכל ההליכים המשפטיים.

6. א. תיירים במעבר לישראל או ממנה דרך רצועת עזה או אזור יריחו, ואשר מצויים בכבישי הרחב או על הכביש הראשי מצפון-לדרום החוצה את יריחו (דרך מספר

(9),

יכולים להיעצר ולהיחקר על-ידי הרשויות הישראליות בלבד, אשר תודענה לרשות הפלסטינית. מקום שהרשויות הישראליות הגיעו למסקנה שנעברה עבירה על-פי החוק הנוהג, ושיש צורך בהליכים משפטיים נוספים ביחס לתייר, יינקטו הליכים כאלה על-ידי הרשות הפלסטינית.

ב. מקום שתייר כזה, המצוי מחוץ לאזורים אלה, מעוכב או נעצר על-ידי הרשות הפלסטינית, היא תודיע על כך מייד לרשויות הישראליות ותאפשר להן לבקר את העצור בהזדמנות הקרובה ביותר ולספק כל סיוע דרוש, לרבות הודעה קונסולרית, שנתבקשו על-ידי העצור.

7. אין בסעיף זה כדי לגרוע מסמכות השיפוט הפלילית של ישראל בהתאם לחוקיה הפנימיים על עבירות שנעברו מחוץ לישראל (לרבות בשטח) כנגד ישראל או ישראלים, תוך כיבוד נאות של העיקרון שלפיו לא יעמוד אדם לדין פעמיים בשל אותה עבירה. הפעלת סמכות זו תהיה כפופה להוראות נספח זה מבלי לפגוע בסמכות השיפוט הפלילית של הרשות הפלסטינית.

סעיף II

עזרה משפטית בעניינים פליליים

1. כללי

א. ישראל והרשות הפלסטינית ישתפו פעולה ויספקו זו לזו עזרה משפטית בעניינים פליליים. שיתוף פעולה כזה יכלול את ההסדרים המפורטים בסעיף זה.

ב. לצורך סעיף זה, "כוחות צבאיים ישראלים" עשויים לכלול את משטרת ישראל וכוחות ביטחון ישראלים אחרים.

ג. מסמכים המומצאים על-ידי צד אחד בשטח הנתון לאחריותו של הצד השני, ילוו בתרגום מאושר לשפתו הרשמית של הצד השני.

2. שיתוף פעולה בעניינים פליליים

א. משטרת ישראל והמשטרה הפלסטינית ישתפו פעולה בניהול חקירות. בכפוף להסדרים מפורטים שיוסכם עליהם יכלול שיתוף פעולה כזה החלפת מידע, מרשם פלילי וטביעות אצבעות של חשודים, מרשם בעלויות של רכב וכו'.

ב. מקום שנעברה עבירה בשטח על-ידי ישראלי הפועל בשיתוף עם אדם המצוי בתחום

הסמכות הפרסונלי הפלסטיני, הכוחות הצבאיים הישראליים והמשטרה הפלסטינית
ישתפו
פעולה בניהול חקירה.

ג. הרשויות הפלסטיניות לא יעצרו או יעכבו ישראלים ולא יחזיקו אותם
במשמורת. ישראלים יכולים לזהות עצמם על-ידי הצגת תיעוד ישראלי. עם זאת,
מקום
שישראלי מבצע פשע נגד אדם או רכוש בשטח, של המשטרה הפלסטינית עם
הגעתה לזירת
העבירה, תודיע מיידית לרשויות הישראליות באמצעות המת"מ המתאים.

עד להגעתם של הכוחות הצבאיים הישראליים רשאית המשטרה הפלסטינית, אם
יש
צורך בדבר, לעכב את החשוד במקום תוך אבטחת הגנתו והגנתם של כל
המעורבים,
ותמנע התערבות בזירת העבירה, תאסוף את הראיות הנחוצות ותנהל תשאול
ראשוני.

ד. בלי לפגוע בתחום הסמכות של הרשות הפלסטינית על רכוש המצוי או מובל
בתוך
השטח, מקום שהרכוש מובל או נישא על-ידי ישראלי יחול הנוהל הבא: לרשויות
הפלסטיניות יש הכוח לנקוט את כל האמצעים הנחוצים בקשר לכלי רכב או
חפצים
אישיים ישראלים, מקום שכלי רכב או חפצים כאלה שימשו בביצוע פשע ומהווים
סכנה
מיידית לביטחון הציבור או לבריאותו. כאשר ננקטים אמצעים כאלה, הרשויות
הפלסטיניות יודיעו מייד לרשויות הישראליות באמצעות המת"מ המתאים, וימשיכו
לנקוט את האמצעים הנחוצים עד להגעתם.

3. א. כאשר ישראלי חשוד בביצוע עבירה והוא מצוי בשטח, יהיו הכוחות הצבאיים
הישראליים רשאים לעצור, לחפש ולעכב את החשוד כנדרש, בנוכחות ובסיוע
המשטרה
הפלסטינית.

ב. כאשר ישראלי מבצע עבירה והוא מצוי באזורים הצהובים או בכבישי הרוחב
ובצדן הסמוכים כמוגדר בנספח I, הכוחות הצבאיים הישראליים, רשאים, מבלי
לגרוע
מתחום הסמכות הטריטוריאלי של הרשות הפלסטינית, לעצור, לחפש ולעכב את
העברייין
ויודיעו מיידית למשטרה הפלסטינית, יספקו לה כל מידע נחוץ ויתאמו עמה כל
אימת
שהדבר אפשרי.

4. כאשר מבוצעת עבירה בתוך יישוב, וכל המעורבים הם פלסטינים מרצועת עזה
או
מאזור יריחו או מבקריהם, הכוחות הצבאיים הישראליים יודיעו מיידית למשטרה
הפלסטינית ויעבירו את העברייין ואת הראיות שנאספו למשטרה הפלסטינית, זולת
אם

העבירה היא בעלה הקשר ביטחוני.

5. צווי עיכוב

כל צד יוציא לפועל צווים שהוצאו על-ידי גוף מוסמך של הצד השני, אשר מונע מאדם המצוי בתחום הסמכות של צד זה מלצאת לחוץ-לארץ.

6. זימון ותשאול של עדים

א. מקום שהודעה של עד שהוא ישראלי או אדם אחר המצוי בישראל דרושה לצורך חקירה פלסטינית, ההודעה תיגבה על-ידי משטרת ישראל, בנוכחות שוטר פלסטיני, במתקן ישראלי באתר מוסכם.

ב. מקום שהודעה של עד שאינו ישראלי המצוי בשטח דרושה לצורך חקירה ישראלית, ההודעה תיגבה על-ידי המשטרה הפלסטינית, בנוכחות שוטר ישראלי במתקן פלסטיני באתר מוסכם.

ג. במקרים חריגים, רשאי כל צד לגבות את ההודעה המבוקשת על-ידי הצד השני בעצמו, ללא נוכחות של הצד המבקש.

7. העברת חשודים ונאשמים

א. מקום שאדם שאינו ישראלי, החשוד, נאשם או מורשע בעבירה הנופלת בגדר סמכות השיפוט הפלילית הפלסטינית, מצוי בישראל, רשאית הרשות הפלסטינית לבקש מישראל לעצור את האדם ולהעבירו לידי הרשות הפלסטינית.

ב. מקום שאדם החשוד, מואשם או מורשע בעבירה הנתונה לסמכות השיפוט הפלילית הישראלית, מצוי בשטח, רשאית ישראל לבקש מהרשות הפלסטינית שתעצור את האדם ותעבירו לידי ישראל.

ג. בקשות על-פי תתי-סעיפים קטנים א ו-ב לעיל, יפרטו את עילת הבקשה ויהיו נתמכות בפקודת מעצר שהוצאה על-ידי בית-משפט מוסמך.

ד. כאשר הבקשה היא להעברת חשוד שאינו פלסטיני, אשר מבוקש על-ידי הרשות הפלסטינית:

(1). פקודת המעצר תוצא רק על-פי בקשה שהוגשה על-ידי התובע הכללי או מטעמו, המאשרת שיש בסיס ראייתי סביר שהעבירה בוצעה על-ידי החשוד.

- (2). העונש הקבוע לעבירה אינו פחות מ-7 שנות מאסר על-פי הדין של הצד המבקש.
- ה. (1). אנשים החשודים בעבירות שהעונש הקבוע בצדן נופל מ-7 שנות מאסר, ייחקרו על-ידי הצד החוקר במתקן של הצד השני או באתר מוסכם.
- (2). חקירה תתבצע בנוכחות שוטר של הצד השני.
- (3). על-פי בקשת הצד החוקר, רשאי הצד השני לשים את החשוד במשמורת עד לחקירה ובמהלכה.
- (4). מקום שנוכחותו של החשוד דרושה בשל סיבה אובייקטיבית, כגון: עימות עם עדים וזיהוי האתר, יועבר החשוד למטרה זו בלבד.
- ו. (1). שני הצדדים יבצעו את המעצר וההעברה המבוקשים עם קבלת בקשה בהתאם לסעיף זה.
- (2). אם האדם המבוקש מצוי במשמורת או מרצה עונש מאסר, רשאי הצד שקיבל את הבקשה להשהות את ההעברה לצד המבקש למשך תקופת המעצר או המאסר.
- ז. אף אדם לא יועבר בקשר לעבירה שעונשה מוות, זולת אם הצד המבקש מתחייב שלא יוטל עונש מוות במקרה זה.
- ח. (1). שני הצדדים ינקטו את כל האמצעים הנחוצים על מנת להבטיח שהטיפול באנשים שהועברו על-פי סעיף זה יעלה בקנה אחד עם ההסדרים המשפטיים החלים בישראל ובשטח וכן עם נורמות בין-לאומיות מקובלות של זכויות האדם ביחס לחקירות פליליות.
- (2). חשודים המועברים על-פי סעיף קטן זה יהיו זכאים להיעזר במהלך תקופת החקירה בעורך-דין לפי בחירתם.
- ט. כל צד רשאי, על-פי בקשת הצד השני, לעצור, לתקופה שלא תעלה על שבעה ימים, אדם שלגביו עומדת להיות מוגשת בקשה למעצר ולהעברה, עד להגשת בקשה כזו.
- י. העברתם של זרים על-ידי ישראל לידי הרשות הפלסטינית על-פי סעיף זה תהיה כפופה לאמנות החלות שישראל היא צד להן עם מדינת המוצא של הזר.
- יא. שני הצדדים רשאים להסכים שאדם אשר הורשע בבתי-המשפט של צד אחד ירצה את עונשו בבית-סוהר של הצד השני, בכפוף להסדרים ולתנאים שעליהם יוסכם בין

הצדדים.

8. עזרה בביצוע של צווי בית-משפט לצורכי חקירה

א. ישראל והרשות הפלסטינית יבצעו צווים שהוצאו על-ידי בתי-משפט של כל צד לצורכי חקירות (כגון: צווי חיפוש, צווים להמצאת מסמכים וצווי תפיסה), בכפוף להוראות הדין המקומי.

ב. מקום שלצורכי חקירה דורשות ישראל או הרשות הפלסטינית שיבוצעו בדיקות או בחינות (כגון טביעת אצבעות או בדיקת דם) בקשר לפריט המצוי בשטח הנתון לאחריותו של הצד השני, יבצע צד זה את הבדיקות או הבחינות הנדרשות ויעביר את התוצאות לצד המנהל את החקירה. מקום שתוצאות אלה אינן מספיקות לצורכי החקירה, ייעשו הסדרים להעברתו של הפריט לידי הצד המנהל את החקירה.

9. עזרה משפטית בניהול הליכים שיפוטיים

א. צווי זימון וצווי הבאה המוצאים על-ידי בית-משפט ישראלי לגבי נאשמים או עדים המצויים בשטח, יבוצעו באמצעות הרשות הפלסטינית אשר תהיה אחראית להמצאת צווי זימון, וכן לביצוע צווי ההבאה באמצעות המשטרה הפלסטינית. צווי הבאה המוצאים לגבי נאשם או עד ישראלים יבוצעו על-ידי הכוחות הצבאיים הישראליים, בנוכחות ובסיוע של המשטרה הפלסטינית.

ב. צווי זימון וצווי הבאה המוצאים על-ידי בית-משפט פלסטיני לגבי נאשמים או עדים המצויים בישראל, יבוצעו באמצעות משטרת ישראל, אשר תהיה אחראית להמצאת צווי הזימון ולביצוע צווי הבאה.

ג. מקום שעדותו של עד ישראלי דרושה בקשר להליכים המתנהלים בבית-משפט פלסטיני, תילקח עדותו של העד בבית-משפט פלסטיני הממוקם באתר מוסכם קרוב לאחת מנקודות המעבר, והעד ילווה על-ידי נציגים של הכוחות הצבאיים הישראליים יחד עם המשטרה הפלסטינית.

ד. מקום שעדותו של עד דרושה בקשר להליכים המתנהלים בבית-משפט של צד אחד, בקשה כזו תודע לרשויות של הצד השני לזמן את העד.

סעיף III

סמכות שיפוט אזרחית

1. לבתי-המשפט ולרשויות השיפוטיות הפלסטיניים יש סמכות שיפוט בכל העניינים

האזרחיים, בכפוף להסכם זה.

2. ישראלים המנהלים פעילות מסחרית בשטח כפופים לדין האזרחי השורר בשטח ביחס

לפעילות זו. עם זאת, כל אכיפה של פסקי-דין וצווים שיפוטיים ומינהליים המוצאים נגד ישראלים ורכושם תבוצע על-ידי ישראל. ישראל מתחייבת לבצע פסקי-דין וצווים כאלה תוך זמן סביר.

3. לבתי-המשפט ולרשויות השיפוטיות הפלסטיניות אין כל סמכות שיפוט על תביעות

אזרחיות אשר ישראלי הוא צד להן, פרט למקרים הבאים:

א. נושא התביעה הוא עסק ישראלי מתמשך הממוקם בשטח (רישומה של חברה ישראלית

כחברה נוכרית בשטח מהווה ראיה לכך שיש לה עסק מתמשך הממוקם בשטח);

ב. נושא התביעה הוא נכס דלא-ניידי המצוי בשטח;

ג. הצד הישראלי הוא נתבע בתביעה והסכים לסמכות שיפוט כזו בהודעה בכתב לבית-המשפט או לרשות השיפוטית הפלסטיניות;

ד. הצד הישראלי הוא נתבע בתביעה שהנושא שלה הוא הסכם כתוב, והצד הישראלי

הסכים לסמכות שיפוט כזו בתנייה מפורשת בהסכם זה;

ה. הצד הישראלי הוא תובע אשר הגיש תביעה בשטח. אם הנתבע בתביעה הוא ישראלי,

הסכמתו לסמכות שיפוט כזו בהתאם לפסקאות משנה (ג) או (ד) לעיל תהיה נחוצה;

או

ו. תביעות הנוגעות לעניינים אחרים, כפי שיוסכם בין הצדדים.

4. סמכות השיפוט של בתי-המשפט והרשויות השיפוטיות הפלסטיניות אינה חלה על

תביעות נגד מדינת ישראל לרבות תאגידים סטוטוריים שלה, רשויותיה ושלוחיה.

סעיף IV

עזרה משפטית בעניינים אזרחיים

1. המצאה של כתבי-בי-דין

ישראל והרשות הפלסטינית תהיינה אחראיות, באזורים המצויים תחת אחריותן הטריטוריאלית בהתאמה, להמצאת כתבי-בי-דין, לרבות צווי הבאה, המוצאים על-ידי

גופים שיפוטיים המצויים תחת אחריות הצד השני.

2. צווי ביניים

א. צווי ביניים (כגון: צווי עיקול זמניים, מינוי כונס נכסים, צווי מניעה) המוצאים על-ידי גופים שיפוטיים המצויים תחת האחריות של כל צד, לא יהיו ברי תקף באזורים תחת האחריות הטריטוריאלית של הצד השני.

ב. גופים שיפוטיים המצויים באחריות שני הצדדים יהיו מוסמכים ליתן סעדים זמניים שיחולו באזורים תחת האחריות הטריטוריאלית שלהם, אף במקרים שבהם התביעה העיקרית הוגשה לגופים שיפוטיים המצויים באחריות הצד השני.

ג. הגופים השיפוטיים של כל צד רשאים להוציא צוויים המונעים אדם מלצאת לחוץ-לארץ, כאשר הצו נוגע לעניין הנדון על-ידי אותו גוף, בכפוף להוראות הנוגעות לעניין של הדינים הפנימיים.

3. חיקור דין ישראל

והרשות הפלסטינית יעשו הסדרים לגביית עדות מעדים, בהתאם לצורך, באזורים המצויים באחריותם הטריטוריאלית, כאשר עדות כזו דרושה בקשר להליכים המתנהלים על-ידי הגופים השיפוטיים תחת האחריות של הצד השני.

4. אכיפת פסקי דין

א. ישראל והרשות הפלסטינית יאכפו פסקי דין שניתנו על-ידי הגופים השיפוטיים שתחת האחריות של הצד השני, בתנאי שלגוף השיפוטי הנוגע בדבר היתה סמכות לתת את פסק הדין וכן בתנאי שהאכיפה אינה נוגדת את תקנת הציבור. לשכות ההוצאה לפועל שתחת האחריות של ישראל והרשות הפלסטינית יוציאו לפועל פסקי דין כאלה כאילו ניתנו על-ידי הגופים השיפוטיים שלהם עצמם.

ב. במסגרת הוצאה לפועל של פסק דין כלשהו נגד ישראלים תהיה לשכת ההוצאה לפועל הפלסטינית מוסמכת להוציא צוויים (כגון: עיקולים, כינוס נכסים, פינוי) נגד רכוש ישראלי המצוי בשטח.

ג. צוויים נגד חירותם של ישראלים (כגון: צווי מאסר, צווי עיכוב) יוצאו על-ידי לשכות הוצאה לפועל ישראליות בלבד.

ד. כל הצוויים המוצאים על-ידי לשכות הוצאה לפועל כנגד ישראלים או רכוש ישראלי המצוי בשטח, יוצאו לפועל על-ידי משטרת ישראל, בסיוע הרשות הפלסטינית, ומקום שמשטרת ישראל מודיעה לרשות הפלסטינית שאין לה כל התנגדות -

על-ידי
המשטרה הפלסטינית.

הסכמי פיתוח

גשר בית-חנון - הוקם על-ידי מחלקת עבודות ציבוריות. סך כל ההוצאה 1 מיליון שקל חדש.

בית-הספר בשיח'-רדואן - הקבלן הראשי היא מחלקת עבודות ציבוריות אשר חתמה על חוזים עם קבלני - משנה. סך כל ההוצאה 75. מיליון שקל חדש.

בית-אבות ביריחו

הקבלן הראשי הוא אגף השיכון, שלו חוזים עם קבלני משנה.

נספח IV

פרוטוקול בדבר יחסים כלכליים בין ממשלת ישראל לבין ארגון שחרור פלשתינא, המייצג את העם הפלשתינאי

מבוא

שני הצדדים רואים את התחום הכלכלי כאחד מאבני הפינה של יחסיהם ההדדיים, במטרה לחזק את עניינם בהשגת שלום צודק, בר-קיימא וכולל. שני הצדדים ישתפו פעולה בשטח זה כדי להקים בסיס כלכלי יציב ליחסים אלה, אשר יוסדרו בתחומים הכלכליים השונים על-פי עקרונות של כיבוד הדדי של כל צד לגבי האינטרסים הכלכליים של משנהו, הדדיות, צדק והגינות.

פרוטוקול זה מניח את התשתית לחיזוק הבסיס הכלכלי של הצד הפלשתינאי לשם הפעלת זכותו לקבלת החלטות כלכליות בהתאם לתוכנית הפיתוח שלו ולעדיפויותיו. שני הצדדים מכירים בקשרים של כל אחד מהם עם שווקים אחרים ואת הצורך ביצירת סביבה כלכלית טובה יותר לעמיהם וליחידים.

ה. הצד הישראלי הוא תובע אשר הגיש תביעה בשטח. אם הנתבע בתביעה הוא ישראלי הסכמתו לסמכות שיפוט כזו בהתאם לפסקאות משנה (ג) או (ד) לעיל תהיה נחוצה;

או

ו. תביעות הנוגעות לעניינים אחרים כפי שיוסכם בין הצדדים.

4. סמכות השיפוט של בתי המשפט והרשויות השיפוטיות הפלסטיניות אינה חלה על תביעות נגד מדינת ישראל לרבות תאגידים סטוטוריים שלה, רשויותיה ושלוחיה.

סעיף 1

המסגרת וההיקף של פרוטוקול זה

1. פרוטוקול זה הינו הסכם חוזי אשר יסדיר את היחסים הכלכליים בין שני הצדדים ויחול על הגדה המערבית ורצועת-עזה בתקופת הביניים. היישום יהיה בהתאם לשלבים שנחזו בהצהרת העקרונות על הסדרי ממשל עצמי זמני שנחתמה בווינגטון

די.סי. ב-1 בספטמבר 199 ובזכרון הדברים המוסכם שלה. לפיכך הוא יתחיל ברצועת-עזה ובאזור יריחו ובשלב מאוחר יותר יחול גם על יתר הגדה המערבית, בהתאם להוראות הסכם הביניים או כל הסדרים מוסכמים אחרים בין שני הצדדים.

2. פרוטוקול זה, לרבות נספחיו, ישולב לתוך ההסכם על רצועת-עזה ואזור יריחו (בפרוטוקול זה - ההסכם), יהיה חלק בלתי נפרד ממנו ויפורש בהתאם לכך. פסקה זו מתייחסת רק לרצועת-עזה ולאזור יריחו.

3. למטרת פרוטוקול זה, המונח "אזורים" פירושו האזורים שבתחום סמכותה של הרשות הפלשתינאית, בהתאם להוראות ההסכם בעניין סמכות טריטוריאלית.

תחום הסמכות הפלשתינאי בהסכמים הבאים עשוי לכלול שטחים, תחומים ופונקציות בהתאם להסכם הביניים. לפיכך, למטרות פרוטוקול זה, יישום המונח "אזורים" יפורש כמתכוון גם לפונקציות ותחומים, לפי העניין, בתיאומים הנדרשים.

סעיף 2

הוועדה הכלכלית המשותפת

1. שני הצדדים יקימו ועדה כלכלית משותפת פלשתינאית-ישראלית (להלן ה-JEC) כדי לעקוב אחר יישומו של פרוטוקול זה ולהחליט בבעיות הקשורות אליו אשר עשויות להתעורר מפעם לפעם. כל צד רשאי לבקש בחינה של כל נושא הקשור להסכם זה על-ידי ה-JEC.

2. ה-JEC תשמש כוועדה מתמדת לשיתוף פעולה כלכלי, שנחזתה בנספח של הצהרת העקרונות.

3. ה-JEC מורכבת ממספר חברים שווה מכל צד והיא רשאית להקים ועדות משנה כפי שתראה לנחוץ, בנוסף לוועדות המשנה המצוינות בפרוטוקול זה. ועדת משנה יכול שתכלול מומחים לפי הצורך.

4. ה-JEC וועדות המשנה שלה יקבלו החלטות בהסכמה ויקבעו את כללי הנוהל שלהן, לרבות תדירות ישיבותיהם ומקומן או מקומותיהן.

סעיף 3

מסי יבוא ומדיניות יבוא

1. מדיניות היבוא והמכס של שני הצדדים תהיה בהתאם לעקרונות ולהסדרים המפורטים בסעיף זה.

2. א. לרשות הפלשתינאית יהיו כל הכוחות והאחריות בתחום המדיניות וההליכים של היבוא והמכס ביחס לאלה:

(1) טובין ברשימה A1, המצורפת כנספח 1, המיוצרים בירדן ובמצרים בפרט ובמדינות ערב האחרות, אשר הפלשתינאים יוכלו לייבא בכמויות מוסכמות בין שני הצדדים עד לצורכי השוק הפלשתינאי כפי שהם נאמדים בהתאם לפסקה להלן.

(2) טובין ברשימה A2, המצורפת כנספח 11, מארצות ערב והאסלאם ומארצות אחרות, אשר הפלשתינאים יוכלו לייבא בכמויות מוסכמות בין שני הצדדים עד לצורכי השוק הפלשתינאי כפי שהם נאמדים בהתאם לפסקה להלן.

ב. מדיניות היבוא של הרשות הפלשתינאית לרשימות A1 ו-A2- תכלול קביעה ושינוי מזמן לזמן, באופן עצמאי, של שיעורי מכס, מס קנייה, היטלים, בלו ותשלומי חובה אחרים, והסדרה של התנאים וההליכים של רישוי ושל דרישות התקינה. הערכה לצורכי מכס תתבסס על הסכם גאט"ט 1994 החל מהמועד שבו יונהג בישראל, ועד אז - על-פי שיטת בריסל להערכה (BVD). סיווג טובין יבוסס על עקרונות "השיטה המתואמת לתיאור וסיווג של טובין". לגבי יבוא הנדון בסעיף 7 של פרוטוקול זה (חקלאות) יחולו הוראות אותו סעיף.

3. לעניין פסקה 2(א) לעיל, צורכי השוק הפלשתינאי לשנת 1994 ייאמדו בידי ועדת משנה של מומחים. אומדנים אלה יבוססו על הנתונים המצויים הטובים ביותר ביחס לצריכה, ייצור, השקעות וסחר חיצוני של השטחים בעבר. ועדת המשנה תגיש את אומדנה בתוך שלושה חודשים מחתימת ההסכם. אומדנים אלה ייבחנו ויעודכנו בידי ועדת המשנה כל שישה חודשים, על בסיס הנתונים המצויים הטובים ביותר ביחס לתקופה האחרונה שלגביה קיימים נתונים רלבנטיים, בהתחשב בכל המדדים (האינדיקטורים) הכלכליים והחברתיים.

עד להסכם על צורכי השוק הפלשתינאי, האומדנים לתקופה הקודמת, כשהם

מתואמים

לפי גידול האוכלוסייה ועליית התל"ג לנפש בתקופה הקודמת, ישמשו כאומדנים זמניים.

4.

לרשות הפלשתינאית יהיו כל הכוחות והאחריות לקבוע ולשנות מזמן לזמן, באופן עצמאי, את השיעורים של מכס, מסי קנייה, היטלים, בלו ותשלומי חובה אחרים על טובין ברשימה B, המצורפת כנספח, של מוצרי מזון בסיסיים וטובין אחרים לתוכנית הפיתוח הכלכלי הפלשתינאית, אשר ייבאו בידי הפלשתינאים לאזורים.

5. א. לגבי כל הטובין שאינם מצוינים ברשימות A, 2A1 ו-B, ולגבי כמויות העולות על אלה שנקבעו לפי פסקאות 2(א) ו- לעיל (להלן - הכמויות), השיעורים הישראליים של מכס, מס קנייה, היטלים, בלו ותשלומי חובה אחרים, שבתוקף ביום חתימת ההסכם, כפי שישתנו מזמן לזמן, ישמשו כבסיס מינימלי לרשות הפלשתינאית. הרשות הפלשתינאית רשאית להחליט על העלאות בשיעורים על טובין אלה ועל כמויות חורגות המיובאים בידי הפלשתינאים לשטחים.

ב. לגבי כל הטובין שאינם מצוינים ברשימות A1 ו-A2-, ולגבי כמויות החורגות מן הכמויות, ישראל והרשות הפלשתינאית יפעילו לכל היבוא אותה שיטה של יבוא, כמצוין בפסקה 1 להלן, לרבות, בין היתר, תקנים, רישוי, ארץ מקור, הערכה לצורכי מכס וכדומה.

6. כל צד יודיע למשנהו מייד על כל שינוי בשיעורים ובעניינים אחרים של מדיניות יבוא, הסדרתו והליכי יבוא, שנקבע על-ידו בתחום כוחותיו ואחריותו כמפורט בסעיף זה. לגבי שינויים שאינם טעונים יישום מידי עם קבלת החלטה, יהיה הליך של הודעות מוקדמות והתייעצויות הדדיות אשר יתחשבו בכל ההיבטים וההשלכות הכלכליות.

7. הרשות הפלשתינאית תטיל מע"מ בשיעור אחד הן על טובין מייצור מקומי ושירותים והן על יבוא בידי הפלשתינאים (בין אם נכלל בשלוש הרשימות הנזכרות לעיל ובין אם לאו) והיא רשאית לקובעו ברמה של 15% עד 16%.

8. טובין המיובאים מירדן, ממצרים ומארצות ערב אחרות לפי פסקה 2(א)(1) לעיל (רשימה A1) יהיו בהתאם לכללי מקור שיוסכמו בוועדת משנה משותפת תוך שלושה חודשים מיום חתימת ההסכם. עד להסכם, טובין ייחשבו כמיוצרים במדינות אלה אם מתקיימים בהם אלה:

(1) הם גודלו, הופקו או יוצרו, בשלמותם, באותה ארץ, או ששונו שם מהותית והפכו לטובין חדשים או שונים, בעלי שם, אופי או שימוש חדשים, הנבדלים מן הטובין או החומרים שמהם הם שונו כך;

(2) הם יובאו במישרין מאותה ארץ;

(3) ערכם או עלותם של החומרים שיוצרו באותה ארץ, ביחד עם העלויות הישירות של פעולות העיבוד, אינו פחות משלושים אחוזים מן השווי ליצוא של הטובין. שיעור זה יהיה ניתן לבחינה מחדש בידי הוועדה הנזכרת בפסקה 16 בתום שנה מחתימת ההסכם.

(4) הטובין מלווים בתעודת מקור מוכרת בין-לאומית.

(5) שום טובין לא ייראו כחדשים או שונים מהותית, ושום חומר לא יהא כשיר להכללה כמרכיב מקומי, מטעם זה בלבד שנעשו בהם פעולות חיבור או אריזה או מהילה במים או בחומרים אחרים, אשר אינם משנים את תכונותיהם של אותם טובין.

9. כל צד ינפיק רשיונות יבוא ליבואנים שלו, בכפוף לעקרונות סעיף זה ויהיה אחראי ליישום דרישות הרישוי והליכי הרישוי כתוקפם במועד הנפקת הרשיונות. יעשו הסדרים הדדיים לחילופי מידע הנוגע לענייני רישוי.

1. למעט לגבי טובין המנויים ברשימות A1 ו A2- והכמויות שלהם - שבהם כל הכוחות והסמכויות הינם של הרשות הפלשתינאית, יקיימו שני הצדדים אותה מדיניות יבוא (למעט בעניין השיעורים של מסי יבוא והיטלים אחרים על טובין שברשימה B) ואותן תקנות לרבות סיווג, הערכה והליכי מכס אחרים, המבוססים על העקרונות החלים על קודים בין-לאומיים, ואותה מדיניות של רישוי יבוא ושל תקינה לטובין מיובאים, הכול כפי שמפעילה ישראל ביחס ליבוא שלה. ישראל רשאית להנהיג מזמן לזמן שינויים בכל האמור, ובלבד ששינויים בדרישות תקינה לא יהוו הגבלות-לא-מכסיות ויהיו מבוססים על שיקולים של בריאות, בטיחות והגנת הסביבה באופן התואם את סעיף 2.2 להסכם בדבר הגבלות טכניות על סחר בהסכם הסופי של סיבוב אורוגוואי של המשא-ומתן על סחר. ישראל תיתן לרשות הפלשתינאית הודעה מוקדמת על כל שינוי כאמור, והוראות סעיף 6 לעיל יחולו.

11. א. הרשות הפלשתינאית תקבע את שיעורי המכס ומסי הקנייה שלה על כלי רכב המיובאים ככאלה, אשר יירשמו בידי הרשות הפלשתינאית. התקנים לכלי הרכב יהיו אלה המיושמים ביום חתימת ההסכם כפי שישתנו לפי פסקה 1 לעיל. ואולם, הרשות הפלשתינאית רשאית לבקש, באמצעות ועדת המשנה לתעבורה, כי

במקרים מיוחדים יופעלו תקנים שונים. כלי רכב משומשים יובאו רק אם הם רכב נוסעים או רכב נוסעים דו-שימושי, משנת הייצור שאינה קודמת ביותר משלוש שנים לשנת היבוא. ועדת המשנה לתעבורה תקבע את ההליכים לבדיקה

ולאישור כי כלי הרכב המשומשים כאמור תואמים את דרישות התקינה לאותה שנת ייצור. נושא היבוא של רכב מסחרי משנת ייצור הקודמת לשנת היבוא יידון בוועדת המשנה המשותפת הנזכרת בפסקה 16 להלן.

ב. כל צד רשאי לקבוע את הכללים והתנאים להעברה של כלי רכב הרשומים בצד השני לבעלותו או לשימושו של תושב שלו, לרבות תשלום הפרש מסי היבוא אם קיים, ולרבות בדיקה של הרכב ווידוא התאמתו לתקנים הנדרשים או על-ידי מינהל הרישוי שלו, והוא רשאי לאסור העברה של כלי רכב.

12. א. תקנים ירדניים, כמפורט בנספח 1 המצורף, יקובלו ביבוא מוצרי דלק לאזורים, לאחר שיעמדו בממוצע של התקנים הקיימים במדינות האיחוד האירופי, או בתקנים של ארצות-הברית, אשר משתניהם נקבעו בערכים הנדרשים לתנאים הגיאוגרפיים של ישראל, רצועת עזה והגדה המערבית.

מקרים של מוצרי דלק שאינם עומדים במפרטים אלה יופנו לוועדת מומחים משותפת לשם פתרון נאות. הוועדה רשאית להחליט במשותף לקבל תקנים שונים לשם יבוא של בנזין אשר יעמדו בתקנים הירדניים אף שבכמה ממשתניהם הם אינם עומדים בתקנים של הקהילה האירופית או של ארצות-הברית. הוועדה תיתן את החלטתה תוך שישה חודשים. עד להחלטת הוועדה, לתקופה של לא יותר משישה חודשים מחתימת ההסכם, רשאית הרשות הפלשתינאית לייבא לאזורים בנזין לשוק הפלשתינאי באזורים, לפי צורכי שוק זה, ובלבד:

(1) שהבנזין יסומן בצבע נפרד כדי להבחין בינו לבין בנזין המשווק בישראל.

(2) שהרשות הפלשתינאית תנקוט את כל הצעדים הדרושים כדי להבטיח שהבנזין לא ישווק בישראל.

ב. ההפרש במחיר הסופי של בנזין לצרכנים בישראל ולצרכנים באזורים לא יעלה על 15% מהמחיר הרשמי הסופי לצרכן בישראל. הרשות הפלשתינאית זכאית לקבוע את מחירי מוצרי הדלק, שאינם בנזין, לצריכה באזורים.

ג. אם התקנים המצריים לבנזין יעמדו בתנאים הקבועים בפסקת משנה (א) לעיל, יורשה גם יבוא של בנזין מצרי.

1. בנוסף לנקודות היציאה והכניסה המיועדות, לפי הסעיף בדבר מעברים בנספח 1 להסכם, למטרת יצוא ויבוא של סחורות, זכאי הצד הפלשתינאי להשתמש בכל נקודות היציאה והכניסה בישראל המיועדות למטרה זו. ליבוא וליצוא של הפלשתינאים דרך נקודות היציאה והכניסה בישראל יינתן יחס מסחרי וכלכלי שווה.

14. בנקודות הכניסה של נהר הירדן ורצועת עזה:

א. משלוח מטענים

לרשות הפלשתינאית יהיו אחריות וכוחות מלאים בנקודות המכס הפלשתינאיות (אזור המטענים) לשם יישום מדיניות המכס והיבוא כמצוין בפרוטוקול זה, לרבות בדיקה וגביית מסים והיטלים אחרים, כאשר חבים בהם.

פקידי מכס ישראלים יהיו נוכחים ויקבלו מפקידי המכס הפלשתינאים העתק מהמסמכים הנדרשים הנוגעים לעניין הקשורים לטובין המסוימים והיו זכאים לבקש בדיקה בנוכחותם הן של טובין והן של גביית מסים.

פקידי המכס הפלשתינאים יהיו אחראים לטיפול בהליך המכס לרבות בדיקה וגביית המסים שחבים בהם. במקרה של אי הסכמה בדבר התרת טובין לפי סעיף זה,

יעוכבו הטובין לבדיקה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות, שבמהלכה תפתור ועדת

משנה משותפת את הנושא על יסוד הוראות סעיף זה הנוגעות לעניין. הטובין יותרו רק בהחלטה של ועדת המשנה.

ב. מסלול המכס לנוסעים

כל צד ינהל את הליכי המכס שלו לנוסעים, לרבות בדיקה וגביית מסים. הבדיקה וגביית המסים שחבים בהם במסלול המכס הפלשתינאי תבוצע בידי פקידי מכס של הרשות הפלשתינאית. פקידי מכס ישראלים יהיו נוכחים באופן בלתי נראה

במסלול המכס הפלשתינאי והיו זכאים לבקש בדיקה של טובין וגביית מסים כאשר חבים בהם. במקרה של חשד, הבדיקה תבוצע בידי הפקיד הפלשתינאי בחדר נפרד בנוכחות פקיד המכס הישראלי.

15. הסליקה של הכנסות מכל מסי היבוא וההיטלים, בין ישראל לבין הרשות הפלשתינאית, תבוסס על עיקרון של מקום היעד הסופי. בנוסף, הכנסות ממסים אלה יוקצו לרשות הפלשתינאית אף אם היבוא בוצע בידי יבואנים ישראלים, כאשר היעד הסופי המצוין במפורש במסמכי היבוא הינו תאגיד שנרשם בידי הרשות הפלשתינאית ומנהל פעילות עסקית באזורים. סליקת הכנסות זו תבוצע תוך שישה ימי עבודה מיום גביית המסים וההיטלים האמורים.

16. הוועדה הכלכלית המשותפת או ועדת משנה שהיא תקים למטרות סעיף זה תטפל בין היתר באלה:

(1) הצעות פלשתינאיות להוספת פריטים לרשימות A, B ו-2A1, הצעות לשינויים בשיעורים ובהליכי יבוא, סיווג, תקינה ודרישות רישוי לכל יבוא אחר;

(2) אמידת צורכי השוק הפלשתינאי, כאמור בפסקה לעיל;

(3) קבלת הודעות על שינויים וקיום התייעצויות, כאמור בפסקה 6 לעיל;

(4) הסכמה על כללי מקור כאמור בפסקה 8 לעיל ובחינה של יישומם;

(5) תיאום החלפת מידע הנוגע לענייני רישוי כאמור בפסקה 9 לעיל;

(6) דיון ובחינה של כל עניין אחר הקשור ליישומו של סעיף זה ופתרון בעיות הנובעות ממנו.

17. הרשות הפלשתינאית תהיה זכאית לפטור שבים פלשתינאים אשר יקבלו תושבות קבע באזורים ממסי יבוא על חפצים אישיים, לרבות מכשירים ביתיים ומכונות נוסעים כל עוד הם לשימוש אישי.

18. הרשות הפלשתינאית תפתח שיטה משלה לכניסה זמנית של מכונות וכלי רכב נדרשים המשמשים את הרשות הפלשתינאית ואת תוכנית הפיתוח הכלכלי הפלשתינאית.

לגבי מכונות וציוד אחרים, שאינם נכללים ברשימות A, B ו-2A1, הכניסה הזמנית תהיה חלק ממדיניות היבוא כמוסכם בפסקה 1 לעיל, עד אשר ועדת המשנה המשותפת הנזכרת בפסקה 16 תחליט על שיטה חדשה שתציע הרשות הפלשתינאית. הכניסה הזמנית תתואם באמצעות ועדת המשנה המשותפת.

19. תרומות בעין לרשות הפלשתינאית יהיו פטורות ממכס וממסי יבוא אחרים אם הן מיועדות ומשמשות למיזמי פיתוח מוגדרים או למטרות הומניטריות לא-מסחריות. הרשות הפלשתינאית תהיה אחראית בלעדית לתכנון ולניהול הסיוע של התורמים לעם הפלשתינאי. הוועדה הכלכלית המשותפת תדון בנושאים הנוגעים ליחסים שבין הרשות סעיף זה לבין יישום העקרונות שבפסקה לעיל.

סעיף 4

נושאים מונטריים ופיננסיים

1. הרשות הפלשתינאית תקים רשות מונטרית (PMA) באזורים. ל-PMA יהיו הכוחות והאחריות להסדרה וליישום של מדיניות מונטרית במסגרת התפקידים המתוארים בסעיף זה.

2. ה-PMA תפעל כיועץ הכלכלי והפיננסי הרשמי של הרשות הפלשתינאית.

3. ה-PMA תפעל כסוכן הפיננסי היחיד של הרשות הפלשתינאית ושל מוסדות המגזר הציבורי, בשוק הפנימי ובשווקים הבין-לאומיים.

4. רזרבות מטבע חוץ (לרבות זהב) של הרשות הפלשתינאית ושל כל מוסדות המגזר הציבורי הפלשתינאיים יופקדו רק בידי ה-PMA ויונהלו על-ידה.

5. ה-PMA תפעל כמלווה לעת מצוקה למערכת הבנקאית באזורים.

6. ה-PMA תסמיך סוחרים במטבע חוץ באזורים ותפעיל פיקוח (הסדרה ובקרה) על עסקאות במטבע חוץ בתוך האזורים ועם שאר העולם.

7. א. ל-PMA תהיה מחלקת פיקוח על הבנקים, אשר תהיה אחראית לתפקוד הנאות, ליציבות, לכושר הפירעון ולנזילות של הבנקים הפועלים באזורים.

ב. מחלקת הפיקוח על הבנקים תבסס את פיקוחה על עקרונות ותקנים בין-לאומיים הבאים לביטוי באמנות בין-לאומיות ובמיוחד על עקרונות "ועדת בזל".

ג. מחלקת הפיקוח תופקד על הפיקוח הכללי על כל בנק כאמור, לרבות:

- הסדרת כל סוגי הפעילויות הבנקאיות, לרבות פעילויות החוץ שלהם;

- רישוי של בנקים מקומיים ושל סניפים, חברות בנות, מיזמים משותפים ונציגויות של בנקים זרים ואישור בעלי מניות שולטים;

- הפיקוח והביקורת על בנקים.

8. ה-PMA תרשה מחדש כל אחד מחמשת הסניפים של הבנקים הישראליים הפועלים

כיום ברצועת-עזה ובגדה המערבית, עם כניסת מיקומו של הסניף או הסמכויות הנוגעות אליו לתחום סמכותה של הרשות הפלשתינאית. סניפים אלה יידרשו לפעול בהתאם לכללים ולתקנות הכלכליים של ה-PMA לגבי בנקים זרים, המבוססים על "אקונקורט בזל", פסקאות משנה ד', ה' ו-ו' של פסקה 9 להלן יחולו לגבי סניפים אלה.

9. א.

כל בנק ישראלי אחר שירצה לפתוח סניף או חברה-בת באזורים תפנה ל-PMA בבקשה לרשיון ויקבל טיפול זהה לבנקים זרים אחרים, בתנאי שאותו דין יחול לגבי בנקים פלשתינאיים שירצו לפתוח סניף או חברה-בת בישראל.

ב. הענקת רשיון בידי שתי הרשויות תהיה כפופה להסדרים הבאים המבוססים על "קונקורט בזל" כתוקפה בתאריך חתימת ההסכם ולכללים ולתקנות הכלליים של הרשות המארכת שבתוקף לגבי פתיחת סניפים וחברות-בנות של בנקים זרים.

בפסקה 9 זו "רשות מארכת" ו"רשות-הבית" יחולו רק לגבי בנק ישראל (ב"י) וה-PMA.

ג. בנק הרוצה לפתוח סניף או להקים חברה-בת יפנה בבקשה לרשות המארכת, לאחר שהשיג תחילה את הסכמת רשות-הבית שלו, הרשות המארכת תודיע לרשות-הבית על תנאי הרשיון, ותיתן את אישורה הסופי, זולת אם רשות-הבית מתנגדת.

ד. רשות-הבית תהיה אחראית לפיקוח המאוחד והמקיף על הבנקים, לרבות סניפים וחברות-בת באזור שבתחום סמכותה של הרשות המארכת, ואולם, חלוקת אחריות הפיקוח בין רשות-הבית והרשות המארכת לגבי חברות-בנות תהיה לפי

"קונקורדט בזל".

ה. הרשות המארכת תבדוק באופן סדיר את פעילויותיהם של סניפים וחברות-בנות באזור שבתחום סמכותה. רשות-הבית תהיה זכאית לקיים ביקורת בסניפים ובחברות-הבנות בשטח המארכת. ואולם, אחריות הפיקוח של רשות-הבית לגבי חברות-בנות תהיה לפי "קונקורדט בזל".

בהתאם לכך, כל רשות תעביר לרשות האחרת העתקים מדוחות הביקורת שלה וכל מידע הנוגע לכושר הפירעון, היציבות והאיתנות של הבנקים, סניפיהם והחברות-הבנות שלהם.

ו. ב"י וה-PMA יקימו מנגנון לתיאום ולהחלפת מידע בנושאים בעלי עניין משותף.

1. א. השקל הישראלי החדש (ש"ח) יהיה אחר מן המטבעות במחזור באזורים וישמש שם באופן חוקי כאמצעי תשלום לכל מטרה לרבות פעולות רשמיות. כל מטבע במחזור לרבות השקל החדש, יתקבל בידי הרשות הפלשתינאית ובידי כל מוסדותיה, הרשויות המקומיות והבנקים שלה כאשר יוצע כאמצעי תשלום לכל פעולה.

ב. שני הצדדים ימשיכו לדון, באמצעות ה-JEC, באפשרות הנהגה, בהסכמה הדדית, של מטבע פלשתינאי או הסדר מטבע חלופי זמני עבור הרשות הפלשתינאית.

11. א. שיעורי הנזילות על כל הפיקדונות בבנקים הפועלים באזורים ייקבעו ויפורסמו בידי ה-PMA

ב. בנקים באזורים יקבלו פיקדונות בשקלים חדשים. שיעורי הנזילות על הסוגים השונים של פיקדונות בשקלים חדשים (או פיקדון צמוד לש"ח) בבנקים הפועלים באזורים לא יפחתו מ-4% עד 8%, לפי סוג הפיקדונות. שינויים בשיעור שמעל 1% בשיעורי הנזילות על פיקדונות בשקלים חדשים (או פיקדונות צמודים לשקלים חדשים) בישראל יחייבו שינויים תואמים בשיעורים הנזכרים לעיל.

ג. הפיקוח והבקרה על יישום כל שיעורי הנזילות יבוצעו בידי ה-PMA.

ד. הרזרבות והנכסים הנזילים הנדרשים לפי פסקה זו יופקדו ב-PMA לפי הכללים וההסדרים שהיא תקבע. קנסות על אי-קיום דרישות הנזילות ייקבעו בידי ה-PMA.

12. ה-PMA תסדיר ותנהל שיטת חלון אשראי ומתן מימון זמני לבנקים הפועלים באזורים.

1. א. ה-PMA תקים או תרשה מסלקה כדי לנכות את כל הפקודות הכספיות בין בנקים הפועלים באזורים ועם מסלקות אחרות.

ב. ניכוי פקודות כספיות ועסקאות בין בנקים הפועלים באזורים ובנקים הפועלים בישראל ייעשה בין המסלקה הישראלית והמסלקה הפלשתינאית על בסיס אותו יום עסקים, לפי הסדרים מוסכמים.

14. שני הצדדים יאפשרו יחסים קורספונדנטיים בין הבנקים שלהם.

15. ה-PMA תהיה זכאית להמיר בבנק ישראל עודפי שקל חדש שהתקבלו מבנקים הפועלים באזורים למטבע חוץ שבו בנק ישראל סוחר בשוק הבין-בנקאי המקומי, עד לסכומים שייקבעו לכל תקופה, לפי ההסדרים המפורטים בפסקה 16 להלן.

16. א. סכום עודפי השקל החדש, הנובעים מזרמי מאזן התשלומים, אשר ה-PMA תהיה זכאית להמיר למטבע חוץ, יהיה שווה ל:

)

(1) אומדנים של כל "היבוא" הישראלי של טובין ושירותים מן האזורים, שיוערכו לפי מחירי שוק (כולל מסים) אשר תמורתם שולמה בשקלים חדשים, פחות:

(א) המסים שהרשות הפלשתינאית גבתה על כל "היבוא" הישראלי מהאזורים ואשר הוחזרו לישראל בשקלים חדשים, וכן

(ב) המסים שישראל גבתה על כל "היבוא" הישראלי מהאזורים ואשר נכללו בערך השוק שלהם, ולא הועברו לרשות הפלשתינאית.

פחות

(2) אומדנים של כל "היצוא" הישראלי של טובין ושירותים לאזורים, שיוערכו לפי מחירי שוק (כולל מסים) אשר תמורתם שולמה בשקלים חדשים, פחות:

(א) המסים שישראל גבתה על "יצוא" כאמור ואשר הועברו לרשות הפלשתינאית, וכן

(ב) המסים שהרשות הפלשתינאית גבתה על "יצוא" כאמור ואשר נכללו בערך השוק שלהם, ולא הועברו לישראל;

בתוספת

הסכומים המצטברים נטו של מטבע חוץ שהומר קודם לכן לשקלים חדשים בידי ה-PMA, כפי שנרשם בחדר העסקאות של בנק ישראל.

ב. הזרמים והסכומים האמורים יחושבו החל מיום חתימת ההסכם.

הערות לפסקה 16:

(1) האומדנים של "היבוא והיצוא" האמורים של טובין ושירותים יכללו בין היתר שירותי עבודה, הוצאות בשקלים חדשים של תיירים וישראלים באזורים והוצאות בשקלים חדשים של פלשתינאים מן האזורים בישראל.

(2) מסים והפרשות לפנסיה על "יבוא" של שירותי עבודה, ששולמו לצד "המייבא" והוחזרו לצד "המייצא", לא יכללו באומדנים של הסכומים שיש להמירם, משום שהכנסות "היצוא" של שירותי עבודה נכללים ברישום הסטטיסטי למרות שהם אינם ניתנים ליחידים המספקים אותם.

17. ה-PMA ובנק ישראל ייוועדו אחת לשנה כדי לדון ולקבוע את הסכום השנתי של שקלים חדשים שיומר במשך שנת הלוח הבאה וייוועדו אחת לחצי שנה כדי לתאם את הסכום האמור. הסכומים שייקבעו אחת לשנה ויתואמו אחת לחצי שנה יתבססו על נתונים ואומדנים המתייחסים לעבר ועל תחזיות לתקופה הבאה, לפי הנוסחה הנזכרת בפסקה 16. הפגישה הראשונה תתקיים בהקדם האפשרי בתוך שלושה חודשים לאחר תאריך חתימת ההסכם.

18. א. החלפת מטבע חוץ לשקלים חדשים ולהיפך בידי ה-PMA תבוצע באמצעות חדר העסקות של בנק ישראל, בשערי החליפין של השוק.

ב. בנק ישראל לא יהיה חייב להמיר בחודש אחד כלשהו יותר מ-1/5 מהסכום החצי-שנתי, כנזכר בפסקה 17.

19. לא תהיה תקרה להמרות השנתיות של מטבע חוץ בידי ה-PMA לשקלים חדשים, ואולם, כדי להימנע מתנודות לא רצויות בשוק מטבע חוץ, יוסכם על תקרות חודשיות של המרות כאלה בפגישות השנתיות והחצי-שנתיות הנזכרות בפסקה 17.

2. בנקים באזורים ימירו שקלים חדשים למטבעות אחרות במחזור ולהיפך.

21. לרשות הפלשתינאית יהיו הסמכויות, הכוחות והאחריות לגבי ההסדרה והפיקוח על פעילויות הון באזורים, לרבות רישוי מוסדות שוק הון, חברות פיננסיות וקרנות השקעה.

סעיף 5

מיסוי ישיר

1. כל צד יקבע ויסדיר באופן עצמאי את מדיניות המס שלו בענייני מיסוי ישיר, לרבות מס הכנסה על יחידים ותאגידים, מיסי רכוש, מסים מקומיים ואגרות.

2. לכל מינהל מס תהא הזכות להטיל את המסים הישירים הנובעים מפעילויות כלכליות המתבצעות בתחומו.

3. כל מינהל מס רשאי להטיל מסים נוספים על תושבי השטח שלו (יחידים וחברות) המנהלים פעילויות כלכליות בשטח של הצד השני.

4. ישראל תעביר לרשות הפלסטינאית סכום השווה ל:

א. 75% ממס ההכנסה שייגבה מפלסטינאים מרצועת-עזה ואזור יריחו שיועסקו בישראל.

ב. הסכום המלא של מס ההכנסה שייגבה מפלסטינאים מרצועת-עזה ואזור יריחו שיועסקו בהתנחלויות.

5. שני הצדדים יסכימו על מערכת הליכים לטיפול בנושאים הקשורים בכפל מס.

סעיף 6

מיסוי עקיף על ייצור מקומי

1. מינהלי המס הישראלי והפלשתינאי יטילו ויגבו מס ערך מוסף ומסי קנייה על ייצור מקומי, וכן מסים עקיפים אחרים, כל אחד באזורו.

2. שיעורי מס קנייה בתחום סמכותו של כל מינהל מס יהיו זהים ביחס לטובין מייצור מקומי ולטובין מיובאים.

3. השיעור הקיים של המס ערך מוסף הישראלי הינו 17%. שיעור המס ערך מוסף הפלשתינאי יהיה 15% עד 16%.

4. הרשות הפלשתינאית תחליט על המחזור השנתי המרבי לעוסקים שבתחום סמכותה אשר יהיו פטורים ממס ערך מוסף, בתחום שגבולו העליון, 12 דולר ארצות-הברית.

5. המס ערך מוסף על רכישות בידי עוסקים הרשומים לצורכי מס ערך מוסף ייוחס למינהל המס שבו רשום העוסק.

עוסקים יירשמו לצורכי מס ערך מוסף במינהל המס של הצד שבו הם תושבים או של הצד שבו מתקיימת פעילות מתמשכת שלהם.

תהיה התחשבות (סליקה) של הכנסות ממס ערך מוסף בין מינהלי המס ערך מוסף הישראלי והפלשתינאי בתנאים הבאים:

א. ההתחשבות תתייחס למס ערך מוסף על עסקאות בין עוסקים הרשומים במינהל המס של הצד שבו הם תושבים.

ב. ההליכים הבאים יחולו על ההתחשבות לגבי ההכנסות ממס ערך מוסף על עסקאות בידי עוסקים הרשומים לצורכי מס ערך מוסף:

(1) כדי שיהיו מקובלות לצורכי התחשבות, בעסקאות בין עוסקים הרשומים בצדדים השונים ישמשו חשבוניות מיוחדות שיסומנו במיוחד למטרה זו.

(2) החשבוניות יהיו בשתי השפות העברית והערבית או בשפה האנגלית וימולאו בכל אחת משלוש שפות אלה, ובלבד שמספרים יכתבו בספרות "ערביות" (לא הינדי).

למטרת ניכוי מס, חשבוניות אלה יהיו תקפות למשך שישה חודשים מתאריך הוצאתן.

(4) נציגים של שני הצדדים ייפגשו אחת לחודש ביום ה-2 בחודש, כדי להגיש זה לזה רשימת חשבוניות שהוצגו להם לשם ניכוי מס, להתחשבות מס ערך מוסף. רשימה זו תכלול את הפרטים הבאים לגבי כל חשבונית:

(א) מספר העוסק הרשום שהוציא אותה;

(ב) שם העוסק הרשום שהוציא אותה;

(ג) מספר החשבונית;

(ד) תאריך ההוצאה;

(ה) סכום החשבונית;

(ו) שם מקבל החשבונית.

(5) תביעות ההתחשבות ייושבו תוך 6 ימים מיום הפגישה, בדרך של תשלום מאת הצד שנגדו קיימת יתרת תביעות, לצד השני.

(6) כל צד ימציא למשנהו, עם דרישה, חשבוניות למטרות אימות, כל מינהל מס יהיה אחראי להמצאת חשבוניות למטרות אימות למשך 6 חודשים לאחר קבלתן.

(7) כל צד ינקוט את הצעד הדרוש לאמת את נכונות החשבוניות שהצד האחר מגיש לו למטרות התחשבות.

(8) תביעות להתחשבות מס ערך מוסף שלא ימצאו תקפות ינוכו מתשלום ההתחשבות הבא.

(9) עם הפעלתה של שיטה ממוחשבת משולבת לצורך החזרי מס לעוסקים ולצורך התחשבות מס ערך מוסף בין שני הצדדים, היא תחליף את הליכי הסליקה המפורטים בפסקאות משנה (4)-(8).

(1) שני מינהלי המס יחליפו ביניהם רשימות של עוסקים הרשומים אצלם וימציאו זה לזה את התיעוד הנחוץ, אם נדרש, לאימות עסקאות.

(11) שני הצדדים יקימו ועדת משנה שתטפל ביישום ההסדרים שנקבעו לעיל הנוגעים להתחשבות לגבי הכנסות ממס ערך מוסף שנקבעו לעיל.

6. מס ערך מוסף שישולם בידי ארגונים ומוסדות פלשתינאיים ללא כוונת רווח, הרשומים בידי הרשות הפלשתינאית, על עסקאות בישראל, ייוחס למינהל המס הפלשתינאי. שיטת ההתחשבות שנקבעה בפסקה 5 לעיל תחול על ארגונים ומוסדות אלה.

סעיף 7

ע ב ו ד ה

1. שני הצדדים ישתדלו לקיים את תקינותה של תנועת העובדים ביניהם, בכפוף לזכותו של כל צד לקבוע מזמן לזמן את מידתה של תנועת עובדים לתוך תחומו ותנאיה. אם התנועה התקינה תושעה זמנית בידי אחד הצדדים, הוא טיבן לצד השני הודעה מיידית, והצד השני רשאי לבקש שהענטין יידון בְּצוּעדה הכלכלית המשותפת.

ההשמה וההעסקה של עובדים מצד אחד בתחומו של הצד השני תהיה באמצעות שירות התעסוקה של הצד השני ובהתאם לחקיקה של הצד השני. הצד הפלשתינאי זכאי להסדיר את ההעסקה של עובדים פלשתינאים בישראל באמצעות שירות התעסוקה הפלשתינאי, ושירות התעסוקה הישראלי ישתף פעולה ויתאם בעניין זה.

2. א. פלשתינאים המועסקים בישראל יהיו מבוטחים במערכת הביטוח הסוציאלית הישראלית בהתאם לחוק הביטוח הלאומי עבור תאונות עבודה שאירעו בישראל, פשיטת רגל של מעסיקים ודמי לידה.

ב. דמי הביטוח הלאומי המנוכים מן השכר עבור ביטוח אימהות יופחתו בהתאם להיקף המופחת של ביטוח האימהות. וניכויי ההשוואה המועברים לרשות הפלשתינאית, אם יוטלו, יוגדלו בהתאמה.

ג. נוהלי יישום הקשורים לאמור יוסכמו בין המוסד לביטוח לאומי הישראלי לבין הרשות הפלשתינאית או המוסד הפלשתינאי המתאים לביטוח סוציאלית.

3. ישראל תעביר לרשות הפלשתינאית, על בסיס חודשי, את ניכויי ההשוואה כפי שיוגדרו בחקיקה ישראלית, אם יוטלו ובמידה שייגבו בידי ישראל. הסכומים שיועברו כאמור ישמשו להטבות סוציאליות ולשירותי בריאות, שהרשות הפלשתינאית תחליט עליהם, לפלשתינאים המועסקים בישראל ולמשפחותיהם.

ניכויי ההשוואה שיועברו כאמור יהיו אלה שייגבו אחרי חתימת ההסכם משכרם של פלשתינאים המועסקים בישראל וממעסיקהם. סכומים אלה לא יכללו:

(1) תשלומים בעד שירותי בריאות במקומות העבודה.

(2) 2/ מהעלויות המינהליות הממשיות שמדור התשלומים בשירות התעסוקה הישראלי, בטיפול בעניינים הקשורים בפלשתינאים המועסקים בישראל.

4. ישראל תעביר, על בסיס חודשי, למוסד לביטוח פנסיוני שממין הנדון שהרשות הפלשתינאית תקים, ניכויי ביטוח פנסיוני שייגבו אחרי הקמתו של המוסד האמור והשלמת המסמכים הנזכרים בפסקה 6.

ניכויים אלה ייגבו משכרם של פלשתינאים המועסקים בישראל וממעסיקיהם, לפי השיעורים הנוגעים לעניין שנקבעו בהסכמים הקיבוציים הישראליים החלים. 2/ מהעלויות המינהליות הממשיות בטיפול בניכויים אלה בידי שירות התעסוקה הישראלי ינוכו מן הסכומים המועברים. הסכומים שיועברו כאמור ישמשו למתן ביטוח פנסיוני לעובדים אלה. ישראל תמשיך להיות אחראית לזכויות הפנסיה של העובדים הפלשתינאים בישראל, במידה שנצברו בידי ישראל לפני כניסתה לתוקף של פסקה 4 זו.

5. עם קבלת הניכויים, הרשות הפלשתינאית ומוסדותיה הסוציאליים הנוגעים לעניין יקבלו על עצמם אחריות מלאה בהתאם לחקיקה ולהסדרים הפלשתינאיים, לזכויות הפנסיה ולהטבות סוציאליות אחרות לפלשתינאים המועסקים בישראל, הנובעות מהניכויים המועברים הקשורים לאותן זכויות והטבות. כתוצאה מכך, ישראל ומוסדותיה הסוציאליים הנוגעים לעניין והמעסיקים הישראליים יהיו משוחררים ולא יחובו בכל התחייבויות ואחריות לגבי תביעות, זכויות והטבות אישיות הנובעות מניכויים מועברים אלה או מהוראות פסקאות 2-4 לעיל.

6. לפני ההעברות האמורות, הרשות הפלשתינאית או מוסדותיה הנוגעים לעניין, לפי העניין, ימציאו לישראל את המסמכים הדרושים למתן תוקף משפטי להתחייבויותיהם האמורות, לרבות נהלים מוסכמים הדדית ליישום העקרונות שהוסכמו בפסקאות 5- לעיל.

7. ההסכרים האמורים לעיל בדבר ניכויי השוואה ו/או ניכויים פנסיוניים יכול שייבחנו מחדש וישונו בידי ישראל אם בית-משפט מוסמך בישראל יקבע כי את הניכויים או כל חלק מהם יש לשלם ליחידים או כי יש להשתמש בהם להטבות או לביטוח סוציאליים בישראל, או שהם בלתי חוקיים באופן אחר. במקרה כזה חבותו של הצד הפלשתינאי לא תעלה על הניכויים הקשורים למקרה שהועברו בפועל.

8. ישראל תכבד כל הסכם שיושג בין הרשות הפלשתינאית, או ארגון או איגוד מקצועי המייצג את הפלשתינאים המועסקים בישראל, לבין ארגון יציג של עובדים או מעבידים בישראל, לגבי הפרשות לארגון כאמור בהתאם לכל הסכם קיבוצי.

9. א. הרשות הפלשתינאית רשאית לשלב בשירותי ביטוח הבריאות שלה את התוכנית הקיימת לביטוח בריאות לפלשתינאים המועסקים בישראל ולמשפחותיהם.
כל עוד תוכנית זו נמשכת, בין במשולב ובין בנפרד, תנכה ישראל משכרם את דמי ביטוח הבריאות ("בול בריאות") ותעבירם לרשות הפלשתינאית למטרה זו.

ב. הרשות הפלשתינאית רשאית לשלב בשירותי ביטוח הבריאות שלה את התוכנית הקיימת לביטוח בריאות לפלשתינאים שהועסקו בישראל והמקבלים

תשלומי פנסיה באמצעות שירות התעסוקה הישראלי. כל עוד תוכנית זו נמשכת, בין במשולב ובין בנפרד, תנכה ישראל את הסכום הדרוש של דמי ביטוח בריאות ("בול בריאות") מתשלומי ההשוואה ותעבירם לרשות הפלשתינאית למטרה זו.

1. הוועדה הכללית המשותפת תיפגש לפי בקשתו של צד כלשהו ותבחן את יישומו של סעיף זה ונושאים אחרים הנוגעים לעבודה, ביטוח סוציאלי וזכויות סוציאליות.

11. ניכויים אחרים שלא הוזכרו לעיל, אם קיימים, ייבחנו במשותף בוועדה הכלכלית המשותפת. כל הסכם בין שני הצדדים לגבי ניכויים אלה יהיה בנוסף להוראות שלעיל.

12. פלשתינאים המועסקים בישראל יהיו זכאים להביא סכסוכים הנובעים מיחסי עובד-מעביד ועניינים אחרים בפני בתי הדין לעבודה הישראליים בתחומי סמכותם של בתי דין אלה.

1. סעיף זה חל על היחסים העתידיים בתחום העבודה בין שני הצדדים ולא יפגע בזכויות עבודה שקדמו לתאריך חתימת ההסכם.

סעיף 8

חקלאות

1. בין שני הצדדים תהיה תנועה חופשית של תוצרת חקלאית, חופשית ממכס וממסי יבוא, בכפוף לחריגים ולהסדרים הבאים:

2. השירותים הווטרנריים הרשמיים והשירותים הרשמיים להגנת הצומח של כל צד יהיו אחראים, במסגרת תחומי הסמכות שלהם, לפיקוח על בריאות בעלי-חיים, מוצרי חי ומוצרים ביולוגיים, וכן על ייבואם וייצואם.

3. היחסים בין השירותים הווטרנריים ושירותי הגנת הצומח של שני הצדדים יתבססו על הדדיות בהתאם לעקרונות הבאים, אשר ייושמו בשטחים שבתחומי סמכותם:

א. ישראל והרשות הפלשתינית יעשו כמיטב יכולתם לשמר ולשפר את הסטנדרטים הווטרנריים.

ב. ישראל והרשות הפלשתינית ינקטו את כל הצעדים כדי להשיג סטנדרטים וטרנריים שווים ותואמים ביחס לשליטה במחלות של בעלי חיים, לרבות חיסון המוני של בעלי חיים ועופות, הסגרים, פעולות הדברה והשמדה של בעלי-חיים חולים ותקנים לפיקוח על שאריות הדברה.

ג. ייעשו הסדרים הדדיים למניעת חדירה והתפשטות של נגעי צמחים לשם השמדתם וביחס למניעת הצטברות שאריות הדברה במוצרים מן הצומח.

ד. השירותים הווטרינריים ושירותי הגנת הצומח הרשמיים של ישראל ושל הרשות הפלשתינית יתאמו ביניהם ויחליפו ביניהם באופן סדיר נתונים ומידע בכל הקשור למחלות של בעלי-חיים, כמו גם נגעי צמחים, ויקבעו מנגנון לידוע מייד על פריצת מחלות כאלה.

4. הסחר בין שני הצדדים בבעלי-חיים, במוצרים מהחי ובמוצרים ביולוגיים - יעמוד בעקרונות ובהגדרות כפי שנקבעו במהדורה האחרונה של הקוד הבין-לאומי לבריאות בעלי החיים, של הארגון העולמי לבריאות החי (EIO) כפי שיעודכנו מעת לעת (להלן - "OHAI").

5. יש לקיים הובלה של בעלי-חיים, של מוצרים מהחי ושל מוצרים ביולוגיים, מצד אחד דרך שטח של הצד השני בצורה שמטרתה מניעת התפשטות של מחלות אל המשלוח או ממנו בעת הובלתו. כדי להרשות משלוח כזה - תנאי מוקדם הוא שהתנאים הווטרינריים אשר הוסכם עליהם בין שני הצדדים יקוימו בכל המתייחס לייבוא של בעלי-חיים, מוצריהם ומוצרים ביולוגיים משווקים חיצוניים. לפיכך הצדדים מסכימים על ההסדרים הבאים.

6. השירותים הווטרינריים הרשמיים של כל צד יהיו בעלי הסמכות להנפיק היתרי יבוא וטרינריים לשם ייבוא של בעלי-חיים, מוצרים מהחי ומוצרים ביולוגיים, אל השטחים שבתחום סמכותם. כדי למנוע חדירה של מחלות בעלי-חיים מצדדים שלישיים יאומצו ההליכים הבאים:

א. היתרי היבוא יעמדו בקפידה בתנאים הווטרינריים המקצועיים הנהוגים בעת מתן ההיתרים בישראל לשם יבוא דומה. ההיתרים יפרטו את ארץ המקור ואת התנאים הנדרשים שיש לכלול בתעודות הווטרינריות הרשמיות, אשר ינופקו על-ידי הרשויות הווטרינריות בארצות המקור ואשר יש לצרפם לכל משלוח.

כל צד רשאי להציע שינוי בתנאים אלה. השינוי ייכנס לתוקפו לאחר 1 ימים מעת הודעתו לצד השני, זולת אם הצד השני ביקש שהעניין יובא בפני ועדת המשנה הווטרינרית, כמפורט בסעיף 14 (להלן - VSC), אם השינוי יהא לחומרא ביחס לתנאים הקיימים - הוא ייכנס לתוקפו 2 יום לאחר הבקשה, זולת אם שני הצדדים יחליטו אחרת באמצעות ה-VSC, ואם יהיה לקולא - הוא ייכנס לתוקפו רק אם יוחלט עליו על-ידי שני הצדדים באמצעות ה-VSC.

ואולם, אם השינוי הוא דחוף והינו דרוש לשם ההגנה על בריאות בעלי החיים והציבור - הוא ייכנס לתוקפו מייד לאחר ההודעה של הצד השני וישאר בתוקפו זולת אם ועד אשר שני הצדדים יסכימו אחרת באמצעות ה-VSC.

ב. התעודות הווטרינריות הרשמיות יכללו את ההוראות ביחס לרשימות המחלות א' ו-ב' של ה-EIO, כפי שפורטו ב-IAHC. כאשר ה-IAHC מתיר דרישות חלופיות ביחס לאותן מחלות, תאומץ החלופה המחמירה יותר, זולת אם יוסכם אחרת על-ידי ה-ASC.

ג. כאשר מחלות מידבקות אשר אינן נכללות ברשימות א' וב' של ה-IAHC קיימות, או שעל בסיס מדעי - יש חשד שהן קיימות, בארץ המייצאת, ידונו

ב-VSC על תנאי היבוא הווטרינריים שיידרשו ושייכללו בתעודות הווטרינריות הרשמיות, ואם יהיו דעות מקצועיות שונות, תאומץ הדעה היותר-מחמירה.

ד. יבוא של חיסונים חיים יורשה רק אם יוחלט על כך ב-VSC.

ה. שני הצדדים יחליפו ביניהם, באמצעות ה-VSC, מידע המתייחס לרישוי יבוא, כולל הערכת מצב המחלות ותפקודן של המדינות המייצאות בתחום הפיקוח על בריאות בעלי-החיים, אשר יתבסס על מידע רשמי כמו גם על מידע זמין אחר.

ו. משלוחים שאינם תואמים את הדרישות האמורות לעיל לא יורשו להיכנס לשטח שבתחום סמכותו של כל אחד מהצדדים.

7. הובלה של בעלי-חיים ושל עופות, של מוצרים מהחי ושל מוצרים ביולוגיים בין שטחים הנמצאים בתחום סמכותו של אחד הצדדים דרך שטח שבתחום סמכותו של הצד האחר - תהיה כפופה לכללים הטכניים הבאים:

א. ההובלה תבוצע באמצעות כלי רכב שיהיו חתומים באמצעות חותם של השירותים הווטרינריים הרשמיים של מקום המקור, ויסומנו בשלט בולט "הובלת בעלי-חיים" או "מוצרים מהחי" בערבית ובעברית, בצבע ובאותיות הנראות בבירור על רקע לבן.

ב. לכל משלוח תצורף תעודה וטרינרית, שתונפק על-ידי השירותים הווטרינריים הרשמיים של מקום המקור, אשר תעיד שבעלי-החיים או מוצריהם נבדקו והם חופשיים ממחלות מידבקות, וממקום מקור שאינו תחת הסגר, ולא חלות לגביו הגבלות על תנועת בעלי-חיים.

8. הובלה של בעלי-חיים ועופות, מוצרים מהחי ומוצרים ביולוגיים המיועדים לישראל מהשטחים ובכיוון ההפוך, תהיה כפופה להיתרים וטרינריים שיונפקו על-ידי השירותים הווטרינריים הרשמיים של הצד המקבל, תוך שמירה על התקנים של EIO הנוהגים בהובלה בין-לאומית בתחום זה. כל משלוח כזה יובל בכלי רכב מתאים ומסומן, בליווי תעודה וטרינרית, בטופס שהוסכם עליו בין השירותים הווטרינריים הרשמיים של שני הצדדים. תעודות כאלה יונפקו רק אם יוצגו היתרים של הצד המקבל.

9. כדי למנוע חדירה של נגעי צמחים לאזור, יש לאמץ את ההליכים הבאים:

א. ההובלה בין השטחים לבין ישראל של צמחים וחלקיהם (כולל פירות וירקות) וכן הפיקוח על שאריות חומרי הדברה עליהם וההובלה של חומר ריבוי צמחי ושל מזון לבעלי-חיים אפשר שתבוקר ללא עיכוב או נזק על-ידי השירותים להגנת הצומח של הצד המקבל.

ב. ההובלה בין השטחים דרך ישראל של צמחים וחלקיהם (כולל ירקות ופירות) וכן של חומרי הדברה עשויה להידרש לעבור בדיקה פיטוסניטרית ללא עיכוב או נזק.

לשירותי הגנת הצומח הפלשתינאיים הרשמיים תהיה הסמכות להנפיק היתרים לייבוא של צמחים וחלקיהם וכן של חומרי הדברה משווקים חיצוניים. ההיתרים יתבססו על התקנים והדרישות הקיימים.

ההיתרים יפרטו את התנאים הדרושים אשר יכללו בתעודות הפיטוסניטריות הרשמיות, שיתבססו על התקנים והדרישות של האמנה הבין-לאומית להגנת הצומח (IPPC) ושל הארגון האירופי והים-תיכוני להגנת הצומח (EPPO) ואשר יצורפו לכל משלוח. התעודות הפיטוסניטריות יונפקו על-ידי שירותי הגנת הצומח בארצות המוצא. מקרים מפוקפקים או שיש לגביהם חילוקי-דיעות יובאו לפני ועדת המשנה להגנת הצומח.

1. לתוצרת החקלאית של שני הצדדים תהיה גישה חופשית ובלתי מוגבלת לשווקים

של הצד השני, בכפוף לחריגים הזמניים ביחס למכירות של צד אחד למשנהו של הפריטים הבאים בלבד: עופות, ביצים, תפוחי-אדמה, מלפפונים, עגבניות ומלונים. ההגבלות הזמניות על פריטים אלו יוסרו באופן הדרגתי, בסדר עולה, עד לביטולם כליל בשנת 1998, כמפורט להלן:

שנה	עופות	ביצים	מלפפונים	עגבניות	מילונים
	(בטונות)	(במיליונים)	(בטונות)	(בטונות)	(בטונות)
1994	5000	30	10000	10000	10000
1995	6000	40	13000	13000	13000
1996	7000	50	15000	15000	15000
1997	8000	60	17000	17000	17000
1998	ללא הגבלה	ללא הגבלה	ללא הגבלה	ללא הגבלה	ללא הגבלה

הערה: המספרים דלעיל מתייחסים לכמויות המשולבות שישווקו מהגדה המערבית ורצועת-עזה לישראל ולהיפך. הרשות הפלשתינית תודיע לישראל את החלוקה של כמויות אלה בין האזורים הללו לגבי הכמויות הנוגעות לתוצרת פלשתינאית.

11. הפלשתינאים יהיו זכאים לייצא את תוצרתם החקלאית לשווקים חיצוניים ללא הגבלות, על בסיס תעודות מקור שתנפיק הרשות הפלשתינאית.

12. מבלי לפגוע בהתייבויות העולות מהסכמים בין-לאומיים קיימים יימנע כל צד מלייבא מוצרים חקלאיים מצדדים שלישיים העלולים להשפיע לרעה על האינטרסים של החקלאים של הצד השני.

1. כל צד ינקוט את הצעדים הדרושים באזור שבתחום סמכותו כדי למנוע נזקים העלולים להיגרם בידי החקלאות שלו לסביבה של הצד השני.

14. שני הצדדים יקימו ועדות משנה של השירותים הווטרנריים ושל השירותים

להגנת הצומח של כל אחד מהם, אשר יעדכנו את המידע ויבחנו נושאים, מדיניות והליכים בתחומים אלה. כל שינוי בהוראות סעיף זה יהיה מוסכם על שני הצדדים.

15. שני הצדדים יקימו ועדת משנה של מומחים בענף הרפת כדי להחליף מידע, לדון ולתאם את הייצור בענף זה, במטרה להגן על האינטרסים של שני הצדדים. עקרונית, כל צד ייצר בהתאם לצריכה המקומית שלו.
סעיף IX

תעשייה

1. בין הצדדים תהיה תנועה חופשית של טובין תעשייתיים, ללא הגבלות כלשהן, לרבות מכסים ומסי יבוא אחרים, בכפוף לחקיקה של כל צד.

2. א. לצד הפלסטינאי הזכות להפעיל אמצעים שונים של עידוד וקידום הפיתוח של התעשייה הפלסטינאית בדרך של העמדת מענקים, הלוואות, סיוע למחקר ופיתוח והטבות במיסוי ישיר.

ב. שני הצדדים יחליפו ביניהם מידע בדבר השיטות המופעלות על-ידם בעידוד התעשיות שלהם.

ג. החזרים והטבות במיסוי עקיף וסובסידיות אחרות למכירות לא יורשו בסחר בין שני הצדדים.

3. כל צד יעשה כמיטב יכולתו למנוע נזק לתעשייה של הצד השני ויתחשב במדיניותו התעשייתית באינטרסים של הצד השני.

4. שני הצדדים ישתפו פעולה במניעת נוהגי תרמית, סחר בטובין העלולים לסכן את הבריאות, הבטיחות והסביבה וסחר בטובין שפג תוקפם.

5. כל צד ינקוט בשטח שבתחום סמכותו את הצעדים הדרושים כדי למנוע נזק העלול להיגרם על-ידי התעשייה שלו לסביבה של הצד השני.

6. לפלסטינאים תהא הזכות לייצא את תוצרתם התעשייתית לשווקים חיצוניים ללא

הגבלות, בהתבסס על תעודות מקור שיוצאו על-ידי הרשות הפלסטינאית.

7. הוועדה הכלכלית המשותפת תיפגש ותבחן נושאים הקשורים לסעיף זה.

סעיף X

תיירות

1. הרשות הפלסטינאית תקים רשות תיירות פלסטינאית אשר תפעיל, בין היתר, את הסמכויות הבאות:

א. הסדרה, רישוי, סיווג ופיקוח של שירותי תיירות, אתרים ומפעלי תיירות.

- ב. קידום תיירות חוץ ופנים ופיתוח משאבי תיירות ואתרי תיירות פלסטינאיים.
- ג. פיקוח על פעילויות שיווק, עידוד ואספקת מידע ביחס לתיירות פנים וחוץ.
2. כל צד, בתחום סמכותו, יגן, ישמור ויבטיח את האחזקה התקינה של אתרים היסטוריים, ארכיאולוגיים, תרבותיים ודתיים וכל אתרי התיירות האחרים באופן התואם את מעמדם ואת מטרותם כיעד למבקרים.
3. כל צד יקבע שעות וימי ביקור סבירים לכל אתרי התיירות במטרה לאפשר ביקורים במגוון רחב של ימים ושעות, תוך התחשבות בחגים דתיים ולאומיים, כל צד יפרסם את זמני הפתיחה האמורים. שינויים משמעותיים בזמני הפתיחה יביאו בחשבון תוכניות תיירות שכבר קיימת מחויבות לגביהן.
4. אוטובוסים לתיירים וכל צורה אחרת של תעבורה תיירותית המורשים בידי כל צד, והמופעלים על-ידי חברות רשומות אצלו, שניתן להן רשיון על-ידו, יורשו להיכנס לאזור שבתחום סמכותו של הצד השני ולהמשיך בסיוורם בו, בתנאי שהאוטובוסים או כלי הרכב האחרים תואמים לתקנים הבין-לאומיים המאומצים גם כיום. כל כלי הרכב האמורים יסומנו בבירור ככלי רכב תיירותיים.
5. כל צד יגן על הסביבה והאקולוגיה מסביב לאתרים התיירותיים שבתחום סמכותו. לאור חשיבותם של חופים ופעילויות ימיות לתיירות יעשה כל צד את מיטב המאמצים להבטיח שפיתוח ובינוי בחוף הים התיכון, ובמיוחד בנמלים (כגון אשקלון ועזה), יתוכננו ויבוצעו באופן שלא יפגע לרעה באקולוגיה, בסביבה או בתפקוד של קו החוף והחופים של הצד השני.
6. חברות תיירות וסוכנויות תיירות שניתן להן רשיון על-ידי צד אחד ייהנו מגישה שווה לשירותים הקשורים לתיירות בנקודות כניסה ויציאה בגבולות, בהתאם לתקנות של הרשות המפעילה אותן.
7. א. כל צד יעניק רשיונות, לפי התקנות והכללים שלו, לסוכני תיירות, חברות תיירות, מדריכי תיירות ועסקי תיירות אחרים (להלן - גופי תיירות) בתחום סמכותו.
- ב. גופי תיירות המורשים על-ידי כל צד יהיו רשאים לקיים סיורים הכוללים את האזור שבתחום סמכותו של הצד השני בתנאי שהסמכתם ופעילותם יהיו לפי כללים, דרישות מקצועיות ותקנים שיוסכמו בין הצדדים בוועדת המשנה הנזכרת בפסקה 9.
- עד להסכם כאמור, גופי תיירות קיימים באזורים המורשים כיום לקיים סיורים הכוללים את ישראל, יורשו להמשיך לעשות כן, וגופי תיירות מוסמכים ישראלים ימשיכו להיות מורשים לקיים סיורים הכוללים את האזורים.
- בנוסף, כל גוף תיירות של צד אחד אשר רשויות התיירות של הצד השני יאשרוהו כממלא אחר כל הכללים, הדרישות המקצועיות והתקנים שלו, יורשה לקיים סיורים הכוללים את הצד השני.

8. כל צד יעשה הסדרים משלו לפיצוי תיירים בשל פגיעות גוף ונזקי רכוש הנגרמים על-ידי אלימות פוליטית באזורים שבתחום סמכותו.

9. הוועדה הכלכלית המשותפת או ועדת משנה לתיירות שתוקם על-ידיה תיפגש לפי בקשת כל צד כדי לדון ביישום ההוראות של סעיף זה ולפתור בעיות העשויות להתעורר.

ועדת המשנה גם תדון ותבחן נושאים תיירותיים שהם לתועלת שני הצדדים, תעודד תוכניות חינוכיות לגופי תיירות של שני הצדדים כדי לקדם את רמתם המקצועית ואת האתיקה שלהם, תלונות של צד אחד נגד התנהגות של גופי תיירות של הצד השני יתועלו דרך הוועדה.

סעיף XI

עניני ביטוח

1. הסמכויות, הכוחות והאחריות בתחום הביטוח, לרבות, בין היתר, רישוי מבטחים, סוכני ביטוח והפיקוח על פעילויותיהם, יועברו לרשות הפלשתינאית.

2. א. הרשות הפלשתינאית תקיים שיטת ביטוח חובה באחריות מוחלטת לנפגעי תאונות דרכים, עם תקרה לסכום הפיצוי המבוססת על העקרונות הבאים:

)

1) אחריות מוחלטת למוות או פגיעה גופנית לנפגעי תאונות דרכים, ואין נפקא מינה אם היה או לא היה אשם מצד הנוהג ואם היה או לא היה אשם או אשם תורם של אחרים, וכל נוהג אחראי לפיצוי הנוסעים ברכבו והולכי הרגל שייפגעו על-ידי רכבו.

2) ביטוח חובה לכל כלי הרכב, המכסה מוות או פגיעה גופנית לכל נפגעי תאונות דרכים, לרבות נהגים.

שלילת כל עילת תביעה בניזקין למוות או לפגיעה גופנית שנגרמו עקב תאונות דרכים.

4) קיום קרן סטטוטורית (להלן - הקרן) לפיצוי נפגעי תאונות דרכים אשר אין בידם לתבוע פיצויים מאת מבטח מחמת אחת מאלה:

(I) הנוהג האחראי לפיצויים אינו ידוע;

(II) אין לנוהג ביטוח או שהביטוח שיש לו אינו מכסה את החבות הנדונה;

או

(III) המבטח אינו יכול לקיים את התחייבויותיו.

ב. למונחים בסעיף זה תהיה אותה משמעות כבתחיקה הקיימת ערב חתימת

ההסכם

לגבי ביטוח חובה של רכב מנועי ופיצוי נפגעי תאונות דרכים.

ג. כל שינוי בידי אחד הצדדים בכללים ובתקנות הנוגעים ליישום העקרונות המנויים לעיל יצריך הודעה מוקדמת לצד השני. שינוי אשר עלול להשפיע מהותית על הצד השני, יצריך הודעה מוקדמת של שלושה חודשים לפחות.

3. א. עם חתימת ההסכם תקים הרשות הפלשתינית קרן למטרות המצוינות בפסקה 2(א)(4) לעיל ולמטרות המפורטות להלן (להלן - הקרן הפלשתינאית). הקרן הפלשתינאית תקבל על עצמה את החבויות של הקרן הסטוטורית לפיצוי נפגעי תאונות דרכים הקיימת כיום בגדה המערבית וברצועת-עזה (להלן - הקרן הקיימת) לגבי האזורים לפי החוק הקיים באותה עת. לפיכך, הקרן הקיימת תחדל מלהיות אחראית לכל חבות לגבי תאונות דרכים באזורים החל מחתימת ההסכם.

ב. הקרן הקיימת תעביר לקרן הפלשתינאית, לאחר שתקבל על עצמה את החבויות האמורות לעיל, את הפרמיות ששולמו לקרן הקיימת בידי מבטחים של כלי רכב הרשומים באזורים, יחסית לתקופה שטרם חלפה של כל פוליסת ביטוח.

4. א. פוליסות ביטוח רכב חובה שהוציאו מבטחים שהורשו בידי אחד מהצדדים יהיו תקפות בשטחים של שני הצדדים. לפיכך רכב הרשום בצד אחד המכוסה בפוליסה כזו לא יידרש לרכוש כיסוי ביטוחי נוסף כדי לנסוע באזורים שבתחום סמכותו של האחר.

פוליסות ביטוח אלה יכסו את כל החבויות לפי התחיקה של מקום התאונה.

ב. על מנת לכסות חלק מהחבויות העשויות לנבוע מתאונות דרכים בישראל, שייגרמו בידי כלי רכב בלתי מבטחים הרשומים ברשות הפלשתינאית, תעביר הקרן הפלשתינאית לקרן הישראלית, על בסיס חודשי, בעד כל רכב מבטוח, סכום השווה ל-10% מהסכום שמשלם מבטח מורשה בישראל לקרן הישראלית לגבי אותו סוג רכב ולגבי אותה תקופת ביטוח (אשר לא תפחת מ- ימים).

5. במקרים שבהם נפגע בתאונת דרכים מבקש לתבוע פיצוי ממבטח שהורשה בידי הצד האחר או מהקרן של הצד האחר, או במקרים שבהם נהג או בעל רכב נתבע בידי נפגע, בידי מבטח או בידי הקרן של הצד האחר, הוא רשאי למנות את הקרן של הצד שלו כמיופה כוח מטעמו למטרה זו. הקרן שמונתה כאמור רשאית לפנות לכל נתבע הנוגע בדבר מהצד האחר ישירות או באמצעות הקרן של הצד האחר.

6. במקרה של תאונת דרכים שבה לא ידועים המספר הרשום של הרכב וזהות הנוהג, הקרן של הצד שלו סמכות לגבי מקום התאונה תפצה את הנפגע, לפי התחיקה שלו.

7. הקרן של כל צד תהיה אחראית כלפי נפגעי תאונות דרכים של הצד האחר

למילוי כל התחייבויותיהם של מבטחים של הצד שלה בקשר לביטוח החובה ותערוב להתחייבויותיהם.

8. כל צד יערוב להתחייבויותיה של הקרן שלו על-פי סעיף זה.

9. תוך שלושה חודשים ממועד חתימת ההסכם ינהלו שני הצדדים משא-ומתן להסכם

חיתוך בין הקרן הקיימת והקרן הפלשתינאית לגבי תביעות שאירעו לפני תאריך חתימת ההסכם, בין שתביעות דווחו ובין שלא. הסכם החיתוך לא יכלול פיצוי לנפגעים ישראלים שהיו מעורבים בתאונות שאירעו באזורים לפני תאריך חתימת ההסכם.

1. א.

מייד עם חתימת ההסכם יקימו שני הצדדים ועדת משנה של מומחים (להלן - ועדת המשנה) אשר תטפל בנושאים הקשורים ביישום סעיף זה, לרבות:

(1) נהלים הקשורים לטיפול בתביעות נפגעים של צד אחד ממבטחים או מהקרן של הצד השני;

(2) נהלים הקשורים בהעברת הסכומים בין הקרנות של שני הצדדים כאמור בפסקה 4(ב) לעיל;

פרטי הסכם החיתוך בין הקרן הקיימת והקרן הפלשתינאית, כקבוע בפסקה 9 לעיל;

(4) כל נושא אחר הנוגע לעניין שיעלה אחד מהצדדים.

ב. ועדת המשנה תשמש כוועדה המתמדת בנושאים הקשורים לסעיף זה.

ג. הצדדים יחליפו ביניהם, באמצעות ועדת המשנה, את המידע הנוגע לעניין היישום של סעיף זה, לרבות דין וחשבון משטרתיים, מידע רפואי, סטטיסטיקה רלבנטית, פרמיות וכו'. שני הצדדים ימציאו זה לזה סיוע אחר כנדרש בקשר לכך.

11. כל צד רשאי לדרוש בדיקה חוזרת של ההסדרים שנקבעו בסעיף זה שנה לאחר תאריך חתימת ההסכם.

12. מבטחים משני הצדדים רשאים לבקש רשיון מהרשויות הנוגעות בדבר של הצד השני, לפי הכללים וההסדרים הנהוגים אצל הצד האחרון לגבי רישוי מבטחים זרים. שני הצדדים מסכימים שלא להפלות נגד פניות כאלה.